XXV. évfolyam, 15. szám

Ára: 1,80 Ft

1969. április 10.

Ludas Matyi

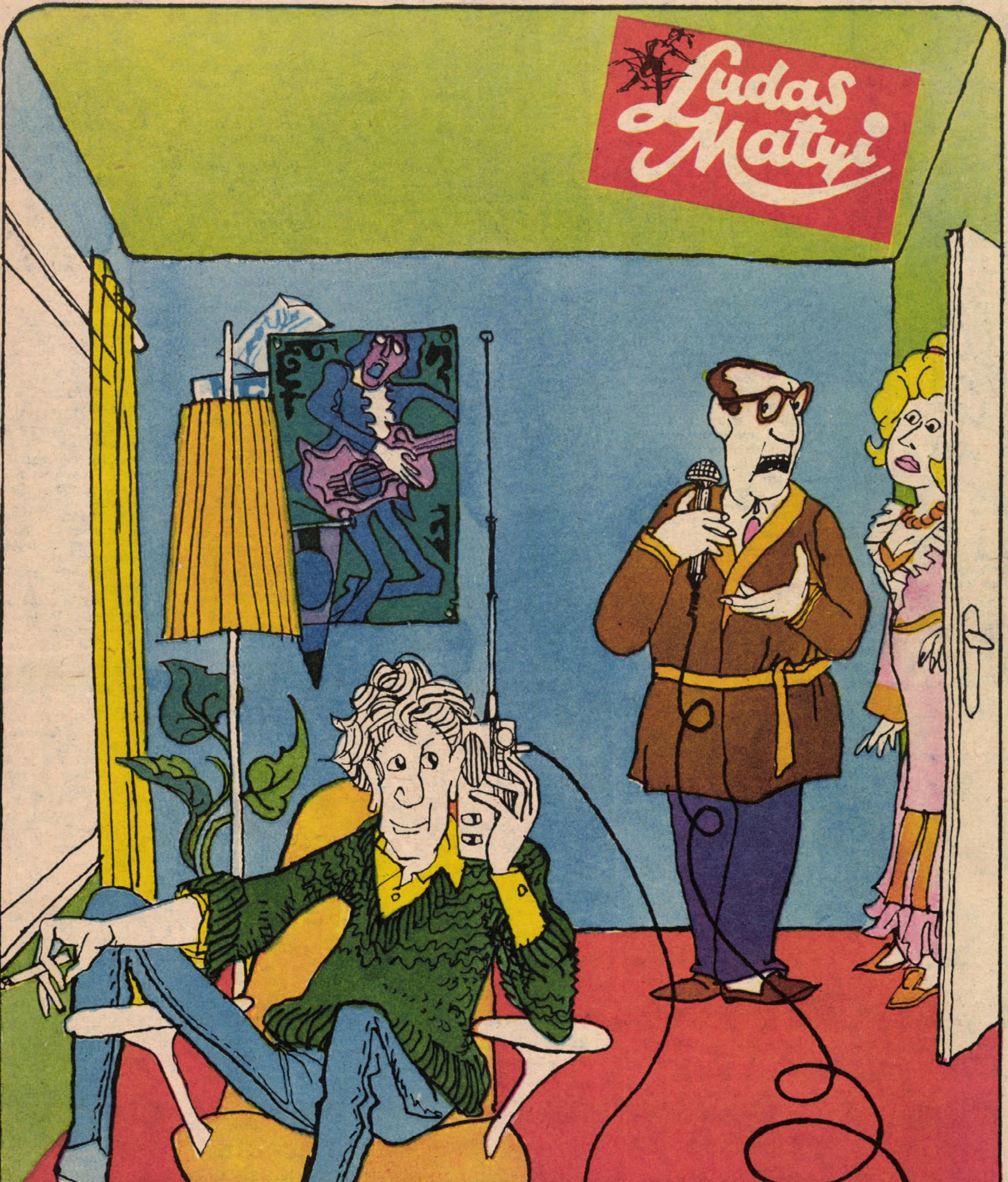

KORSZERŰ NEVELÉS – Így legalább arra is odafigyel, amit én mondok...

Hegedűs István rajza

KEDVES LUDAS!

SZEDER ÉS BURGUNDI

Kedvemre vacsoráztam a minap, s hogy az örömöm teljes legyen, vacsora utáni csemegének felbontottam egy üveg blackberry jamet is. Közönséges szederdzsem az „illető”, csak azért titulálom ilyen előkelően, mert a címkén is ez áll. Külföldre készült szegényke, de aztán valamelyes okokból itthon maradt, nyilván nem kapta meg a vízumot. A dzsem kanalazgatása közben azonban sehogy sem bírtam megőrizni „előkelőségemet”, mert — már bocsánat! — állandóan köpködnöm kellett. Én tudom, hogy a szedernek sok a magja, de az azért mégis túlzás, hogy egy üveg dzsemnek csak a kisebb hányada legyen élvezhető, mert a nagyobbik része különböző megemészthetetlen anyag: szárazra aszott szem, és más, meghatározhatatlan eredetű keménység. Ez még akkor is túlzás lenne, ha az egész szederbokrot belefőzték volna!

Ezek után kezdem sejteni, hogy a Budapesti Konzervgyár szóban forgó remeke miért maradt itthon, s miért nem került — az eredeti terveknek megfelelően — valamelyik angol család asztalára...

Bosszúságomat egy pohárka villányi burgundi felhajtásával szerettem volna enyhíteni, de csak újabb mérget szereztem magamnak, amikor hozzáláttam a borosüveg felbontásához. A dugó keresztben volt beleerőszakolva az üveg torkába, emiatt nem is zárt légmentesen, kihúzni is alig lehetett. Mindemellett az üveg szája több helyen csorba, repedezett volt — elment a kedvem a borivástól.

A pénzemért (25 Ft 50 fillér egy hétdecis villányi ára!) annyit megkívánhatok a pécsi pincegazdaságtól (és a forgalomba hozó kereskedelmi szervektől), hogy ép üvegben, jól dugaszoltan kapjam meg a bort. Vagy bármely más italt, persze!

(b)

KINEK AZ ÉRDEKE?

A Ludasban megkérdezte nemrég az egyik olvasó: miért nincs óra a fogaskerekű vasút városmajori végállomásán?

A Budapesti Közlekedési Vállalat megküldte ezzel kapcsolatos válaszát a szerkesztőség címére. Ebből idézünk: ***„A nyilvános óra vállalatunk, illetve dolgozóink munkájának elvégzéséhez nem szükséges. Az óra az utazóközönség érdekét szolgálná, ezért az illetékes kerületi tanács hatáskörébe tartozik annak szükségességének elbírálása, illetve felszerelése.”***

Lehet, hogy ez jogilag így van rendjén. De mégsem értjük: ami ***érdeke*** az „utazóközönségnek”, miért ***nem érdeke*** egyúttal a BKV-nek is? Honnan ez a fura érdekellentét?

Még megérjük, hogy leszereltetik az autóbuszokról, villamosokról az ülőhelyeket, hiszen a BKV dolgozóinak munkájuk ellátásához azokra nincs szükségük, azok *csak* az „utazóközönség” érdekeit szolgálják...

(r)

MOST MÁR NEM SÜRGŐS

A IX., Hámán Kató út 44. számú házat 1962-ben lebontásra ítélték, mivel életveszélyesnek nyilvánították. Később megmásították ezt az elhatározást: nem fogják lebontani, hanem még 4 emeletet ráépítenek erre a jó öreg, 150 éves házra. Míg ez a döntés megszületett, hat évnek kellett eltelnie. Ezután már hamarosan jöttek a kiköltöztetési parancsok, hogy minél előbb el tudják kezdeni a ráépítést. Futtában kezdtünk csomagolni, és kiköltözni a „csodálatos szükséglakásokba”. Gondoltuk, minél előbb elhagyjuk lakásunkat, annál előbb térhetünk vissza. 1968. október 8-án kiköltöztünk, tehát pont télire, azzal, hogy novemberben már az építők dolgozni fognak. Azóta már eltelt fél év, a ház körül egyetlen építőt sem látni, de mégcsak építőanyagot sem. Csak azt nem értjük, hogy miért volt olyan sürgős a kiköltözés?!

Kapocsy Györgyné
Budapest IX., Üllői út 45.

LESZERELIK, FELSZERELIK...

Van egy Lehel 70-es hűtőszekrényem. Februárban az aggregát elromlott, a gép nem hűtött. Február 21-én az Elektromos KTSz V., Tolbuhin körút 4. szám alatti szervizből telefonon kértem a hűtőgép megjavítását.

A helyszíni szemle pár nap múlva megtörtént. Potom 400 forintért újra Lehel lesz a Lehel, mondották! Vállalom? Mit tehettem, vállaltam.

Miután semmi sem történt közben, március 6-án telefonon érdeklődtem a KTSz-nél. Rendkívül udvariasan közölték, hogy a Jászberényi Hűtőgépgyár nagyon kevés aggregátot küldött, ezért legyek türelemmel, egy hét múlva megjavítják. Március 14-én, újabb reklamációmra, ismét igen udvarias mentegetőzés volt a válasz, hogy ők készséggel javítják, de a Hűtőgépgyár... Legyek azonban türelemmel, a jövő hét végéig megjavítják.

Március 24-én ismét érdeklődtem, de most már óvatosan azt feleltek, hogy — ha minden jól megy — április közepén talán meglesz. Természetesen, e folytonos határidő tologatást nem hagytam szó nélkül. A KTSz ismét azzal védekezett, hogy a Jászberényi Hűtőgépgyárban leszerelték azt a részleget, amely az aggregátokat készítette s most újra fel fogják szerelni. Amíg az el nem készül és nem termel, addig nem tudják az ilyen javításokat elvégezni!

Dr. Gál József
Bp. IV., Rudas László u. 91.

EZ SOK!

Március 21-én délben fél egykor megérkezett a vár-va-várt taxi, a Néphadsereg utcai megállóba. Rögvest beszálltunk (családommal együtt) és közöltük az útirányt: XVIII. kerület, Vöröshadsereg útja, Szarvascsárda. A taxi vezetője, legnagyobb meglepetésünkre, azt a választ adta, hogy „ez nekem sok”, mire vérig sértve, szó nélkül kiszálltunk a kocsiból, abban a reményben, hogy a következő taxivezetőnek talán „nem lesz sok”. A következő taxi sofőrjének az útirány szerencsére megfelelő volt, mert éppen abban az irányban volt dolga. Tehát az utazás mégiscsak sikerült — bár a szánk íze keserű maradt utána — ám választ szeretnénk kapni arra a kérdésre, hogy vajon a JA 41—60 számú taxi vezetőjének joga volt-e megtagadnia a kissé távolabb eső, de Nagy-Budapest területéhez tartozó útvonalon a fuvart?

Egy sértődött taxi-utas

A CIMZETT VÁLASZOLT

Cikkük nyomán intézkedtünk, hogy a kazincbarcikai zeneiskolába beszereljék a telefont. (Postaigazgatóság, Miskolc.)

„Csöpög a mennyezet” című cikkükre válaszolva közöljük, hogy április 15-én megnyílik a teljesen felújított élelmiszerbolt a Sibrik Miklós telepen, s ezzel megoldódik az ottani háziasszonyok bevásárlási problémája. (Bp. X. ker. Tanács VB, Keresk. Oszt.)

DOBOZ

Közismert a gyengébbik nem vonzódása a szépen csomagolt piperecikkek iránt, magam is vásárolok belőlük, ha tehetem.

Megfigyeltem, hogy a legtöbb nyugati krémet olyan dobozba töltik bele, aminek dupla fala van. Kívül van a nagyobbik fala, ami miatt megveszem, mert azt hiszem, hogy sok krém van benne, és belül van a kisebb doboz, abban tartózkodik a csodapempő, harmadannyi, mint amire számítana az ember. Ez egy nyugati üzleti fogás, mondtam magamban elítélően, amikor rájöttem a trükkre.

A minap ügyetlenségből leejtettem az Opera zsíros krémet tartalmazó dobozomat és töprengve figyeltem az eredményt. Mert ahogy eltörött, kiderült, hogy annak is dupla fala van. Annak is kívül van a nagyobbik fala, hogy azt higgyem: nagy doboz krémet kapok, és belül van a kisebbik, hogy ne kapjak mégse sokat.

Úgy örültem neki, hogy már ebben is elértük a nyugati színvonalat!

G. Szabó Judit

PÁRNÁS NÉLKÜL

Évtizedek óta járok Rákoscsaba-Újtelepről, a péceli helyivonattal, munkahelyemre, Budára. Évekkel ezelőtt a helyivonatokon a MÁV a párnás kocsik közlekedtetését megszüntette. Ezután fapados kocsikból álló szerelvényt kaptunk, mely tiszta, rendes volt, s télen jól fűtött. Mi utasok nem is igényeltük a párnás kocsit, meg voltunk elégedve, de természetesen fapados kocsira érvényes bérletet vásároltunk.

Pár hónapja, a MÁV, Pécelről 6 órakor induló 6347 sz. helyi személyvonaton, állandóan három párnás kocsit közlekedtet. A vonatra Rákosligeten már alig tudnak feljutni az utasok, mert párnás kocsira a bérlet nem érvényes, a fapadosok pedig zsúfolva vannak. Természetesen mindenki szeretne idejében bejutni a munkahelyére, ezért, ha nem férnek fel a fapadosra, felszállnak a párnásra. Emiatt napirenden vannak az incidensek jegyvizsgáló és utas között.

Egyszerű lenne a megoldás! Vissza kellene állítani a jól bevált szerelvényt — párnás kocsik nélkül!

Sziklay Lajos
Budapest XVII., Borsfa u. 29.

BOSSZÚS SZURKOLÓ

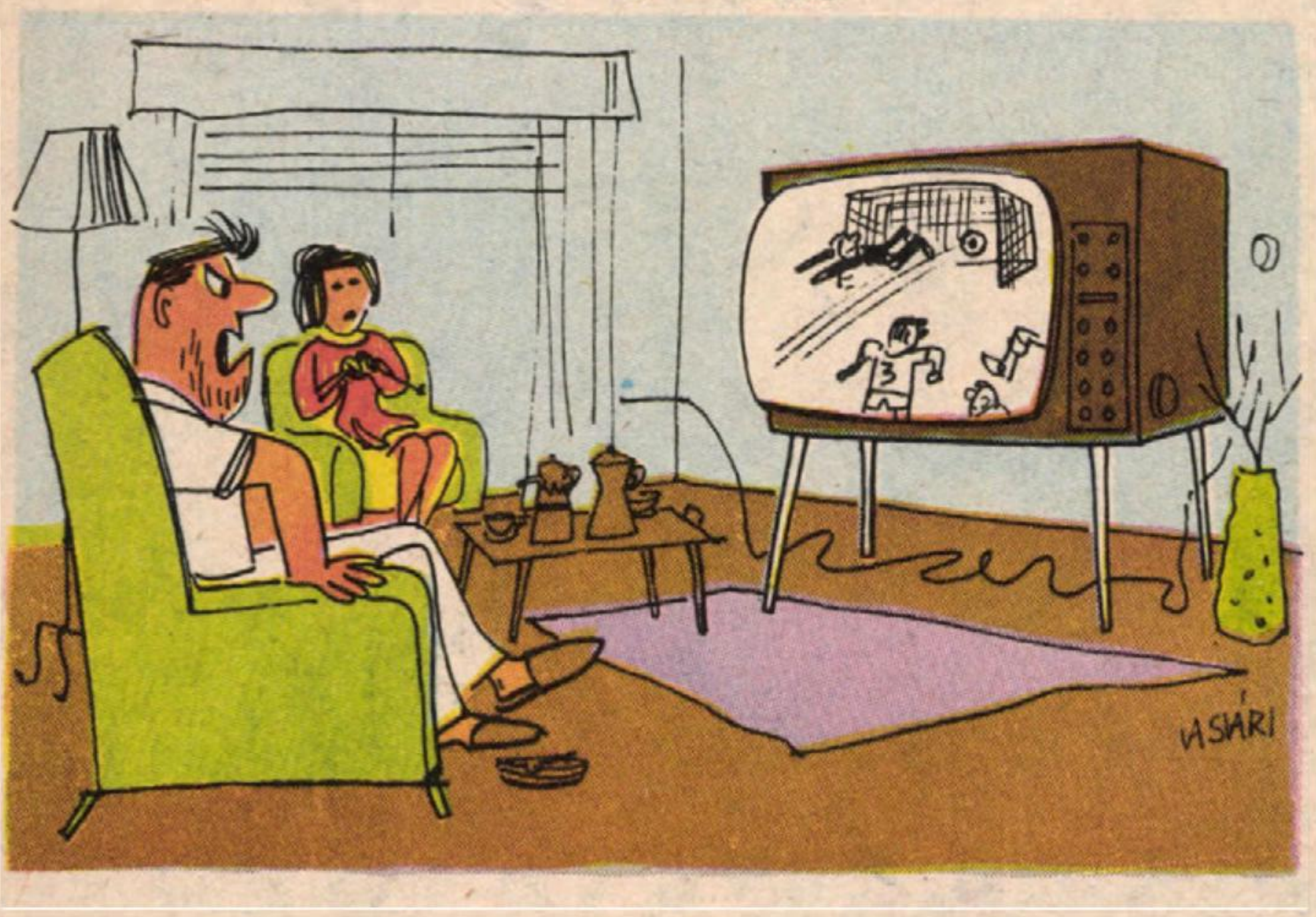

– Ma voltam utoljára meccsen!...

ÉLELMES RÁDIÓRIPORTER

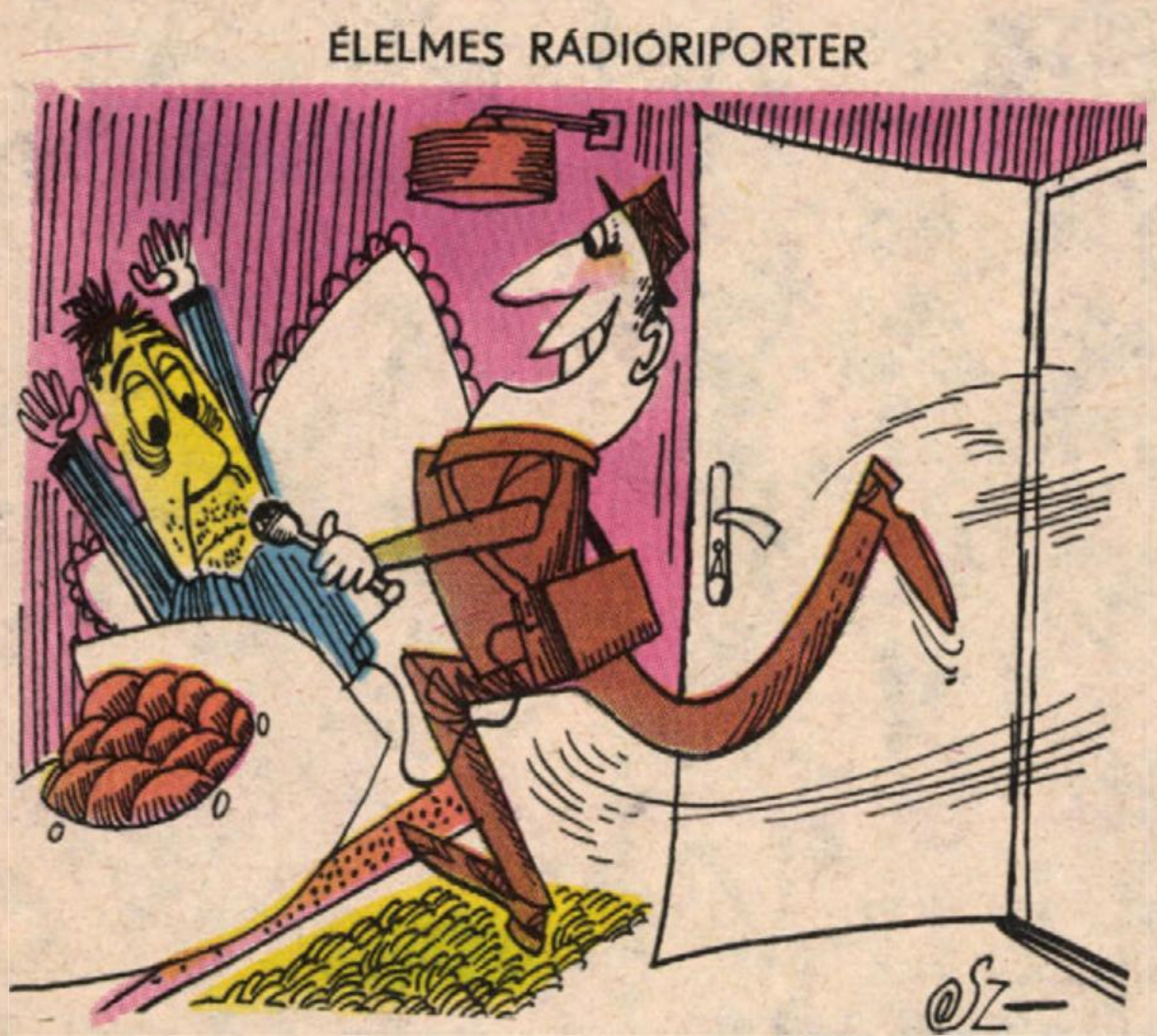

– Mit álmodott?

KÖZÚTI TÁRSASJÁTÉK

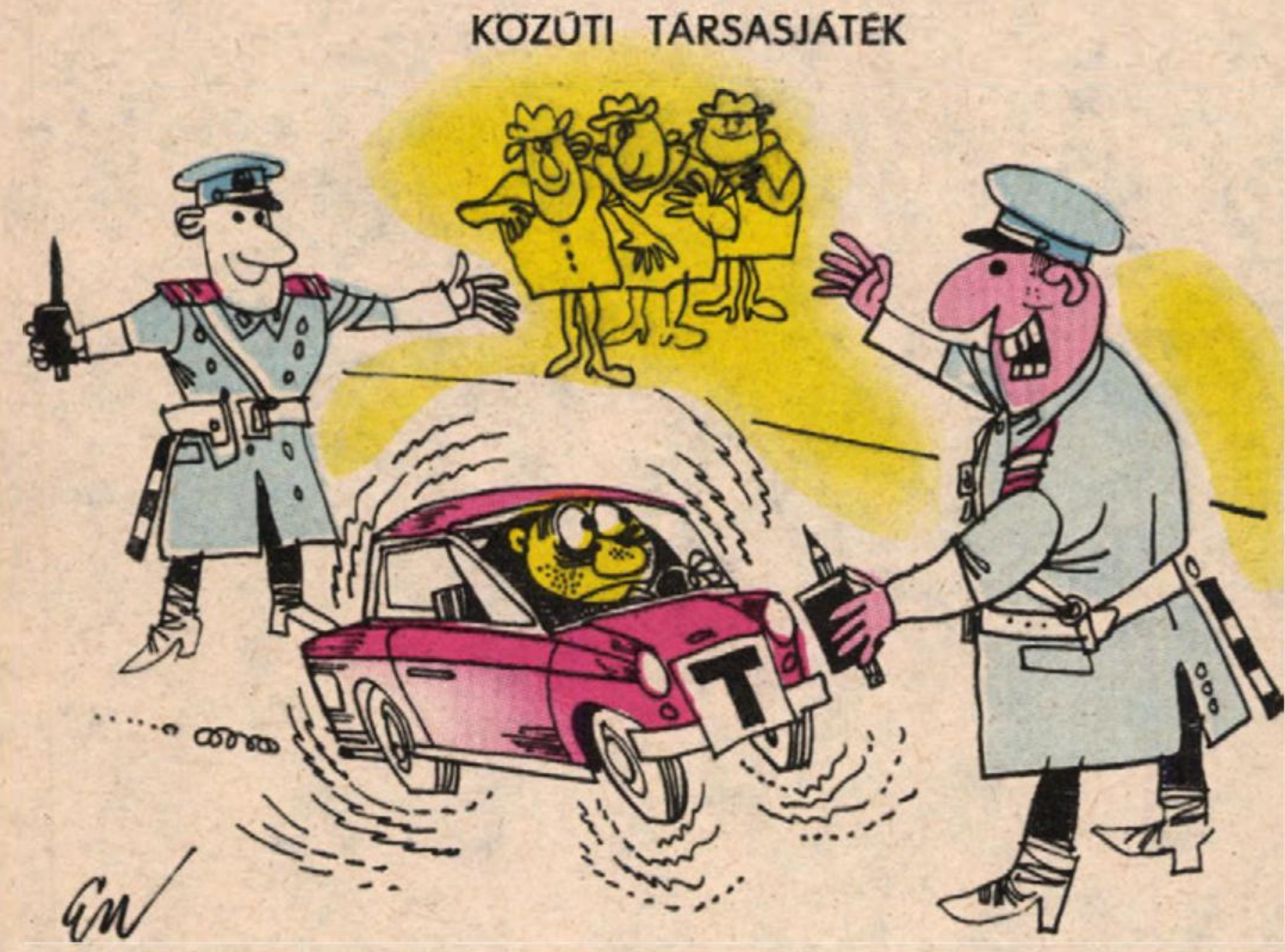

– Ki jön a házamba?...

KÁVÉ MELLETT

– A Jenő neked komolyan udvarol?

– Nem hiszem. Félek, hogy csak feleségül akar venni!

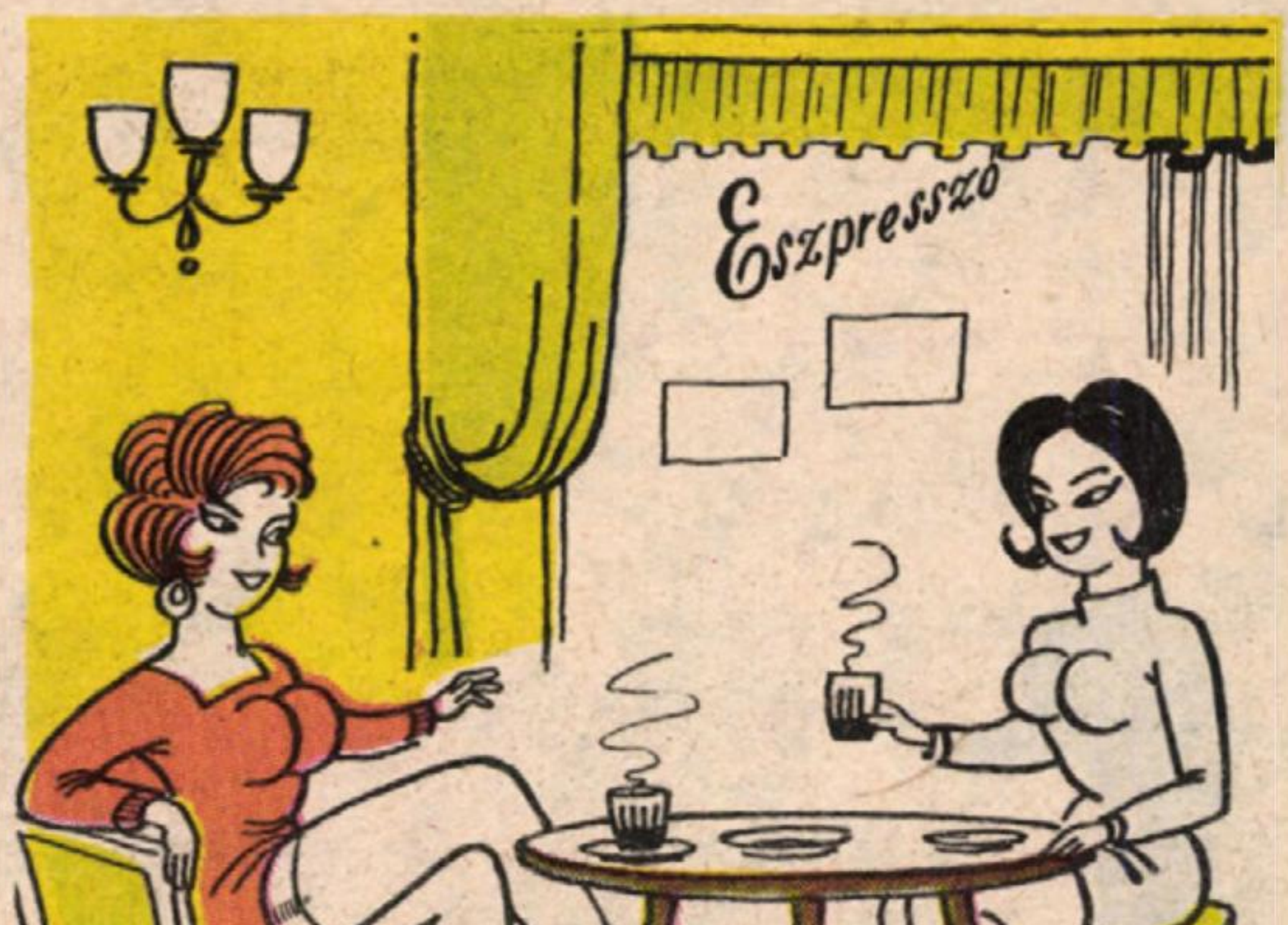

AGGODALOM

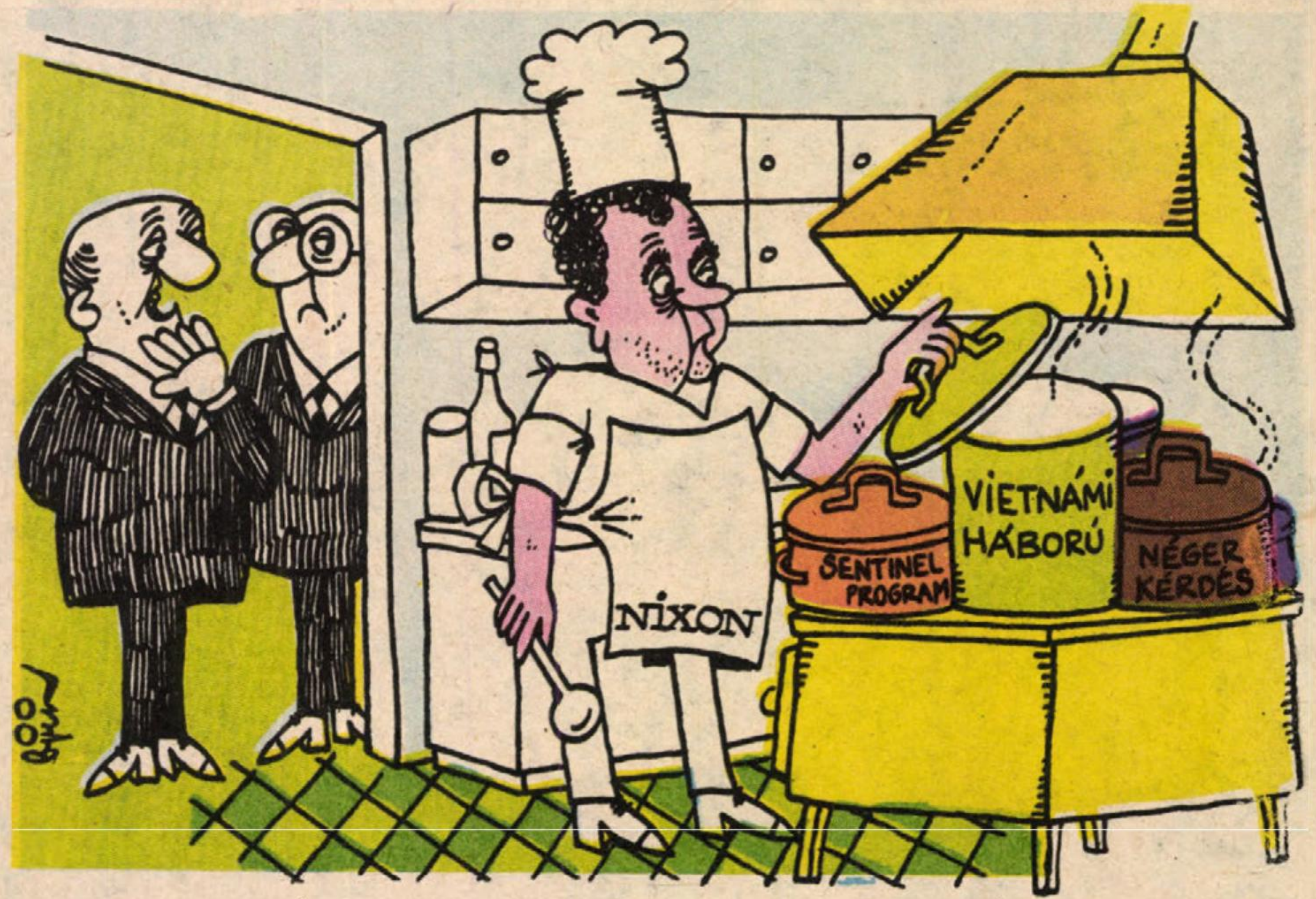

– Attól félek, hogy ez az új szakács is a régi menüt főzi majd...

ISMERETTERJESZTŐ MŰ

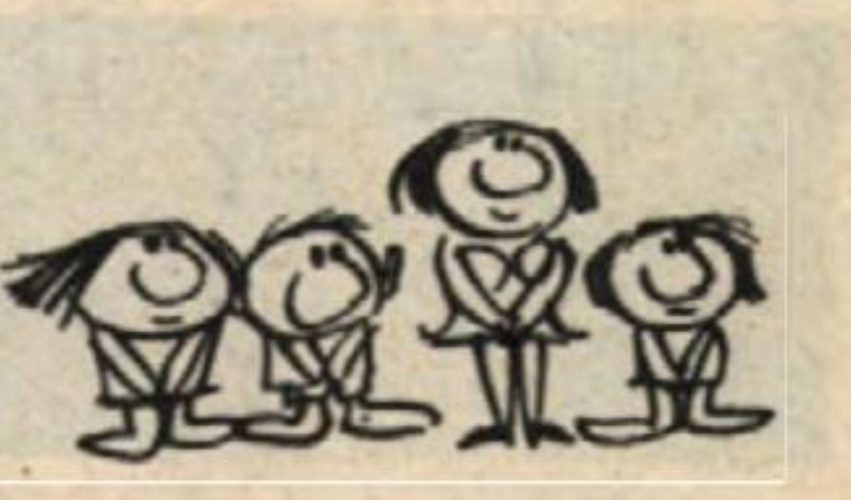

Könyvesboltjaink kirakataiban megjelentek az autósoknak bizonyára sok örömet szerző, segítséget nyújtó szakkönyvecskék: *„Így gondozd a SKODÁ-t,"* *„Így gondozd a MOSZKVICS*-odat" és így tovább.

Régi kívánságnak igyekszem most eleget tenni, amikor megjelentetni kívánom — ugyancsak autósok számára — az *„Így gondozd a CSALÁD*-odat" című ismeretterjesztő könyvecskét. Nagyon sok szó esik ugyanis napjainkban arról, hogy az autótulajdonosok, különösen az újak, annyira szeretik, dédelgetik gépkocsijaikat, mintha az autók eleven családtagok lennének, de alig hallunk olyasmit, hogy egyes gépkocsitulajdonosok annyira szeretik feleségüket, gyermeküket, mint a tulajdon gépkocsijaikat!

Az alábbiakban néhány részletet ismertetek most az autósok számára készülő: *„Így gondozd a CSALÁD*-odat" című kézikönyvecskémből:

A Bevezetésből:

Emlékezzenek csak vissza: mennyi ábrándozás előzte meg őt! Mennyi tervezgetés, számítgatás, lemondás erről is, arról is — Őérte! Tanácskozás barátokkal, olyanokkal, akiknek már van családjuk, számvetés önmagunkkal, elég erősek vagyunk-e ahhoz, hogy családunk legyen? És mennyi aggodalom: nem lesz-e majd csalódás a vége? Ezzel a könyvecskével az a célunk, hogy néhány gyakorlati tanáccsal segítsünk azoknak, akiknek még nem volt családjuk. Majd meglátják, hogy ha szeretettel és hozzáértéssel bánnak a családdal, sok-sok örömük lesz benne.

A család ápolása:

Tartsuk mindig tisztán a családot, nincs csúnyább látvány, mint az ápolatlan, elhanyagolt család. A család legkönnyebben szennyeződő részeit, így a kezeket, lábakat naponta többször is mossuk meg meleg szappanos vízzel. Különös gonddal óvjuk az úttesttel érintkező felületeket: a beázott, vagy az időjárásnak nem megfelelő lábbeli sok veszély forrása. A jól karbantartott család nemcsak szemre szép, de a család élettartamát is meghosszabbítjuk ilyen módon.

Hogyan vezessük a családot:

Sohase törekedjünk arra, hogy a családból mindent kiszorítsunk. Ne tegyük próbára, mit bír el a családunk, ne hajszoljuk, ne állítsuk lehetetlen feladatok elé. Legyünk tisztában azzal, hogy a család alkatrészei mekkora feladatok teljesítésére alkalmasak, s ne terheljük túl, mert ilyen felfogás mellett egy-két év után nézhetünk új család után.

Mire van feltétlenül szüksége a családnak?

A családot nem kell kényeztetni, a család általában nem igényli a túlzott cicomázást, nem kell teleaggatni mütyürökkel, játékszerekkel. De ne akarjunk spórolni sem a családon! A családi motor egyik legérzékenyebb része a feleség, havonkénti, legalább havonkénti generálozást igényel. Nem felesleges az a kiadás, amely a fodrászra, kozmetikusra szükséges, ha jó fülünk van, magunk is meghallhatjuk, hogy a feleség mennyivel szebben, hangtalanabbul működik olyankor, egy-egy szerviz után. Ne sajnáljuk a kenőanyagot se tőle. A rúzs, a szemöldökceruza a családban szerves részét képezi a feleség üzemeltetésének, megfelelően ellátva a feleséget, nem kell majd rángatni, erőltetni, menni fog magától is.

Ellenőrizze időnként a családot!

A gondos családfő pontosan ismeri a család állapotát, ismeri nemcsak előnyös tulajdonságairól, de ismeri gyengéit is. Tudja például, hogy mennyi a család átlagos fogyasztása. Ha a fogyasztás emelkedik, próbálja megkeresni a hiba forrását, de megfelelő ok nélkül ne szűkítse az üzemanyag-ellátást, mert a család ettől csak akadozni fog, esetleg egészen leáll. Helyes időről időre ellenőrizni a családban levő feszültséget, a kisebb alkatrészekkel időnként felmondatni a leckét és a gardróbban mutatkozó kopásokat felújítani. A családot nem szükséges riasztó-berendezéssel ellátni, hét lakat alatt őrizni, de ne is hanyagoljuk el. Az elhanyagolt családra könnyebben felfigyelnek a kalandorok és egyáltalában nem jó érzés. ha a családot — akárcsak egy éjszakára is — „kölcsönveszik" és másnapra kerül vissza, ki tudja, milyen megviselt állapotban.

Mit jelent az, hogy családunk van?

A család egymagában még nem jelenti azt, hogy különbek vagyunk másoknál. Másnak is van családja. Ezért ne hencegjünk a családdal, ne dicsekedjünk vele, ne mutogassuk lépten-nyomon a fényképét és főleg ne akarjunk megelőzni minden más családot! Az előzésből származik a legtöbb baj!

Somogyi Pál

KARRIER

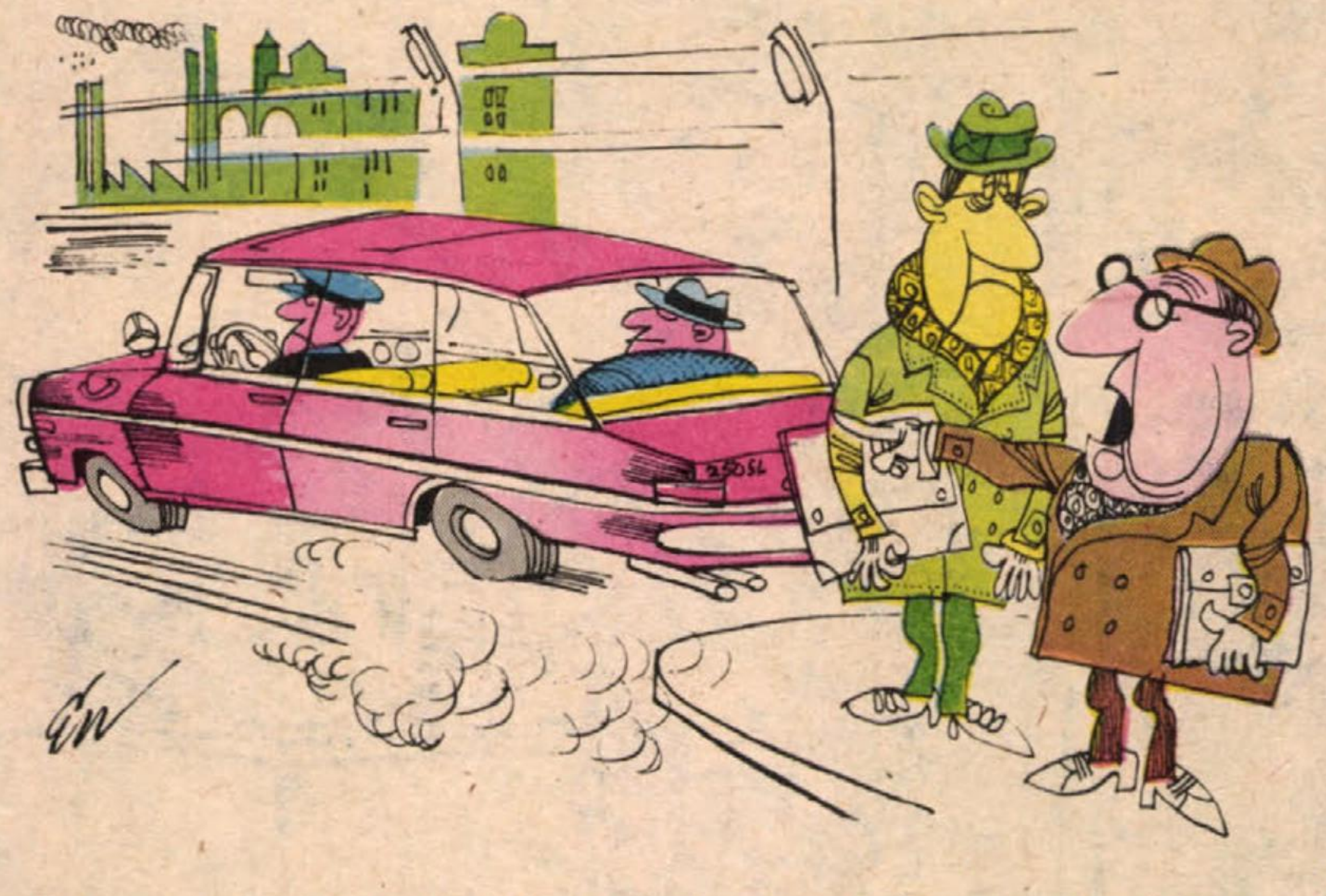

– Sajnos, amióta kocsin jár, még a százasomat se tudom visszakérni tőle . . .

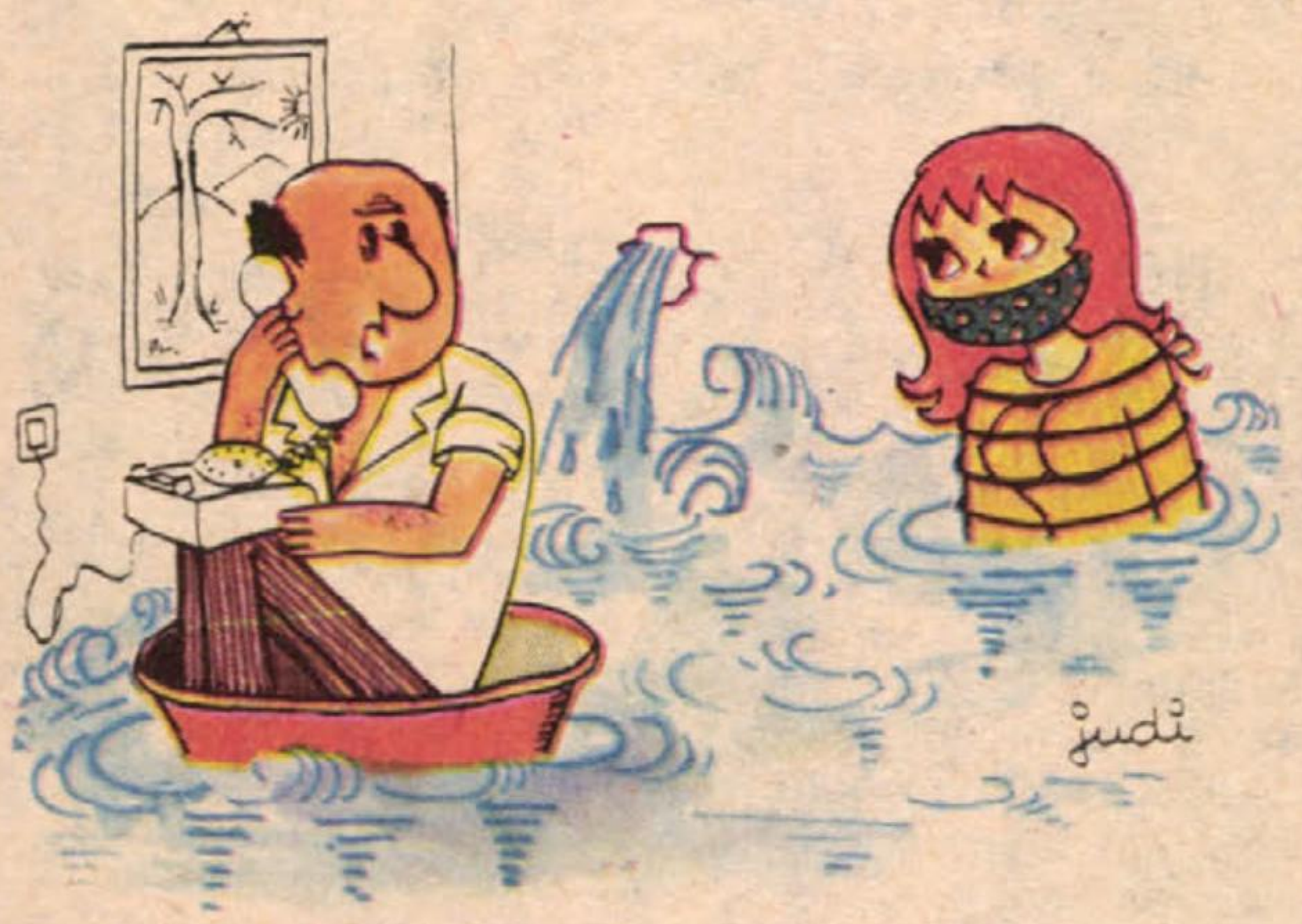

ZSAROLÁS

– Elraboltam a lányát! Ha azonnal küld egy szerelőt, élve kapja vissza . . .

NYUGALOM

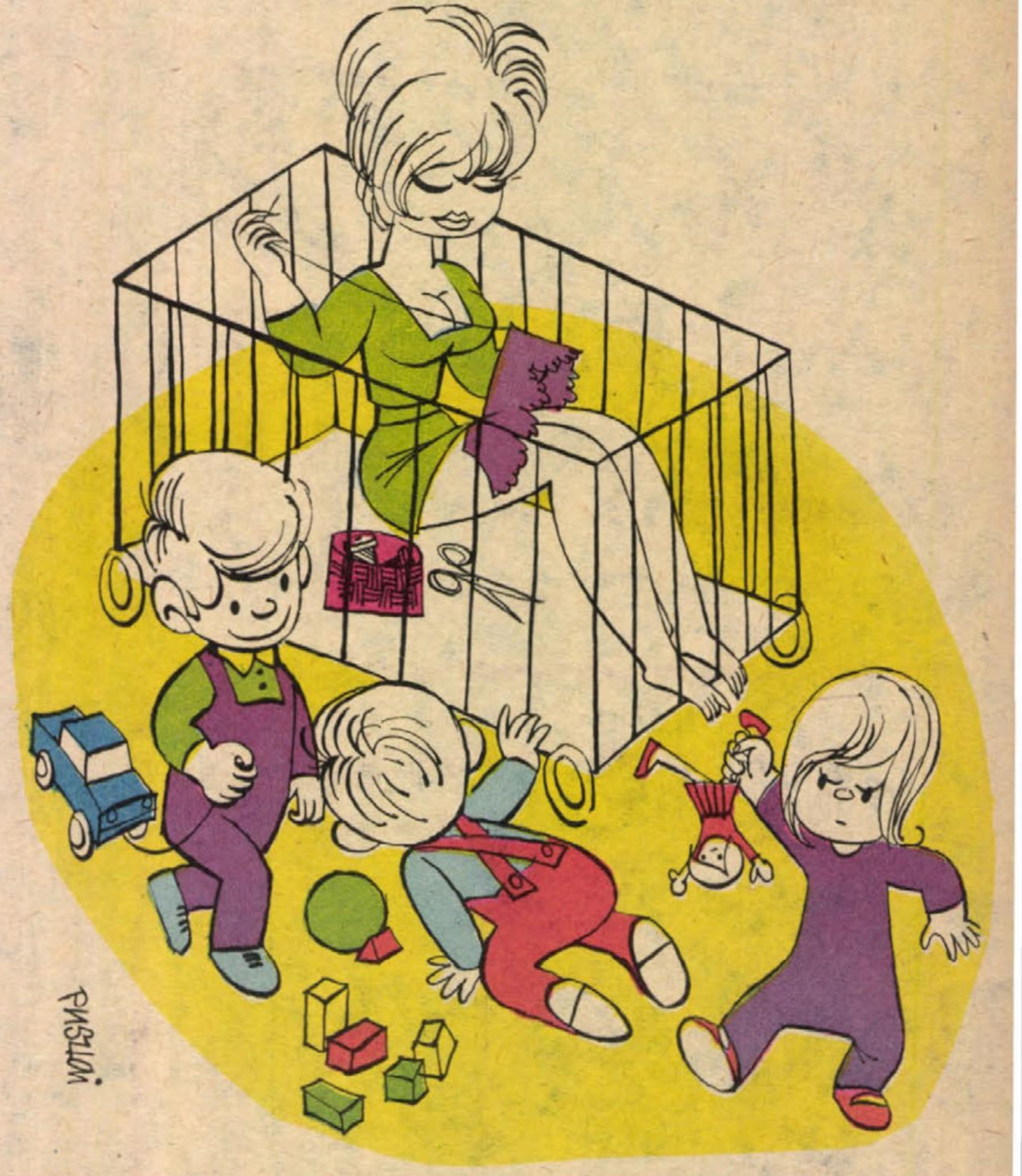

BEVÁSÁRLÁS

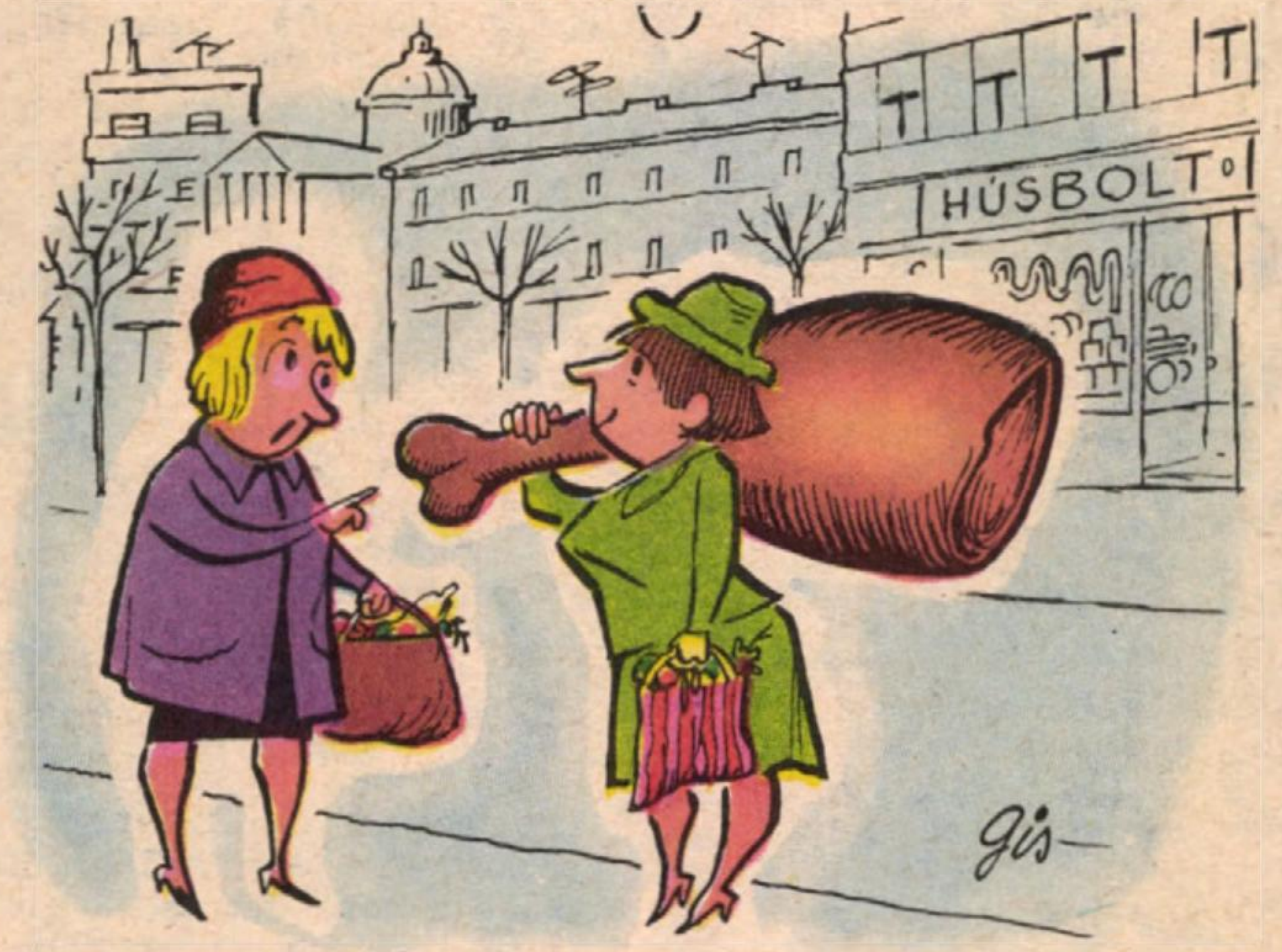

– A férjem nagyétkű. Vettem egy kis pörköltnek valót . . .

A SZÁMLA

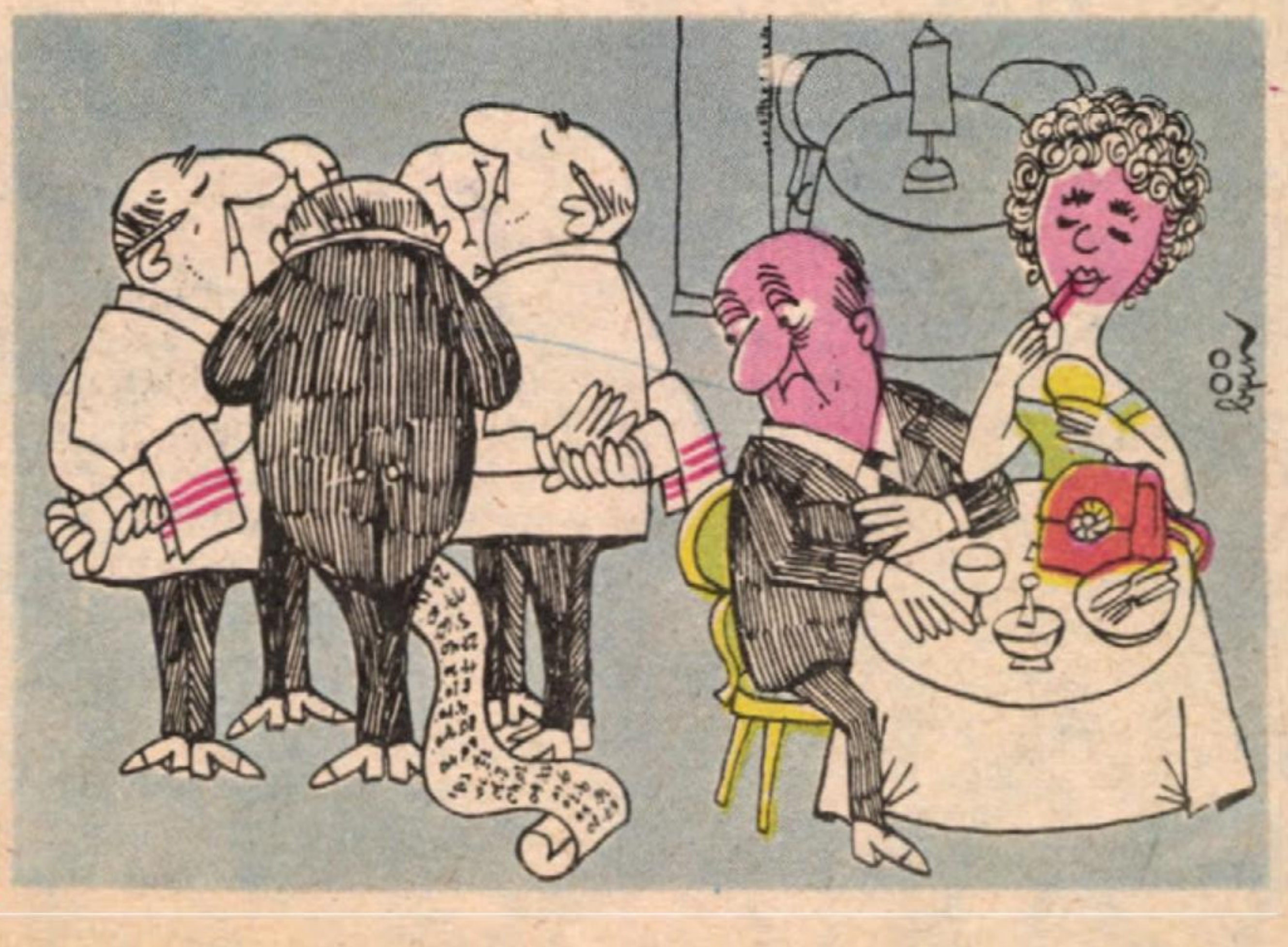

SZILÁNKOK

VÁLTOZIK A DIVAT

Hölgyismerősöm délután betette a kabátját a ruhatárba, és mire este kiváltotta, a kabát már kiment a divatból.

ÁLMATLANSÁG

X. író, évek óta abból él, hogy az orvosok gyakran tanácsolják pácienseiknek:

— Elalvás előtt olvasson valami unalmas regényt.

MODERN SZÜLŐ

— Az én apám idejében felvilágosított a szexuális problémákról. De az iskolai bizonyítványát még ma sem meri megmutatni.

HÁZASSÁGSZÉDELGŐ

Kilenc nőnek ígért házasságot, de a legrosszabbul a tizedik járt, akit feleségül vett.

MEGOLDÁS

Van egy idomított szimentáli tehenünk. Minden reggel felsétál hozzánk a második emelet húszba, megfejjük, aztán útjára bocsátjuk. Tehát mi már megoldottuk a tej házhoz szállítását.

FŐ A TÜRELEM!

Türelmetlenül topogok a közlekedési lámpánál. Nem akar zöldre váltani. Egy szelíd tekintetű férfi vigasztal:

— Sose idegeskedjen. Ez is beleszámít a nyugdíjba.

AKT-MODELL

Y. felesége akt-modell. A férj a napokban váratlanul megjelent egy festőművésznél. Ott találta a feleségét. Dühösen felelősségre vonta a művészt:

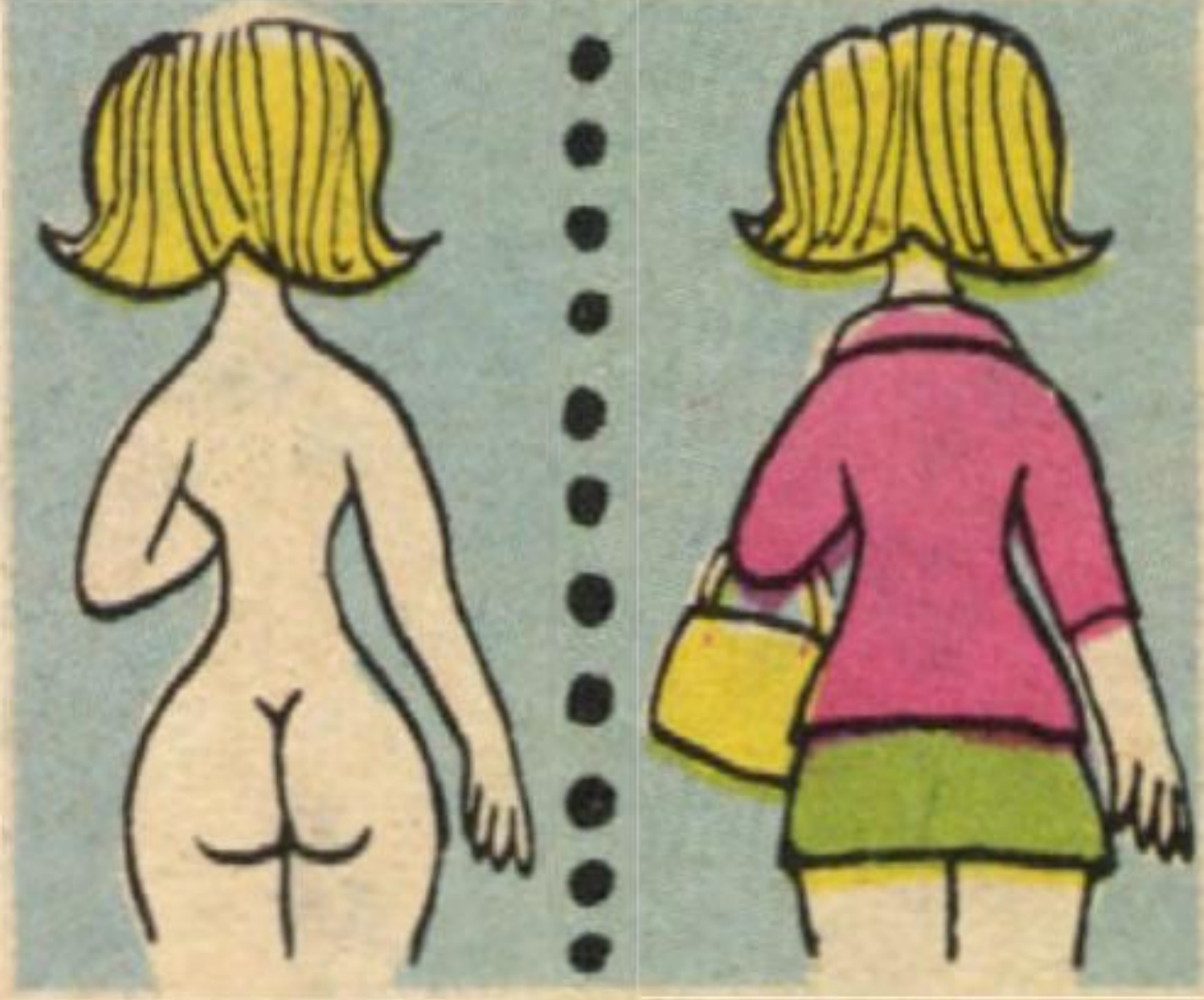

— Mit keres magánál a feleségem felöltözve?! . . .

ELLESETT PÁRBESZÉD

— Az én férjemnek, sajnos, mindene az otthona.

— Ez miért baj?

— Mert dolgozni sem jár el hazulról.

KÜLÖNÖS

A posta időnként hatalmas bélyegeket bocsát ki. Bizonyára azért, hogy levelezőlap helyett is használhassuk.

A KÖRÚTON

— Fiatalúr, vegyen egy gyémánt karkötőt a menyasszonyának! Kétezer forint. Csak azért, mert maga az első vevőm.

— Mondja, és nem lopta?

— De igen.

— Akkor megveszem. Így nagyobb a bizalmam, hogy nem akar becsapni valami hamisítvánnyal.

ÜZLETBEN

— Kit tetszik keresni?

— Nem tudom a nevét. Azt az udvarias eladót.

— Ja, a Gézát? Az csak a jövő héten lesz bent.

Galambos Szilveszter

SZEMREHÁNYÁS

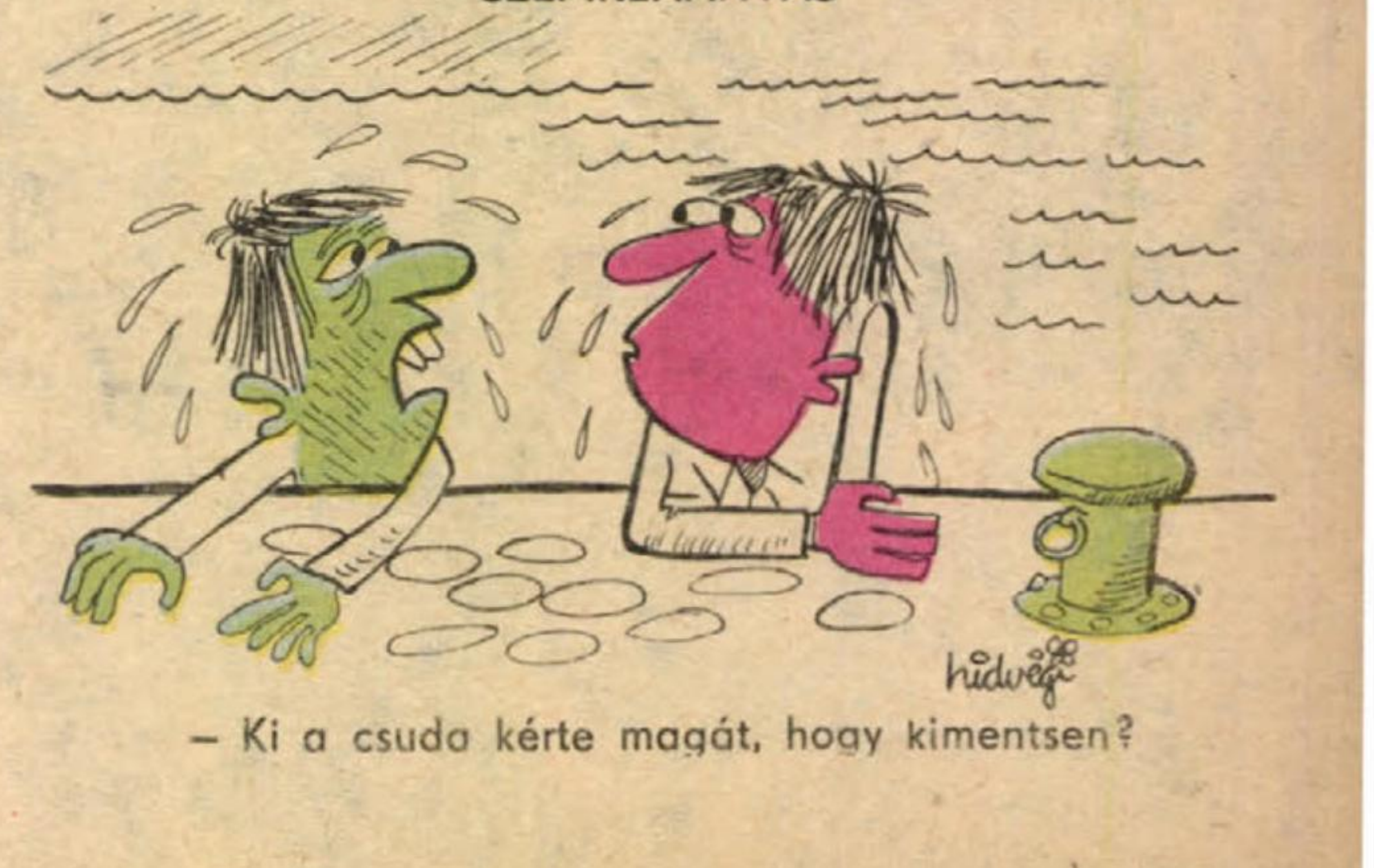

– Ki a csuda kérte magát, hogy kimentsen?

FŐKÖNYVELŐ-MŰLESIKLÁS

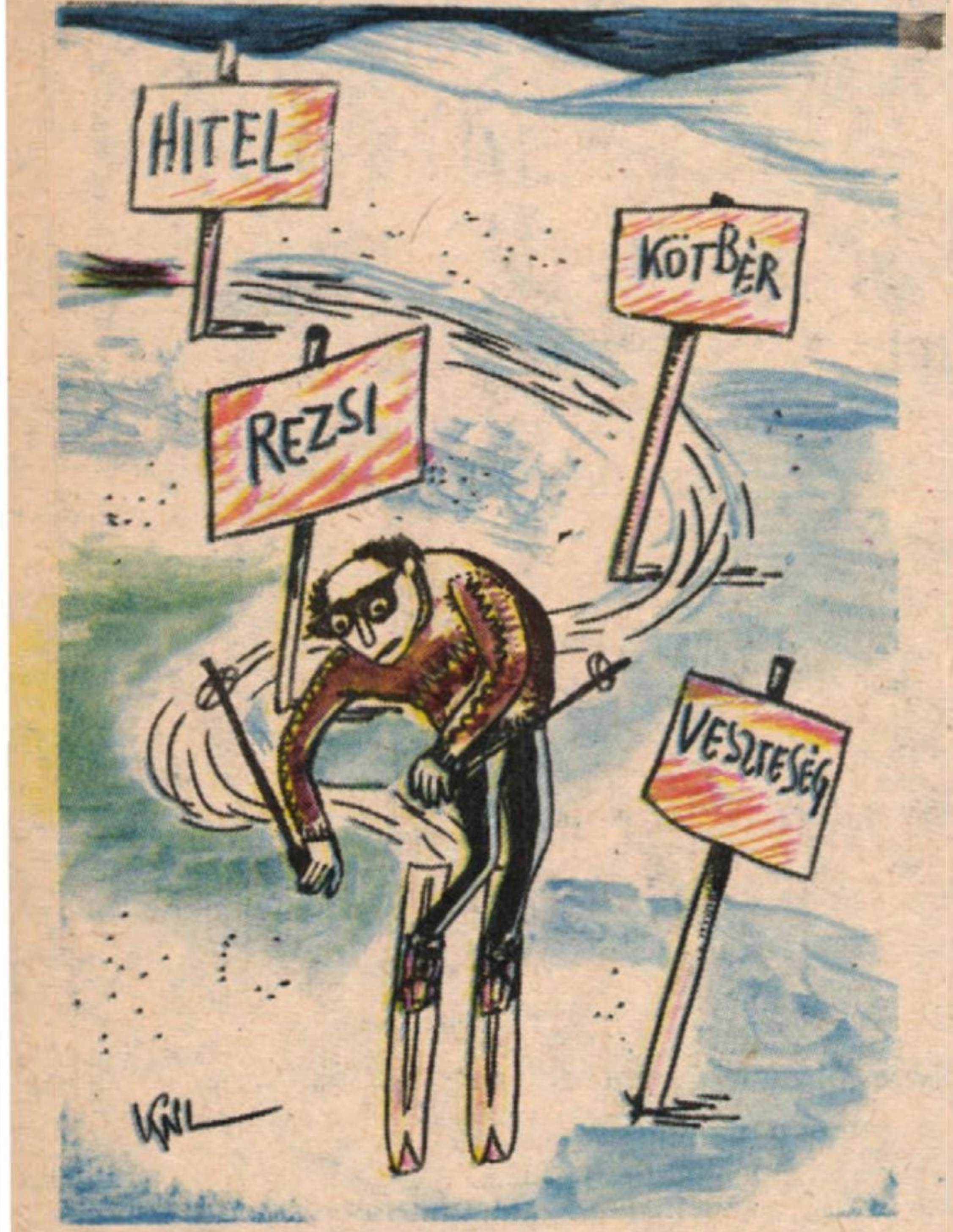

HA EZ ÍGY MEGY TOVÁBB

Barát József rajza

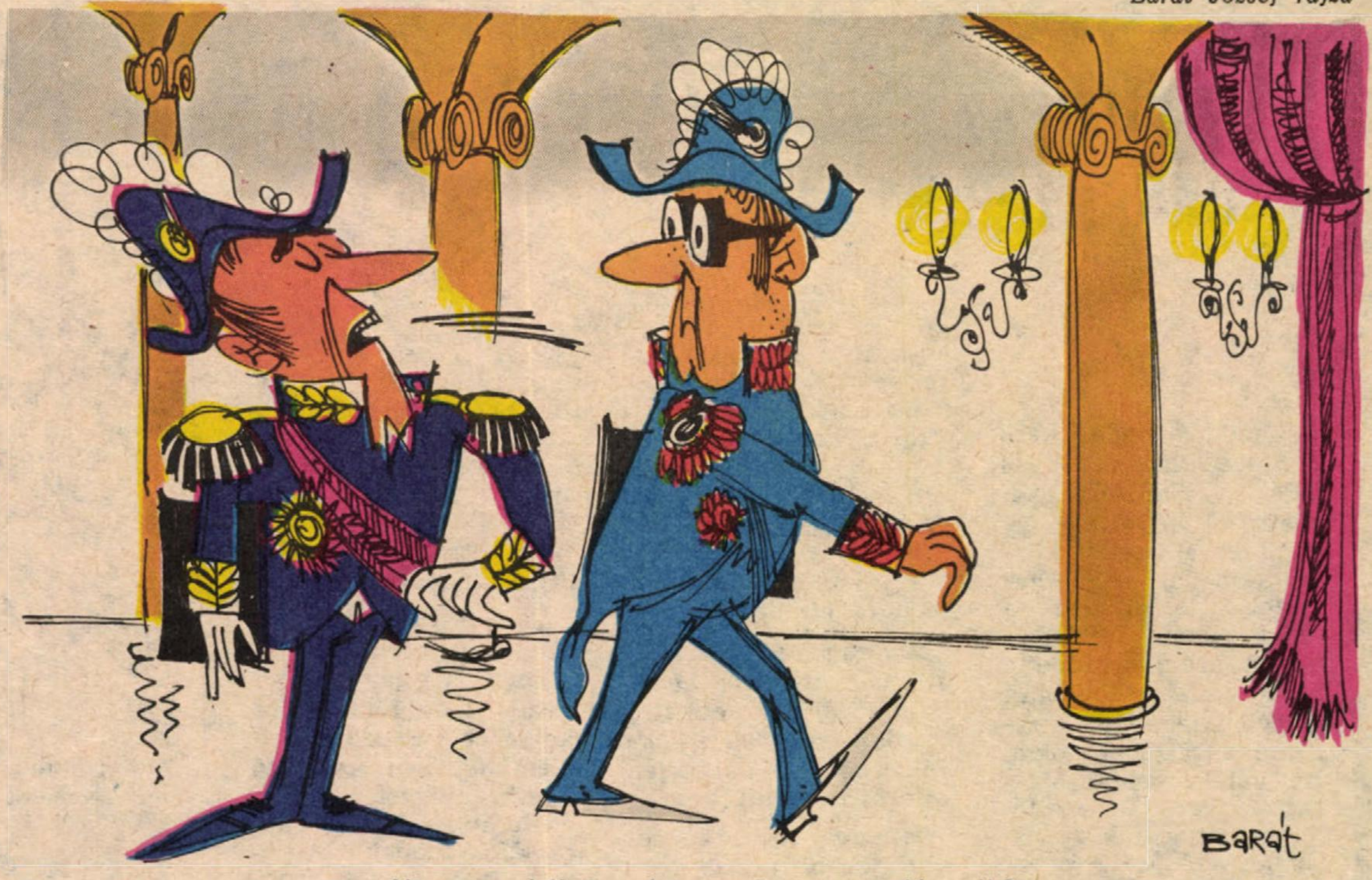

– Nincs egy békejavaslata, amit visszautasíthatnék?

TURISTÁK VASÁRNAP REGGEL

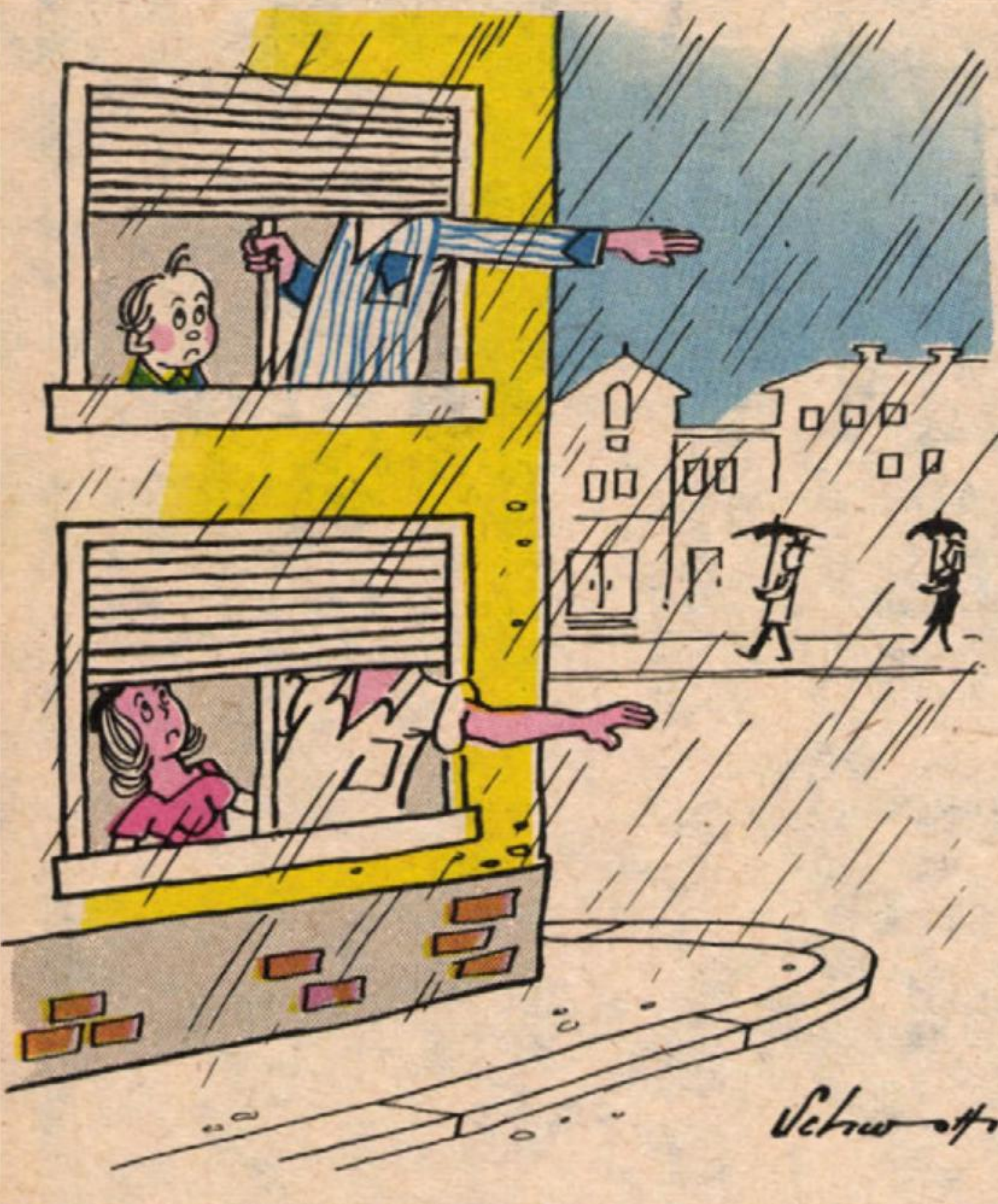

LASSAN JÖN A TAVASZ

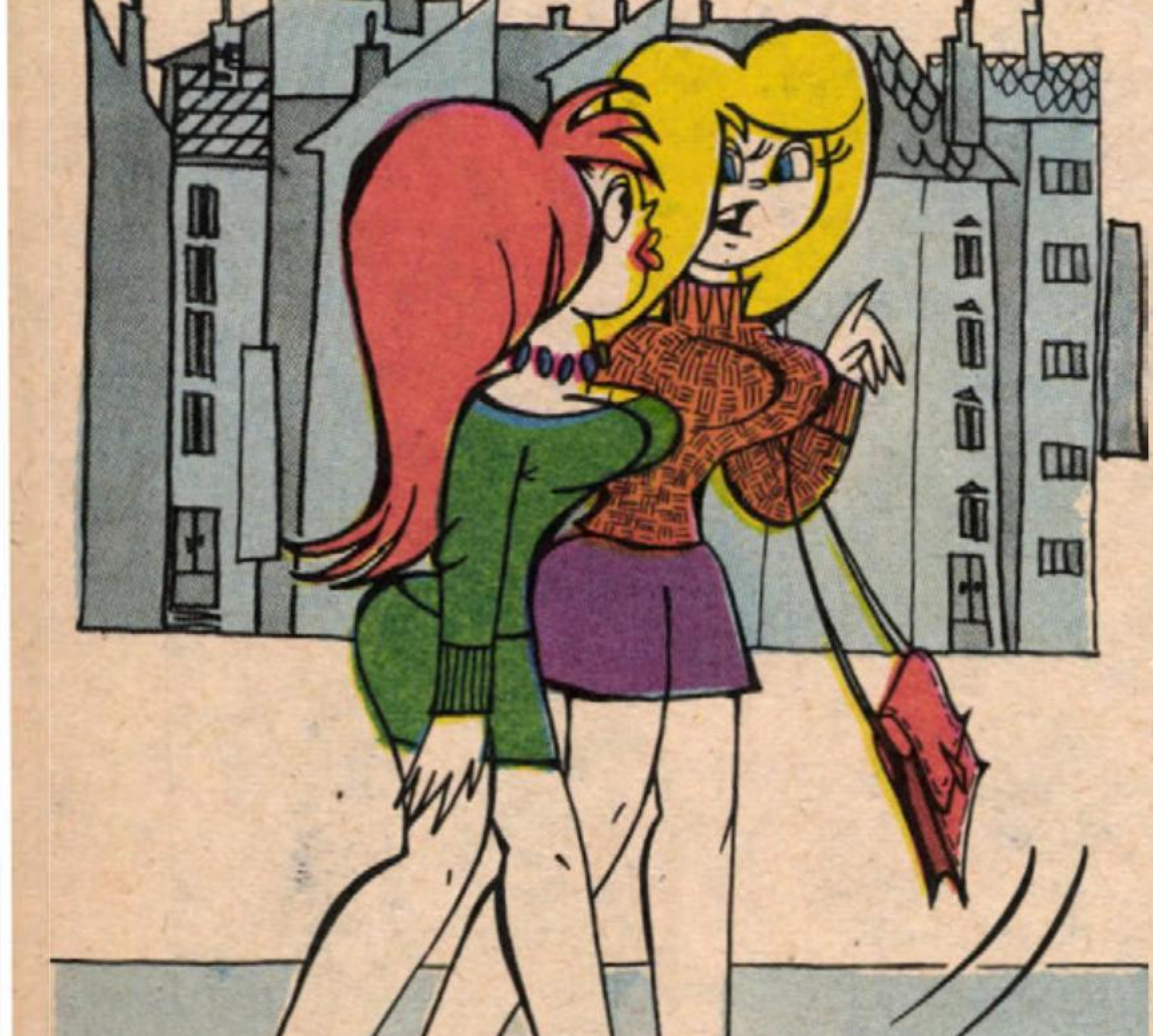

– Tavaly ilyenkor már négyen is leszólítottak bennünket.

OK és OKOZAT

Világszerte elemzik az önki-boltok tolvajainak „természetrajzát", terjedelmes tanulmányok készültek arról, hogy ki lop, miért lop és mikor lop. Újságjaink több nyugati tanulmányból idéztek és ezekből kiderül, hogy a bolti lopások elméletével és gyakorlatával hatalmas apparátusok foglalkoznak, alighanem többen, mint ahány tolvaj van.

Nekem az tetszik a legjobban ezekben a tanulmányokban, hogy a lopásokat főleg lelki okokra vezetik vissza. „Nőknél a terhesség, a változási időszak, férfiaknál a hivatali vagy otthoni sikertelenség, egyéb zavarok, és mindkét nemnél az időjárás, a napfolttevékenység növeli az önki-lopások számát". Egy francia tanulmány még arra is rámutat, hogy a nők lopnak többet — ez azonban nem a népszaporodással függ össze, hanem azzal, hogy ők teszik ki a vásárlók nagyobb részét — és arra a kérdésre, hogy mikor lopnak a legtöbben, rendkívül érdekes választ ad: a hét minden napján, zömmel a csúcsforgalomban. Hiába, a tudomány előbb-utóbb mindenre fényt derít, amire az egyszerű ember nem is gondol!

Nálunk még nincs tudományos felmérés arról, hogy ki, mikor, miért és mit lop, de a külföldi tanulmányok általános érvényű megállapításainak segítségével sikerült néhány eset mélyére hatolni.

Egy férfi tepertőkrémet akart lopni. Kiderült, hogy összeveszett a menyasszonyával és úgy elkeseredett, hogy azt gondolta: neki már minden mindegy, ő még ezt az íztelen izét is kipróbálja.

Egy fiatalember sört akart lopni hétfőn. Kiderült, hogy most jött fel vidékről. Tíz üzlet végigkutatása után önként lemondott szándékáról.

Egy középkorú férfi a Mirelit-pultot akarta betenni a kosarába. Kiderült, hogy a hivatalából jött, ahol aznap megint azt mondta neki a főnöke, hogy nincs benne kezdeményezőkészség, és ő be akarta bizonyítani, hogy van.

Egy másik férfi az egyik szőke elárusítónőt rakta bele a kosarába és haza akarta vinni. Itt is kiderült a lelki ok: elutazott a felesége.

Földi Iván

NEHÉZ PROBLÉMA

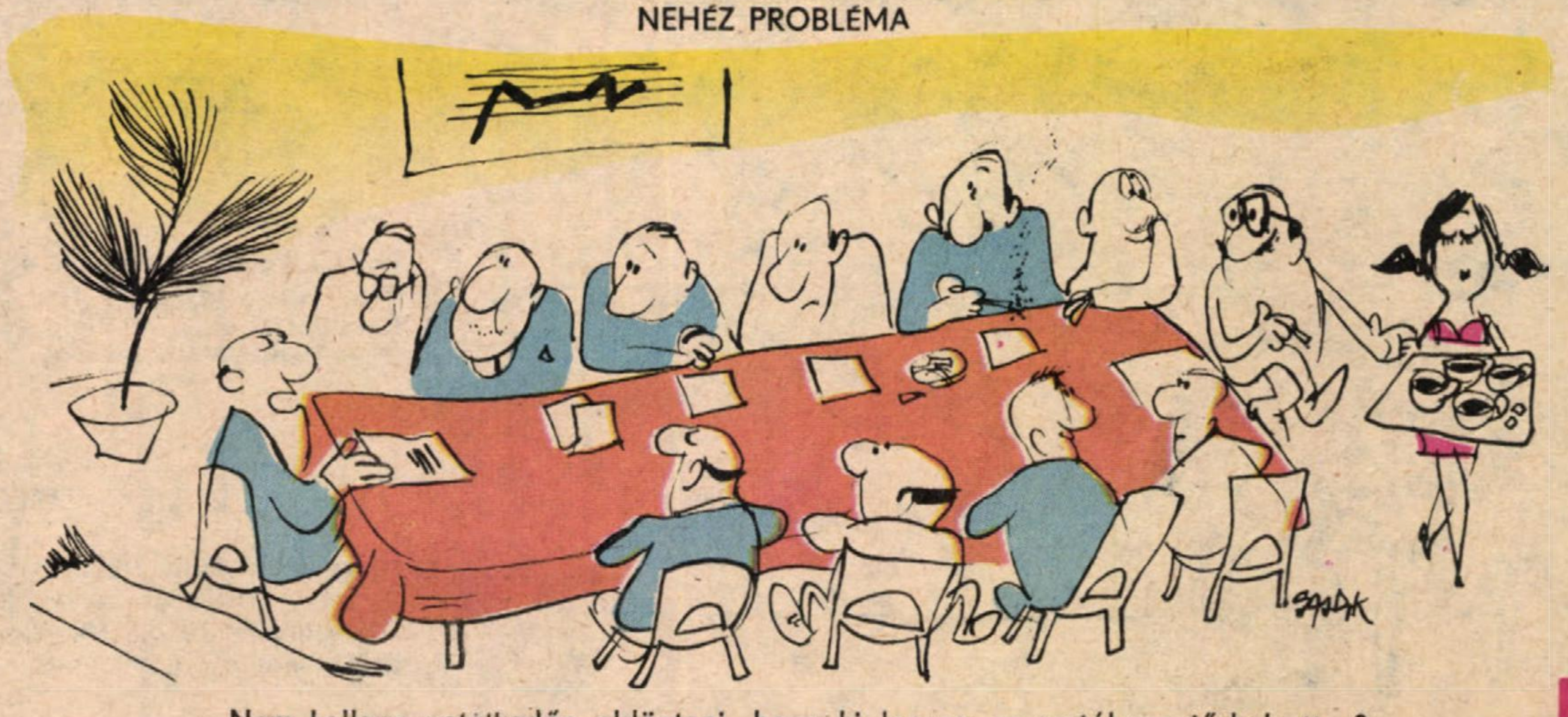

– Nem kellene vetélkedőn eldönteni, hogy ki legyen az osztályvezető-helyettes?

ANZIKSZ BARANYÁBÓL

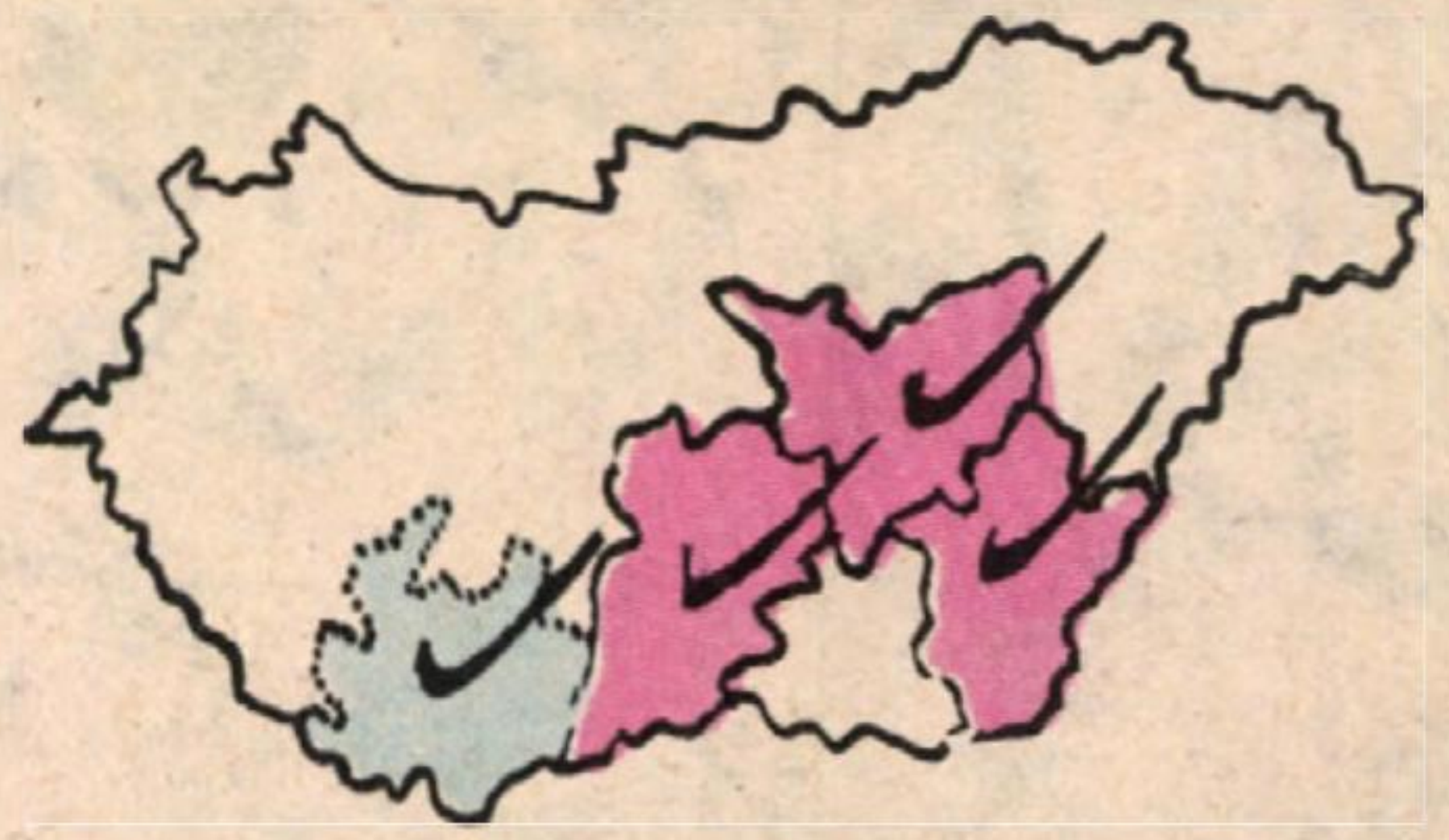

PÉCS VAGY NEM PÉCS?

A címben foglalt kérdést a vasasi városrész lakói vetik fel igen gyakran. Vasast ugyanis 15 évvel ezelőtt közigazgatásilag Pécshez csatolták, ám ezt a tényt néhány intézményünk azóta sem vette tudomásul, és továbbra is „vidékiekként” kezelik a vasasi lakosokat. Ha valaki például Vasasról, Pécs I. kerületéből, a város központjában lakó ismerősének akar telefonálni, interurbán beszélgetési díjat számolnak fel neki. (Ez olyan, mintha valaki Újpestről, mondjuk a Krisztina körútra telefonálna, és ezért távolsági beszélgetés díját kérnék tőle!)

Hasonló a helyzet a helyi közlekedéssel is. A vasasiak, ha be akarnak jutni a „városba”, négy forintot fizetnek egy vonaljegyért, holott más vonalakon csak két forint a tarifa.

Joggal elvárnák a vasasiak, hogy 15 év után már ne csak papíron tekintsék őket pécsieknek, hanem a valóságban is!

MOHÁCSI SZTRIPTIZ

Egy mohácsi olvasónk mondta el:

Nyáron a szigeti strandon nagyon kevés az öltözőfülke, ezért a legtöbb fürdőző a bokrok között kénytelen öltözni-vetkőzni.

A rossz nyelvek szerint a városi tanács azért nem építtet több kabint, mert akkor csökkenne a strand látogatottsága. Nagyon sok férfi ugyanis csak az ingyenes sztriptiz kedvéért látogat ki oda.

Csak aztán még az eszébe ne jusson majd valakinek, hogy a sztriptizműsorra való tekintettel, megemeljék a strandbelépők árát!

A VARGAIAK KENYERE

Négyszáz lakosú, kicsiny község Baranyában: *Varga.* Kenyeret csak kétnaponként szállítanak ide: többnyire száraz, ízetlen, másnapos, harmadnapos kenyeret. Ez még azonban a kisebbik baj volna. De hogyan szállítják! Lovasszekéren!

Többször az illetékes fórum elé került már a kérés: Vargára, és a sásdi járás többi apró községébe is *zárt, higiénikus* kenyérszállító kocsin vigyék el legfontosabb mindennapi táplálékunkat. Mindmáig nem akadt azonban olyan szerv, amelyik ennek a költségeit vállalta volna.

Marad tehát továbbra is a lovaskocsi, amely „üres óráiban” tejeskannát, krumplit, kukoricát fuvaroz, vagy azt, ami éppen jön.

A mezőgazdasági munkák dandárjában pedig ugyanott szorgoskodik, ahol a többi kocsi: a széna-, szalma- vagy a trágyahordásnál...

Radványi Barna — Barát József riportja

SIKLÓS

FÚVÓSZENEKARI FESZTIVÁLT RENDEZNEK A VÁRBAN

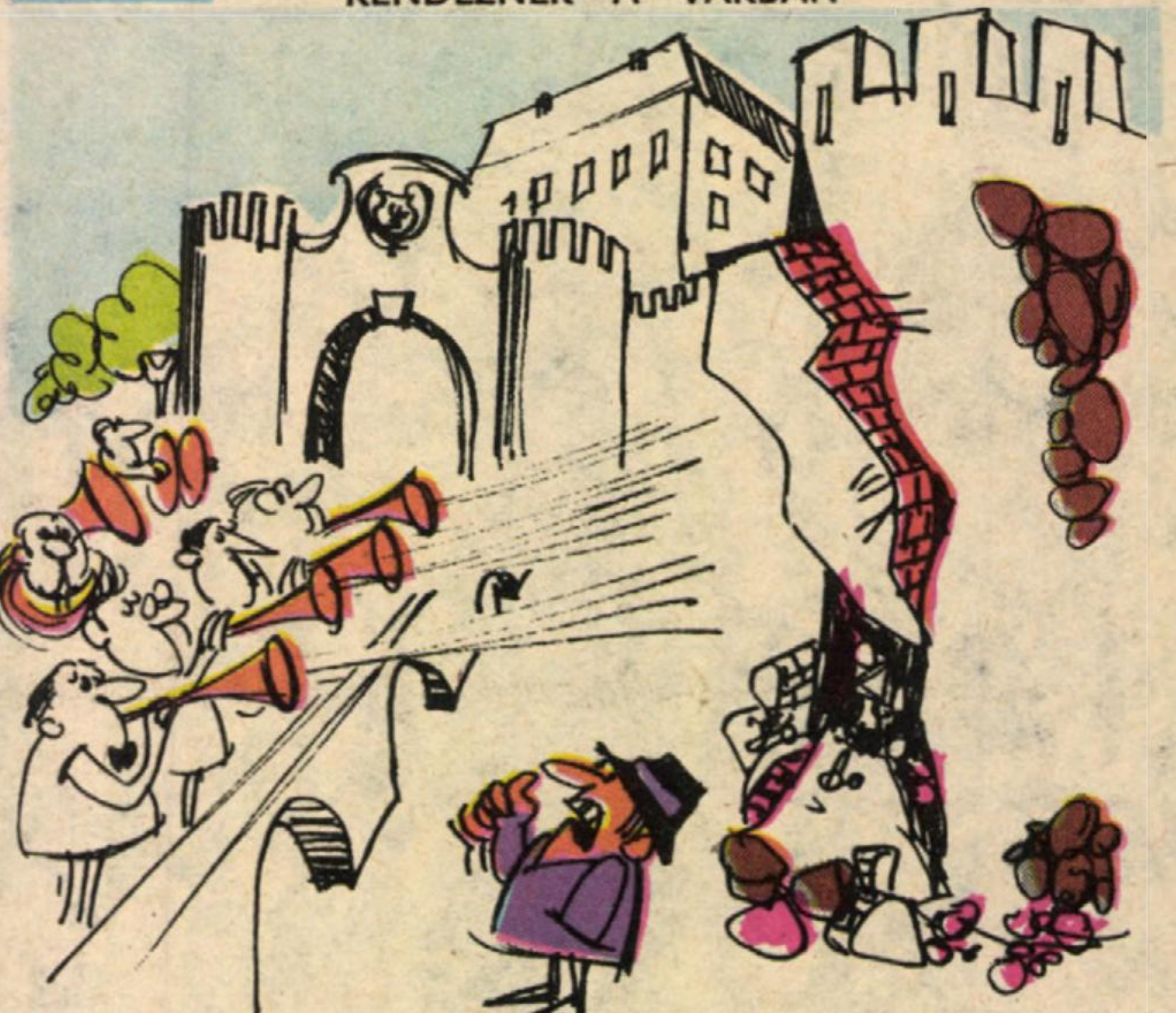

– Ne fújják olyan nagyon, emberek, nem látják, hogy máris omladozik!

SZIGETVÁR

Hibás gépsort szállított a Láng a helyi konzervgyárnak.

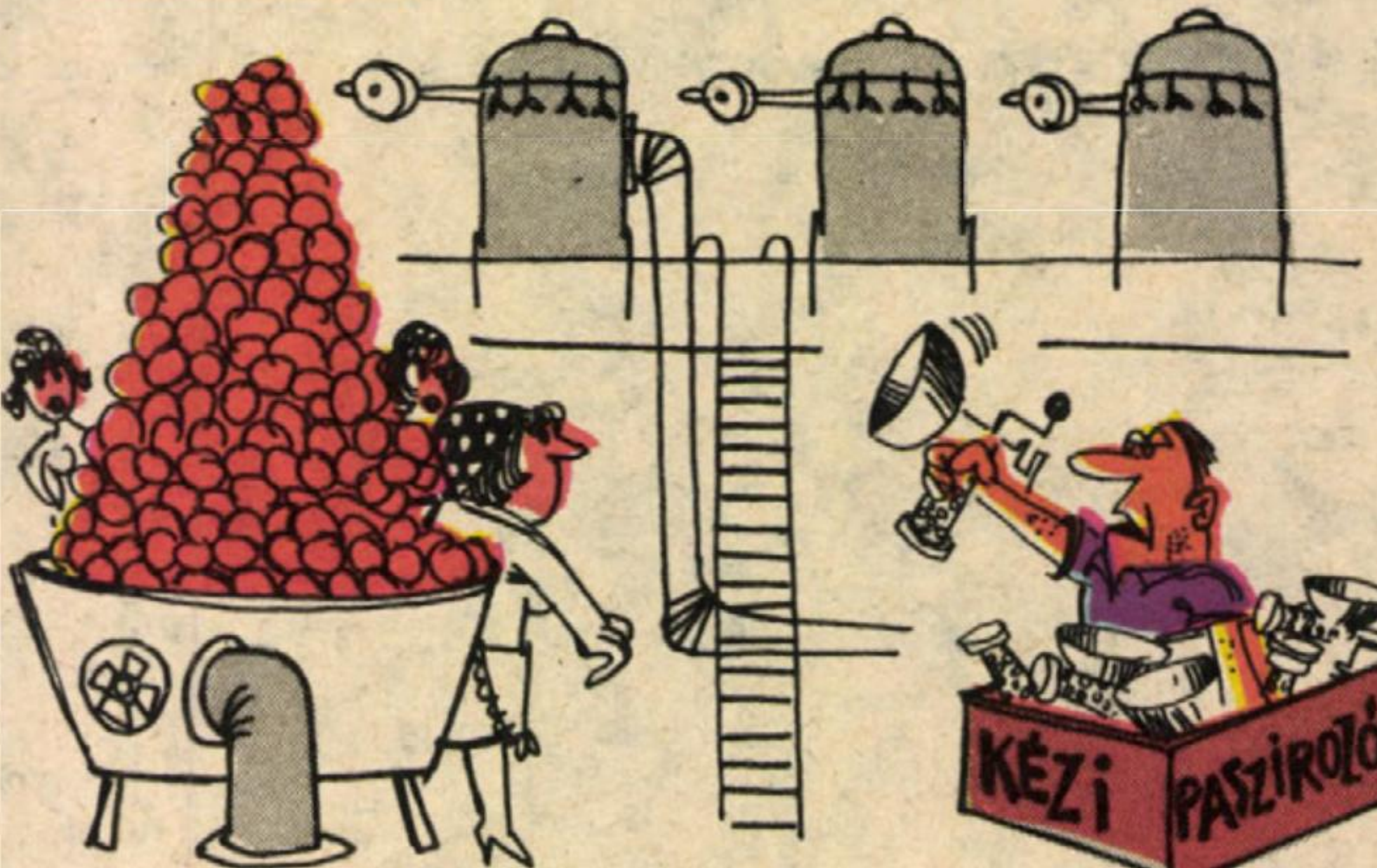

– No, asszonyok, lehet dolgozni! Megérkezett a pótalkatrész a Láng-gyárból!

MOHÁCS

MOHÁCSSZIGETI VÉSZ, 1969

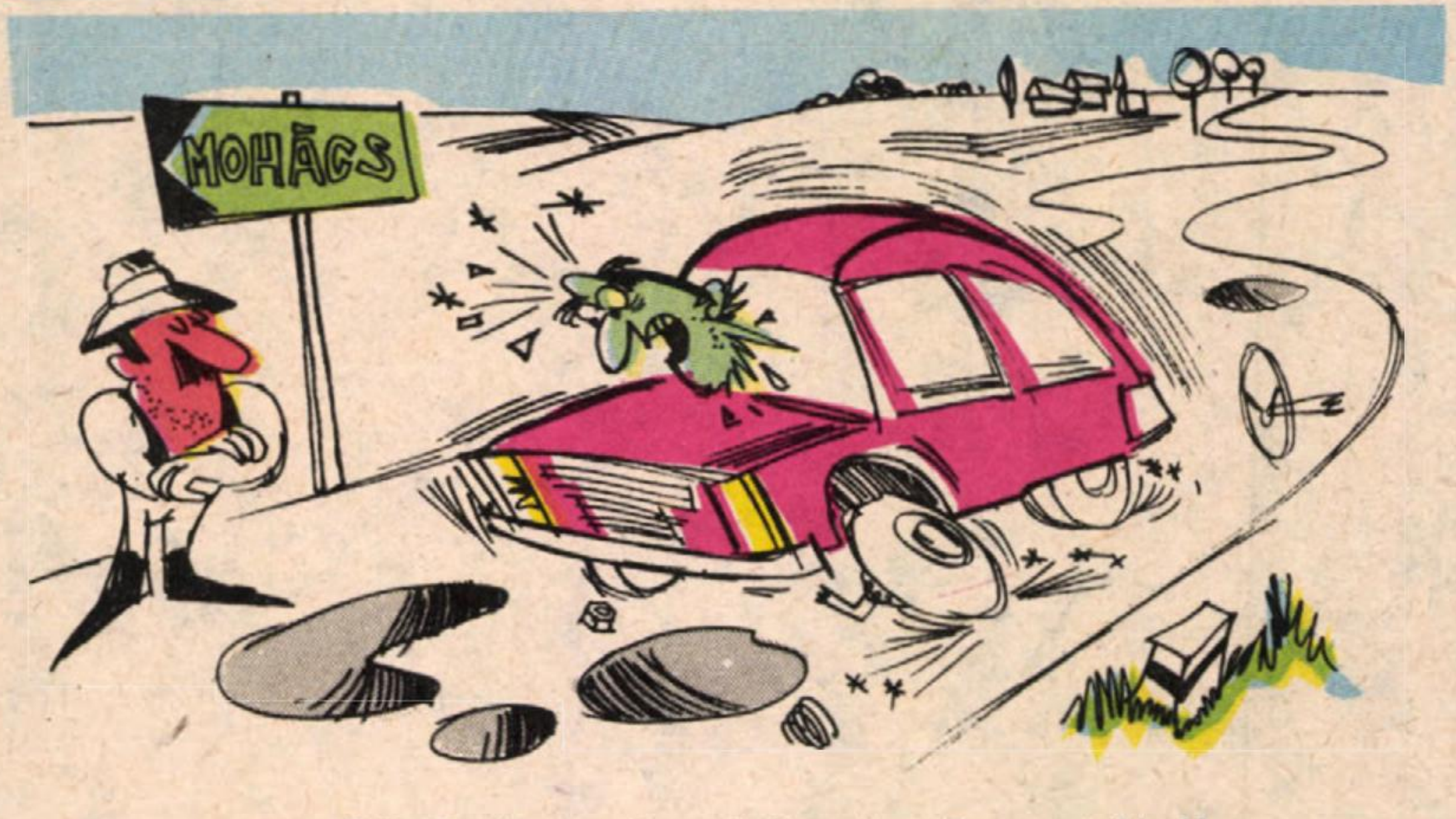

– Bár Szolimánt fogadták volna ilyen utakkal!

KOMLÓ

NAGYON SZENNYEZETT A VÁROS LEVEGŐJE

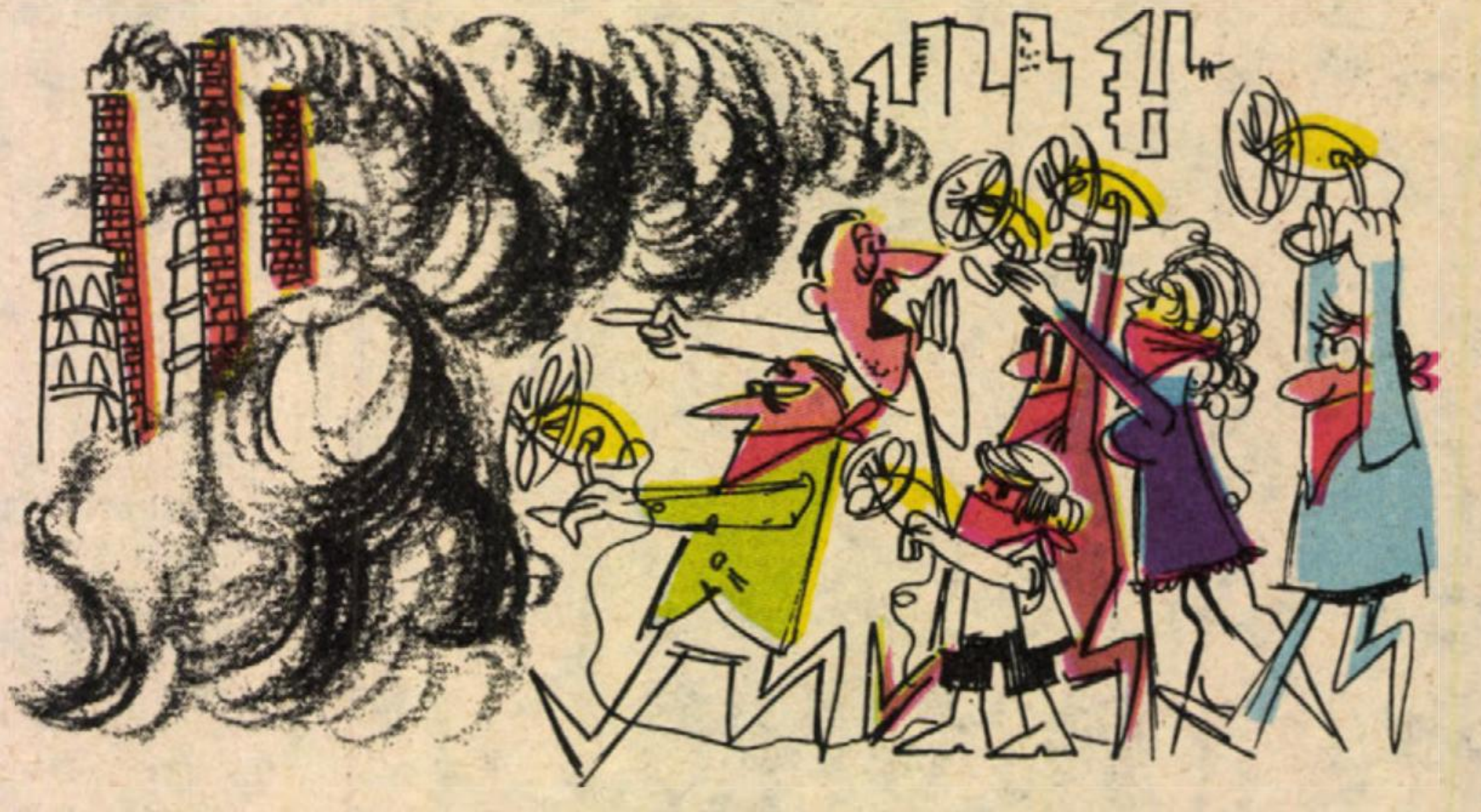

– Hozzanak még ötezer ventillátort!

NŐI DOLGOK

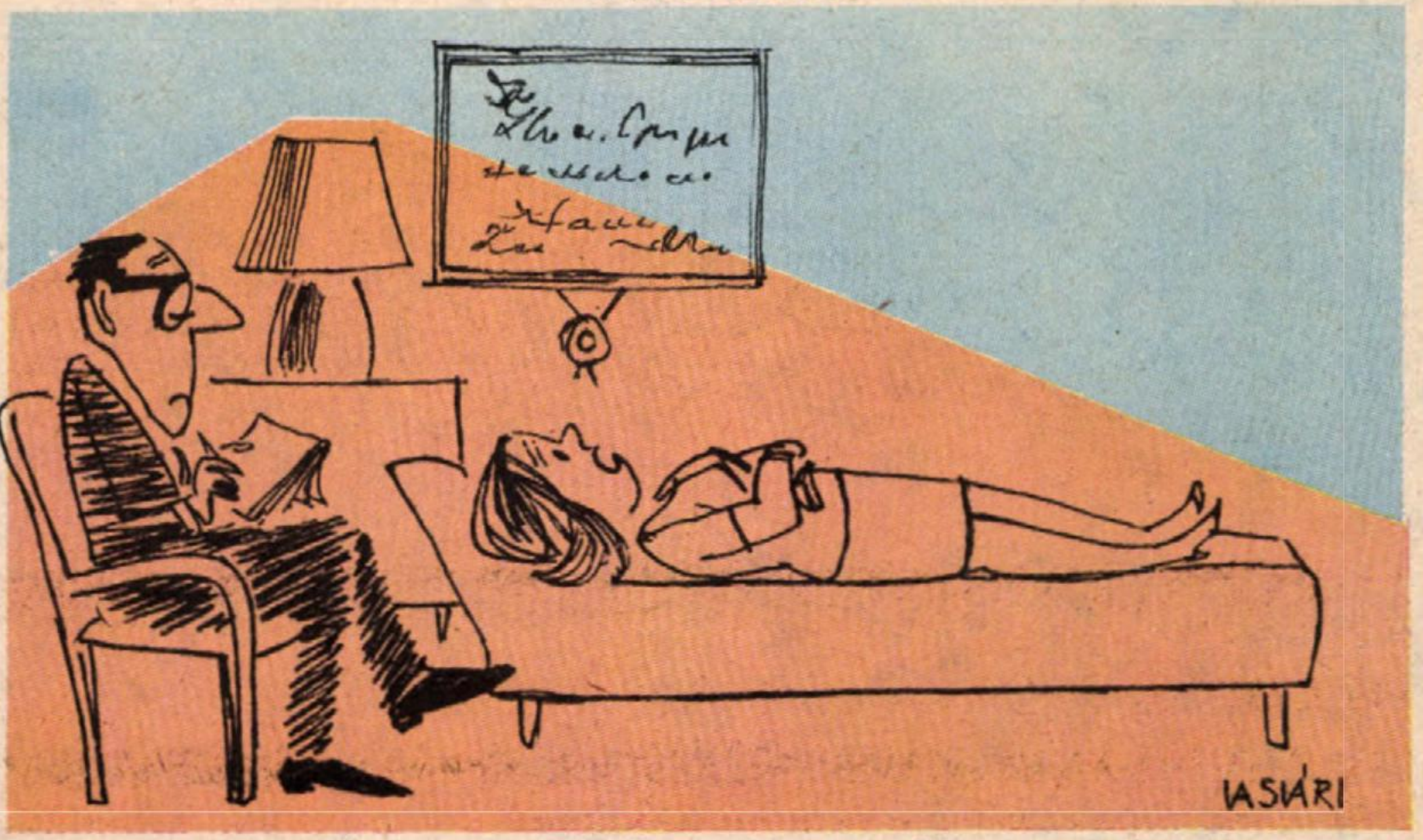

– Nincs más örömöm, mint az a kis szorongás...

TAVASZI SZIPORKÁK

GELLÉRTHEGYI SÉTA

Nyitott kapu mellett áll egy kerti törpe,
fiam nézi s így szól: nem furcsa ez, apu?
Cseppet sem – mondom –, hisz' nálunk nyitva áll a
kisemberek előtt ma már minden kapu...!

ÉTTERMI FELELGETŐS

Makarónit kérek! (Nem ajánlom, uram...)
És mért nem ajánlja, mitől akar óni?
A gyomorrontástól? (Nem, a csalódástól:
azért nem ajánlom, mert nincs makaróni...)

FURCSA TÁBLA

Harapós a kutya, ezért
E felírást ne betűzze,
Hanem amíg módja van rá,
A harapós ebet űzze!

Szilágyi György

JÁTÉKSZENVEDÉLY

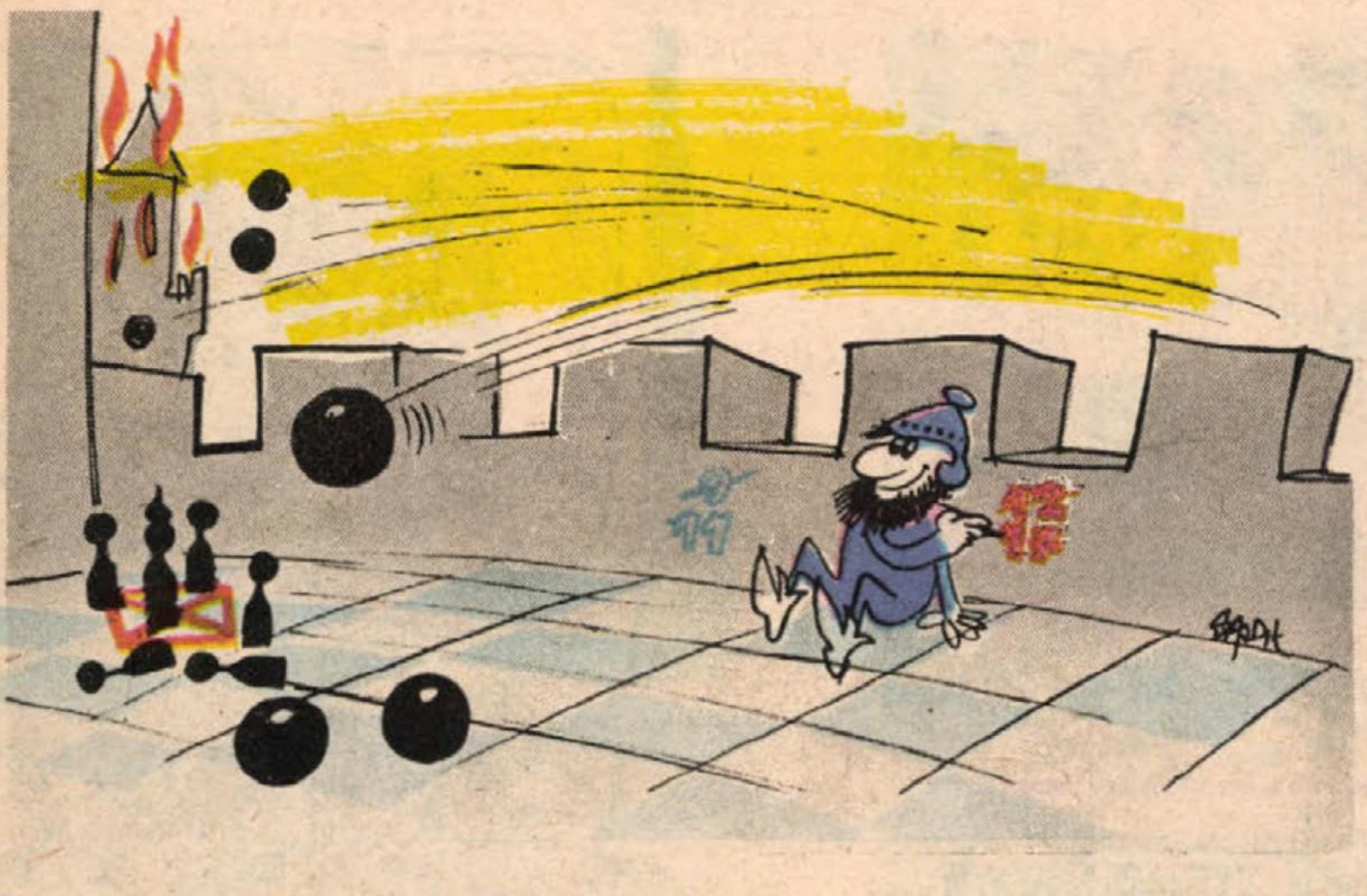

EDZŐSORS

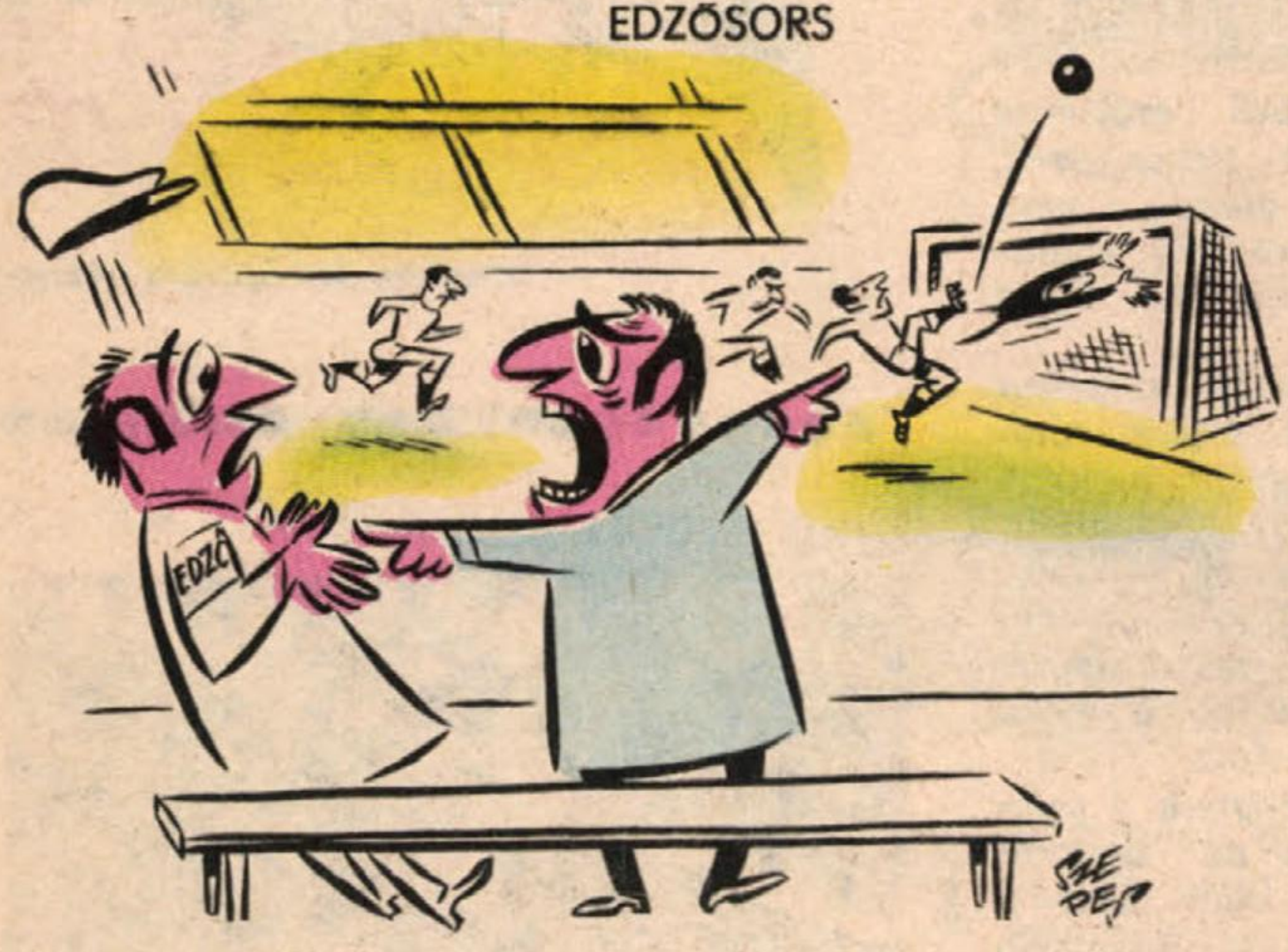

– Még egy ilyen lövés és ön elsején repül!

VISSZAESŐ BŰNÖS

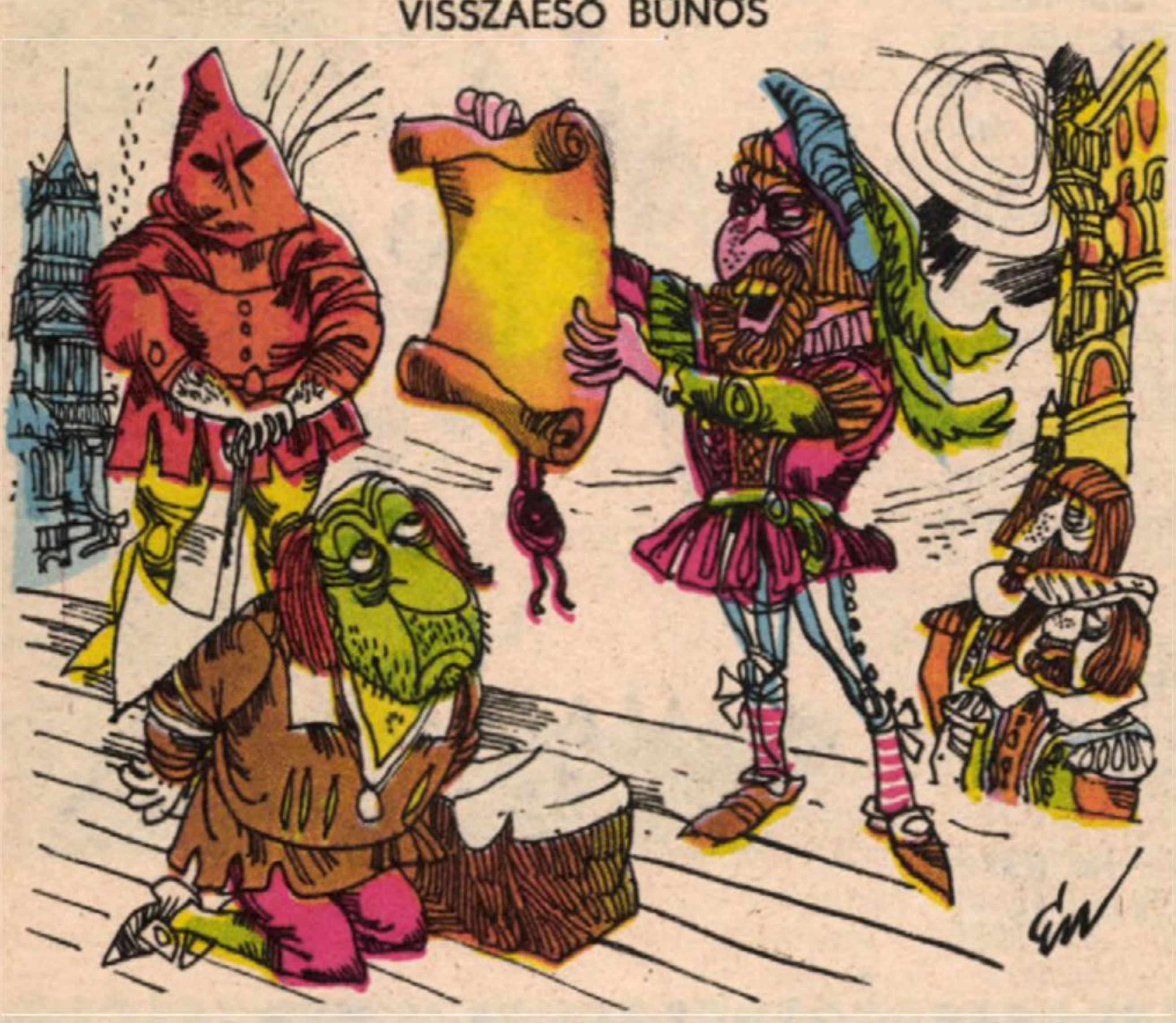

– Most csupán lefejezzük, de reméljük, hogy ez jó tanulság lesz magának a jövőre nézve!...

UTÁNFUTÓ A DIVAT

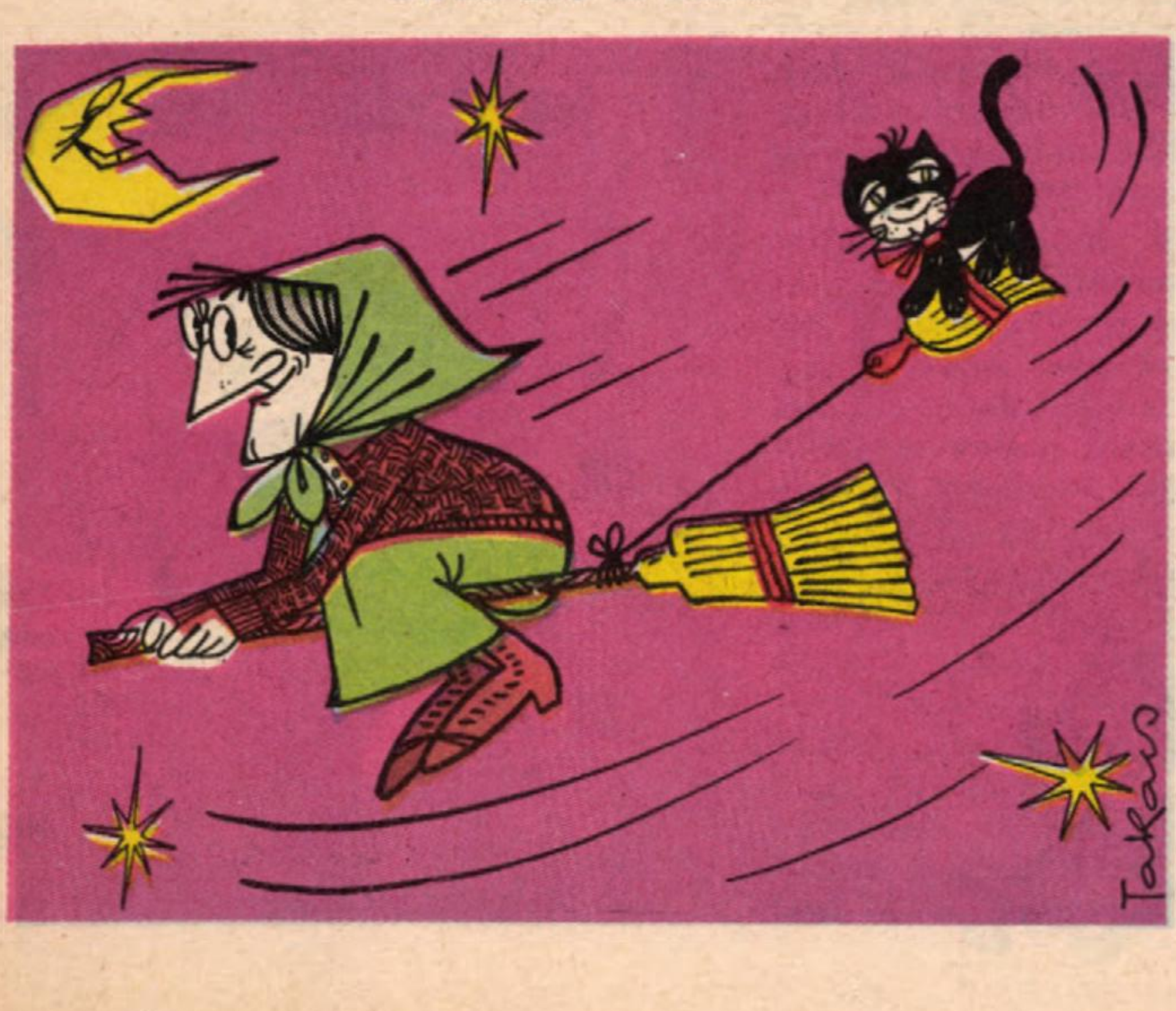

JELENTÉS A FÖLDRŐL

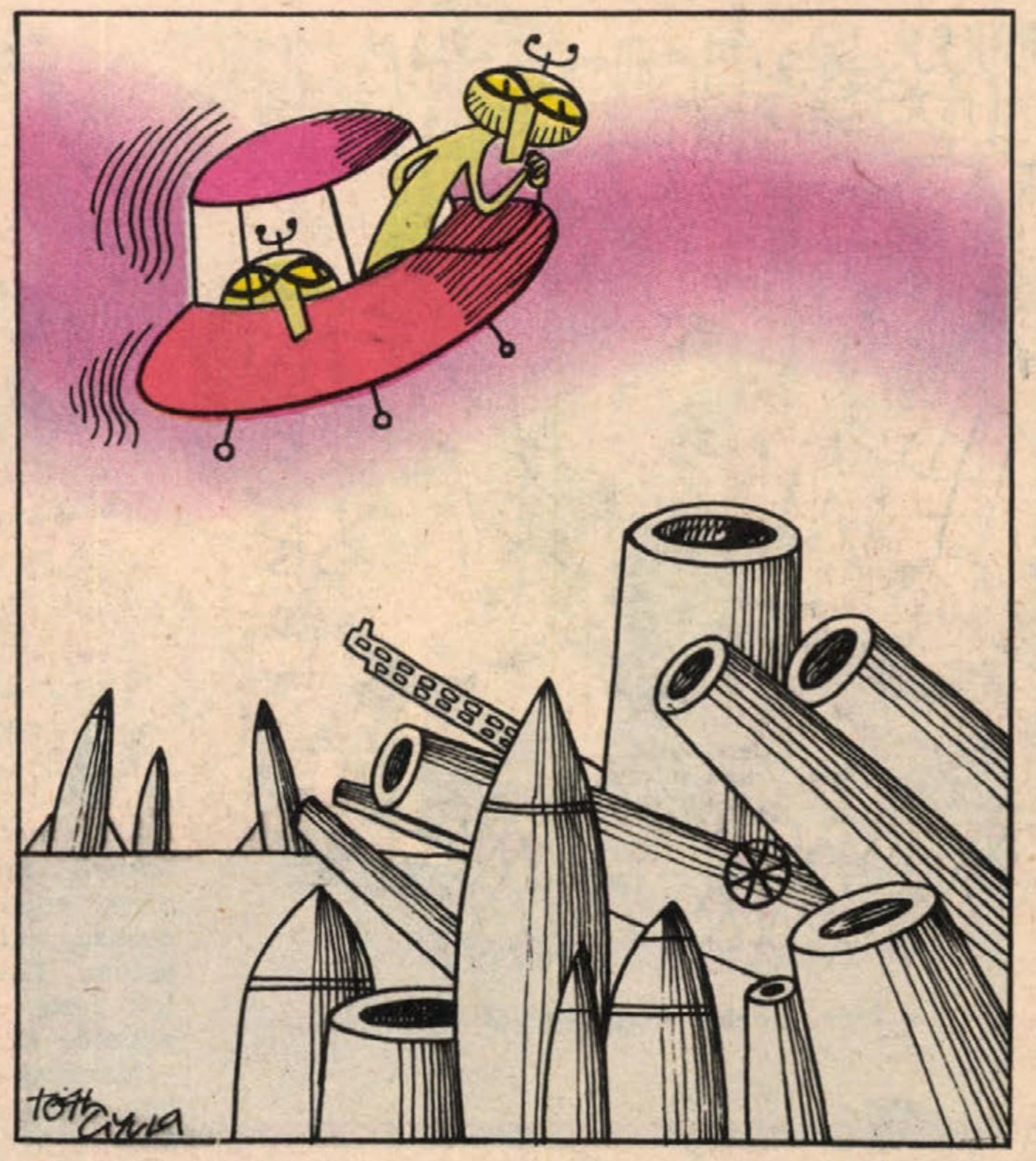

– Halló, központ! Magasabb rendű civilizációra bukkantunk...

a nagy újítás

Botorkáné kihajolt a második emeleti lakásuk ablakán és nagy-nagy aggodalommal bámult bele az éjszakai utca félelmetes néptelenségébe.

A férje, Botorka Gedeon ugyan telefonált neki a hivatalba még a délután, hogy egy kicsit később megy haza, de az a kicsi már régen elmúlt.

Végre, a tejszállító autóval egy időben taxi fordult be az utcába és...

És nemsokára látta Botorkáné, hogy a férje dülöngélve száll ki a kocsiból. A hitvesi aggodalom pillanatok alatt elpárolgott és helyét végtelen méreg, s felháborodás foglalta el.

Mire Botorka fölért a lakásba, feleségéből úgy zúdult rá a düh, hogy ha kevésbé ingatag állapotban lett volna, akkor is visszatántorodik a küszöbről.

Szerencsére a gondos hitvesi kéz idejében elkapta a kravátliját és berángatta az előszobába, ahol is a falnak támasztotta.

— Nem sül ki a szemed, te átok! — kezdte az asszony. — Én térdig járom a lábam, hogy tíz fillérrel olcsóbban szerezzem be a spenótot, a fiadnak nem tudok egy vacak elektromos gitárt venni, az olaszországi úthoz még hiányzik háromezer forint és akkor te dorbézolsz az éjszakában!

— Ezt ki-ki-kikérem magamnak, Beatrix, é... é... én...

— Tee! No. mosakodj meg, majd holnap számolunk!

Beatrix legyintett és otthagyta volna a férjét, de Botorka elkapta és meglepő határozott mozdulattal maga felé fordította.

— Vedd tudomásul, hogy mindent, de mindent csak értetek tettem! — mondta váratlanul egész folyékonyan. A főnökséggel voltam együtt, a névnapom alkalmából.

— Főnökség, névnapod... Na, eredj és mosakodj meg!

— Persze, te azt sem tudod, hogy ma Gedeon nap van.

— Jó, jó, isten éltessen, te átok!

Gedeon azonban újra elkapta a távozni akaró asszonyt.

— Igenis, hogy meghívtam őket a névnapomra — lihegte borfelhőbe burkoltan —, és nem hiába hívtam meg őket, mert... mert vedd tudomásul, hogy dőlni fog hozzám a pénz. Érted? Dőlni!

— Csak vigyázz, hogy te el ne dőljél! — legyintett a felesége és a szekrényhez támasztotta a férjét.

— Nem hiszed? Ugye nem? De az újítási pénz, az bezzeg majd jó lesz. Igaz?

— Te és az újítás! No, mosakodj már meg, és feküdj le!

— Megállapodtunk, tudd meg! A főmérnök úr kap húsz százalékot, a főművezető szaki úgyszintén húsz százalékot — számolt ujjain a meglepően józan Botorka, felesége orra előtt — és a főkönyvelő kartárs tíz százalékot. Ez összesen ötven. Így van? No! Annyi?

— Annyi — bólintott Beatrix és egyszeriben úgy látta, hogy nem is olyan részeg a férje.

— Még mindig marad nekem ötven százalék — szólt huncut kacsintással Gedeon.

— Az! Ötven! Végre van egy újításod. Állítólag... És a felét szétszórod, miközben én térdig járom a lábam, hogy a spenótot tíz fillérrel olcsóbban vegyem meg.

— Három hónap múlva egy lépést sem teszünk gyalog, egyetlen Beatrixom, valamint Olaszországba is a saját kocsinkkal megyünk, mert nem holmi piti újításról van szó. De nem ám!

— Majd, ha elfogadták és kifizették, akkor beszélj!

— Mondom, hogy megállapodtunk. Ez már annyi, mintha a zsebemben lenne a pénz. Értsd meg, ennek hagyománya van nálunk.

— Jól van, no! — mondta megcsillapodva Botorkáné, mert húszévi együttélésük tapasztalata alapján látta férje tekintetén, hogy most komolyan beszél. — És mi az a híres újítás?

— Hogy mi? Azt még nem tudom, de hiszen az nem is lényeges.

Sólyom László

ÉRZÉKENY VEVŐ

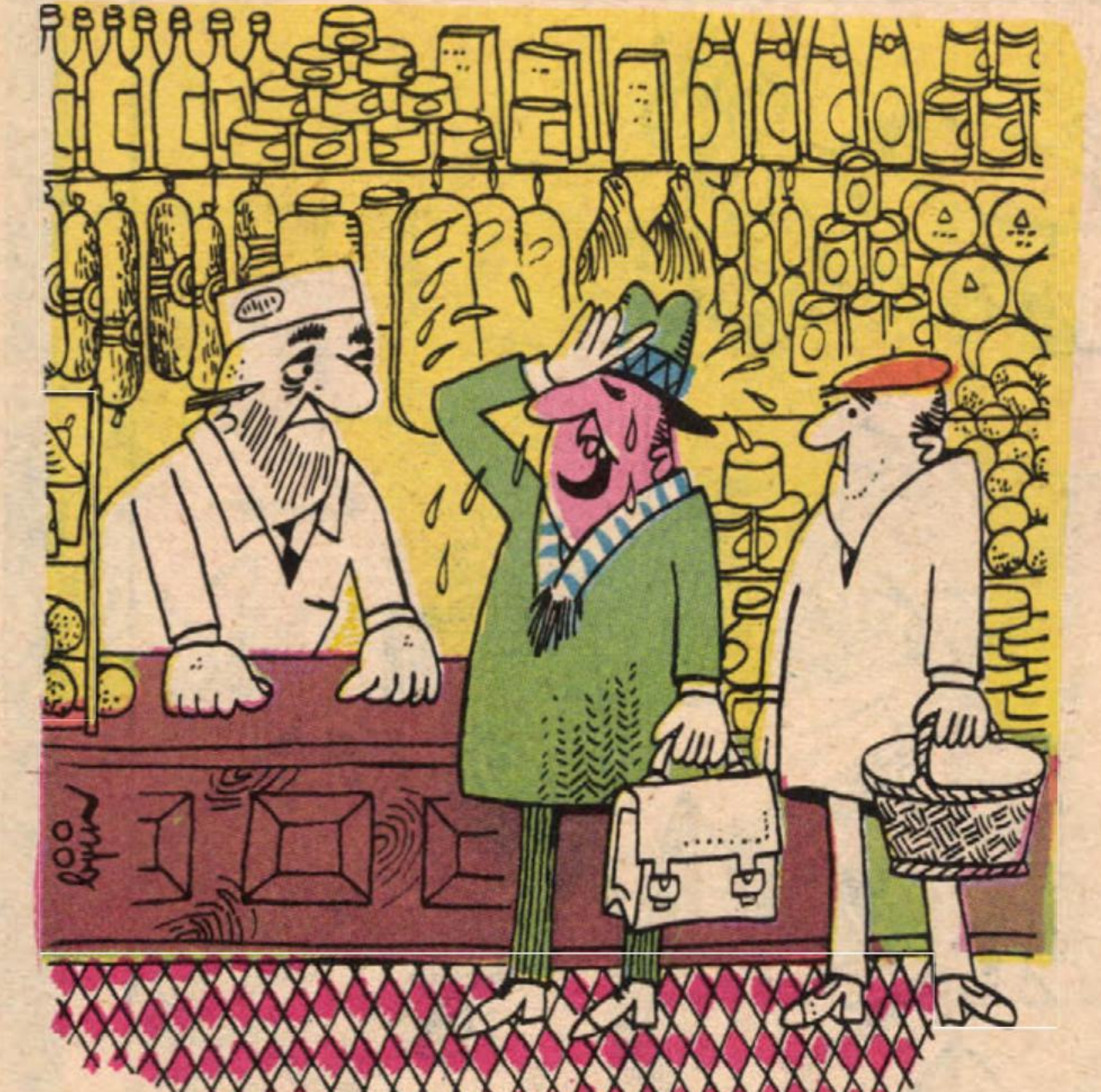

– Már megint hogy beszél velem?!...

KIKELTEK A TOJÁSBÓL

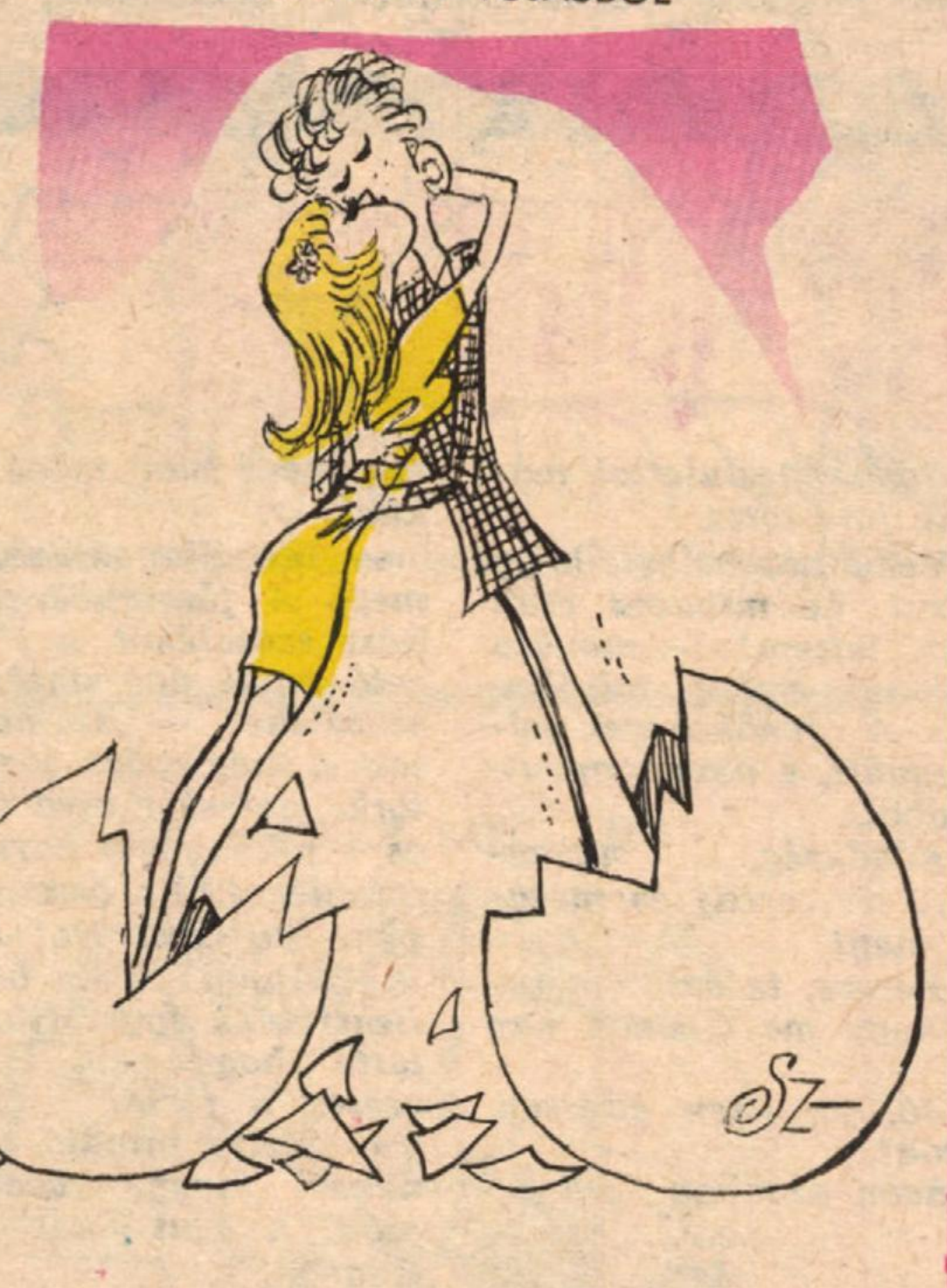

A MÁRTÍR

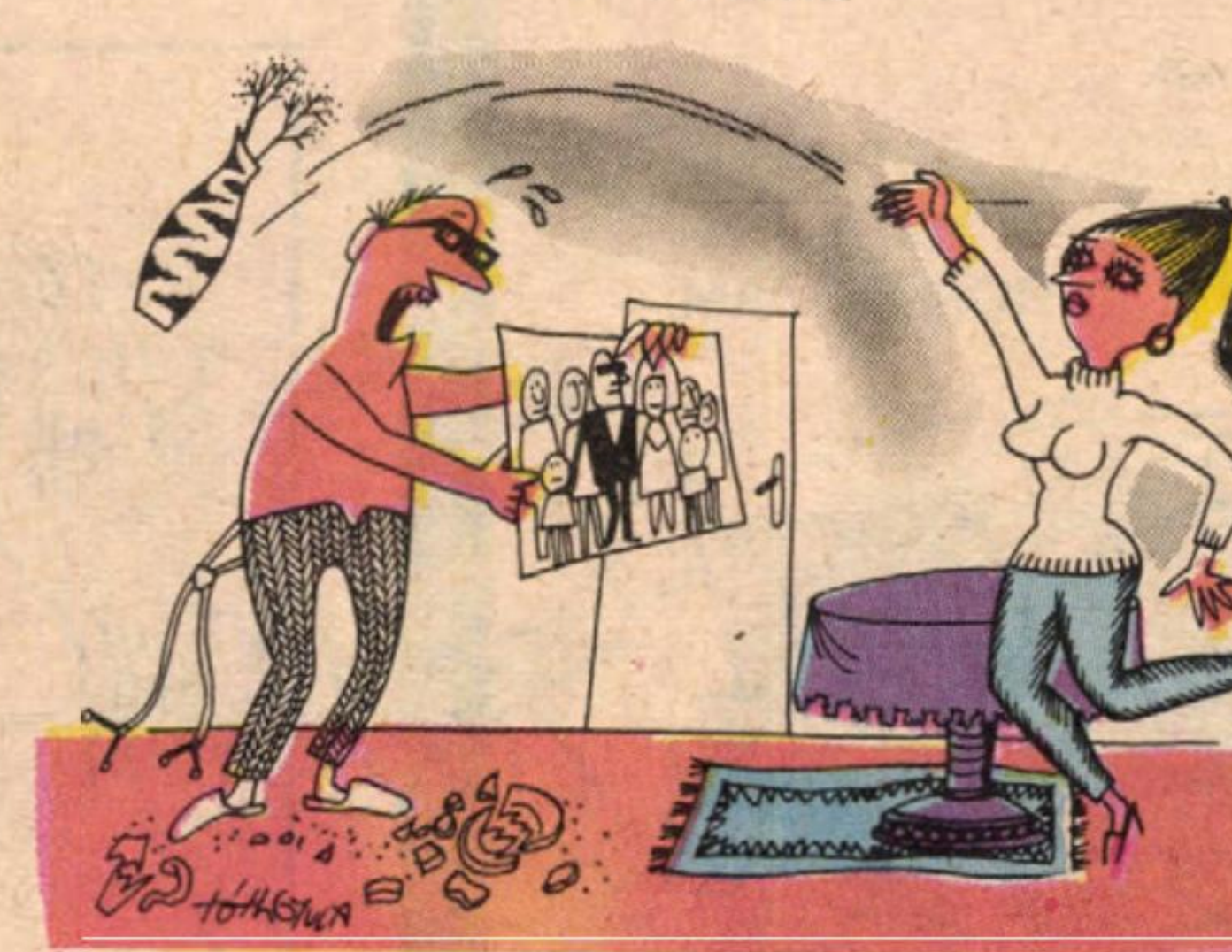

– Ez a héttagú család vár rám otthon és te így viselkedsz velem?

A NEVETÉSRŐL, A HUMORRÓL...

Mi a nevetés? A léleknek dalra kerekedése, ropogós ugrándozása, vidám kurjongatása. Egészséges lélek fenn nem állhat nevetés nélkül.

Nevetni csak az ember képes. A ló is röhög, a kutya is vinnyog, a macska is dorombol, de csupán az ember nevet... Az angyal se nevet. Vagy áhítatos arcot ölt, vagy haragszik. Az ördög se nevet. Pedig az ő dolgában mindig biztos — nyeresége sohasem marad el. Ezt a két ügynököt rosszul alkották meg a vallásalapítók.

Vagy boldogtalan, vagy rossz ember az, aki jóízűen nevetni nem tud. Az ilyen embert jól megfigyeljétek. Ha boldogtalan: legyetek részvéttel; ha rossz: fussatok előle. De ország dolgait, nemzedékek jövendőjét, fiatalok szerencséjét rá ne bízzátok. A nevetni nem tudó lélek az emberek közt — a holttest szaga az illatok közt: teljesen egyenlő két dolog. De a rossz emberek közt, akik nevetni nem tudnak, mégis az a legrosszabb ember, aki álnokságból erőltetve nevet. A tigris arca, mikor eleven vért iszik, nem oly utálatos, mint az ilyen arca.

Semmiféle szeszital nem hat olyan jótékonyan, mint a jóízű nevetés.

Cukor-, máj-, lép-, vese-, gyomor-, epebetegség, mind ismeretlen dolog a jóízű nevetők előtt.

S a betegnek a gyógyulást s az aggnak az élni való erőt a jóízű nevetés legalább megadja oly mértékben, mint az üdítő álom. És sokkal nagyobb mértékben, mint a sok kinin, szalicil, ipekakuána, antipirin, ópium, morfium, jód és egyéb százféle por, folyadék, kenőcs.

De rendezzétek be a kórházakat akként, hogy az arra való betegeknek módjukban álljon magukat mindennap igazán kikacagni.

S ha mikor az orvos patikaszert rendel: miért nem tud néhány adag jóízű nevetést is rendelni?

Eötvös Károly
(1842—1916)

MOZIB N

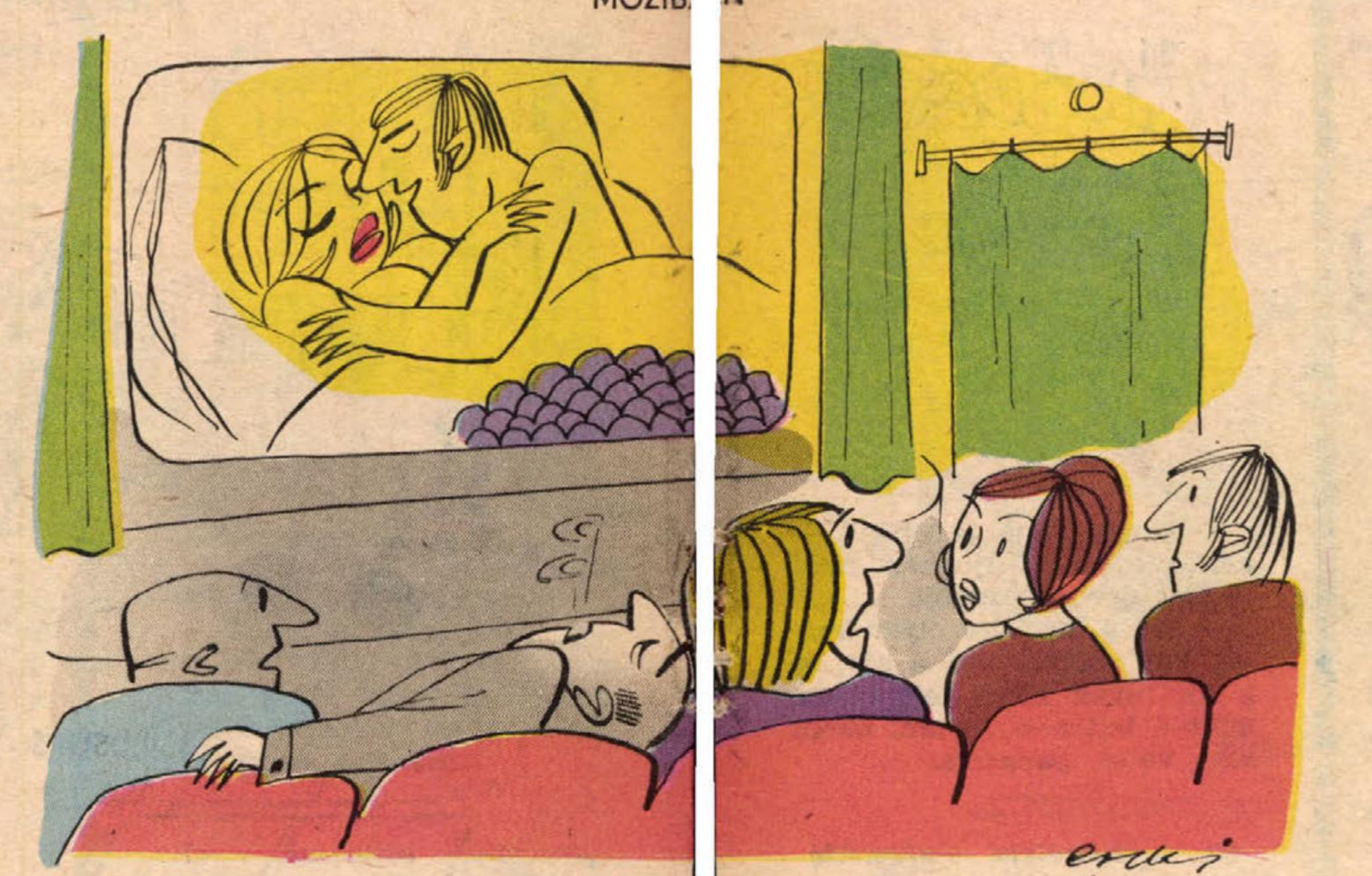

– Szegeny Jenő, nem tehet róla. Ha ágyat lát, rögtön elalszik.

DOKUMENTUMFILM

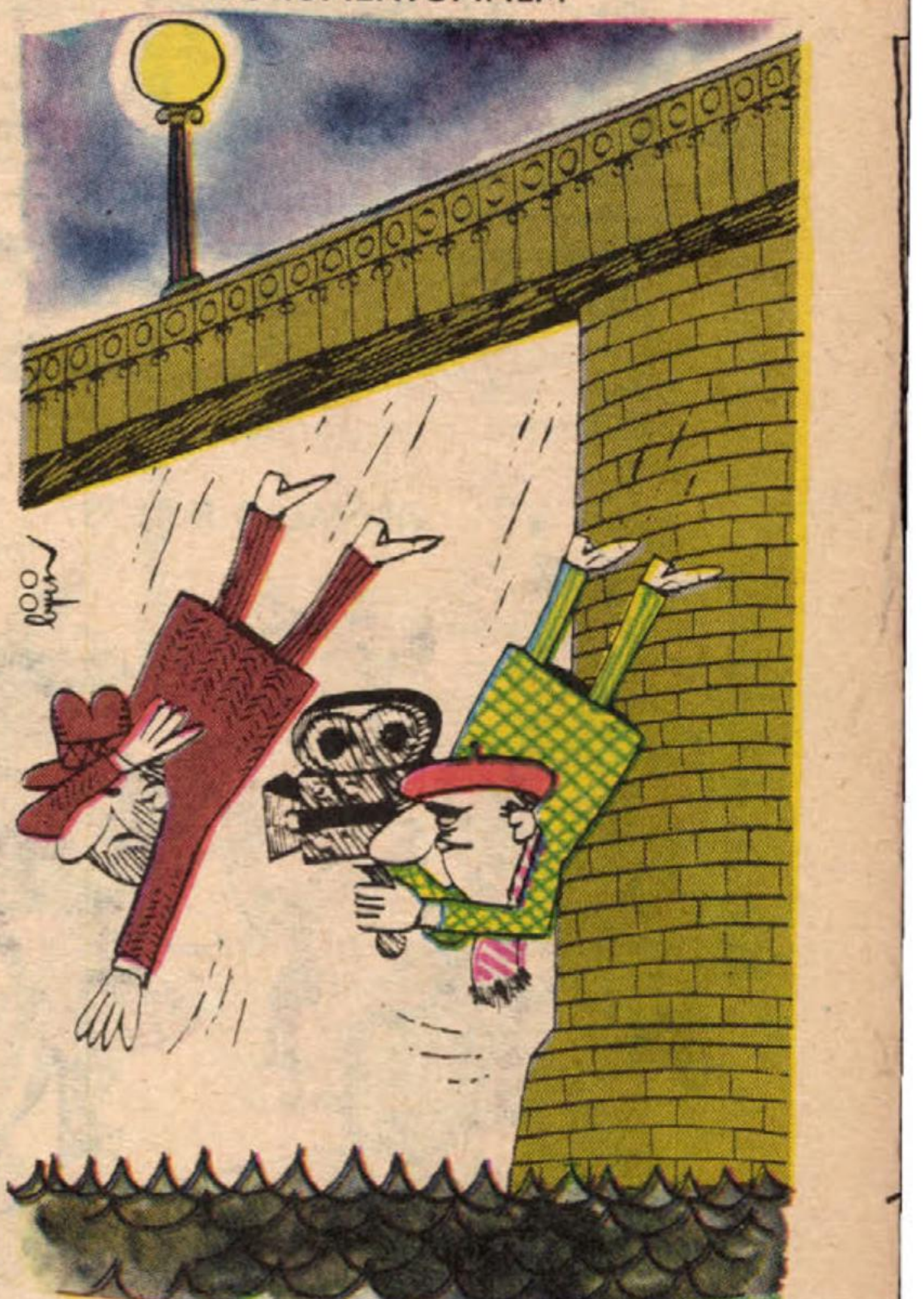

MAI GYEREK

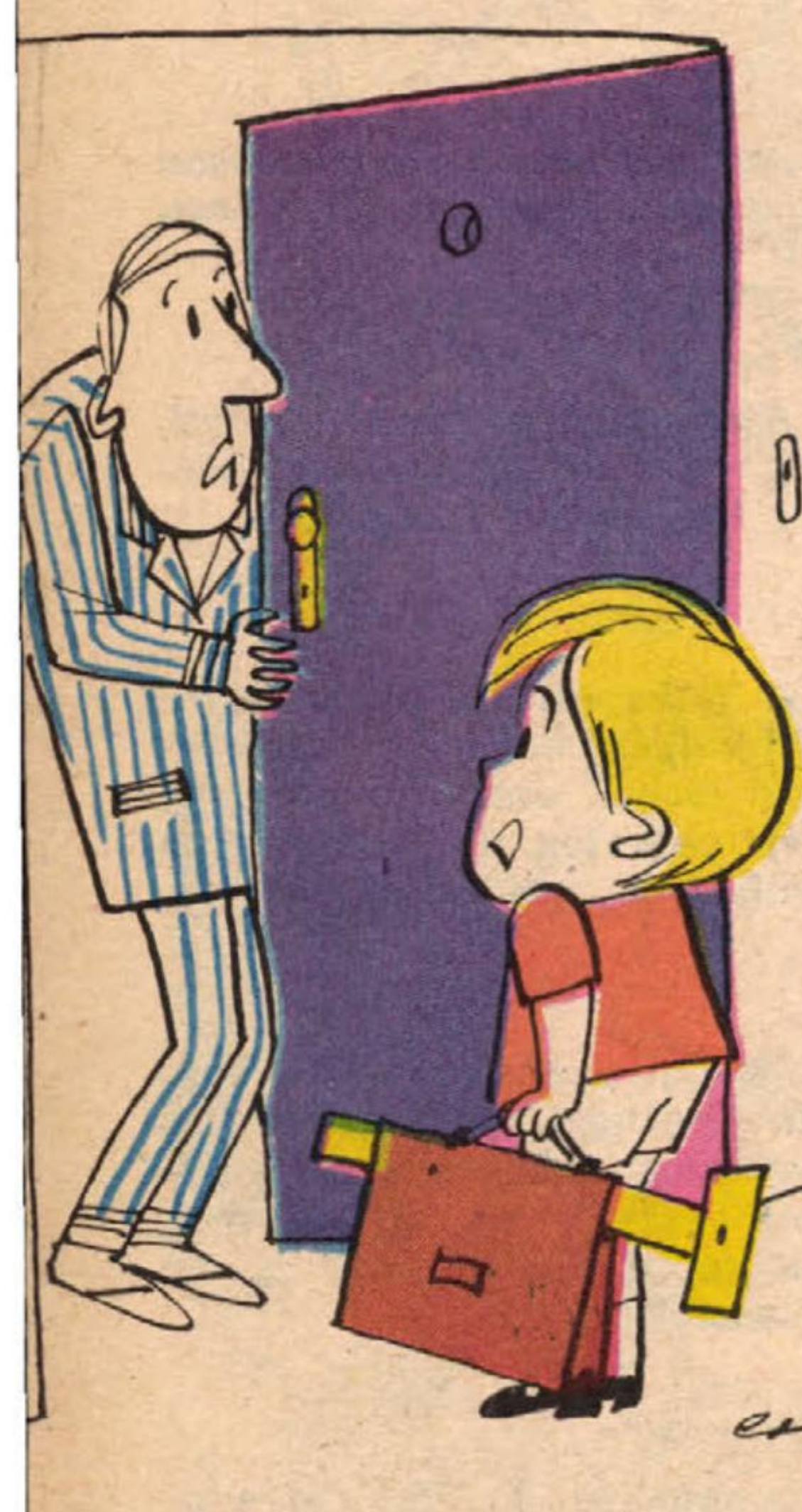

– Szomszéd bácsi, menedékjogot kérek.

AMERIKAI LÉGIJÁRAT

Mészáros András rajza

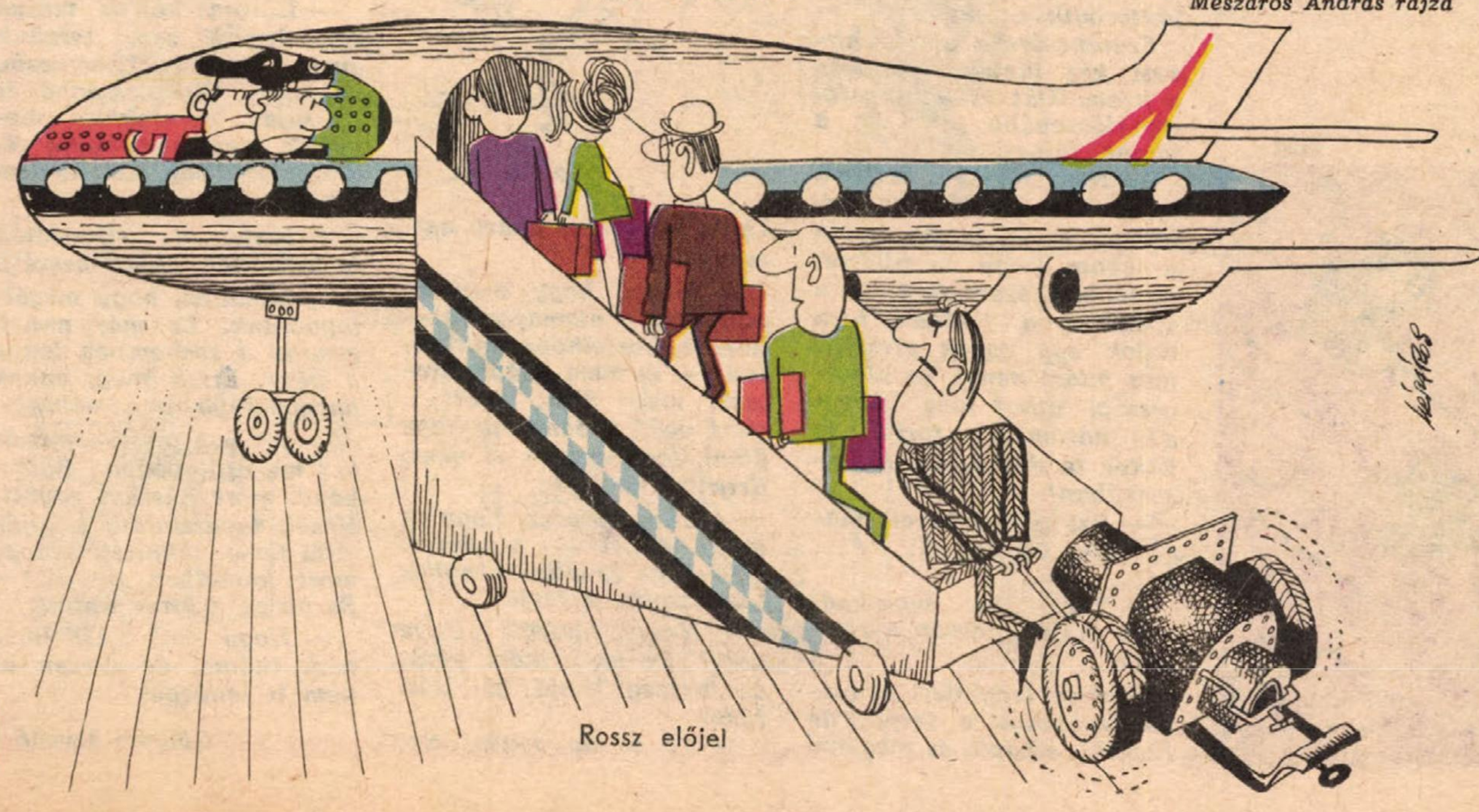

Rossz előjel

VARIÁCIÓK E GY KAPURA

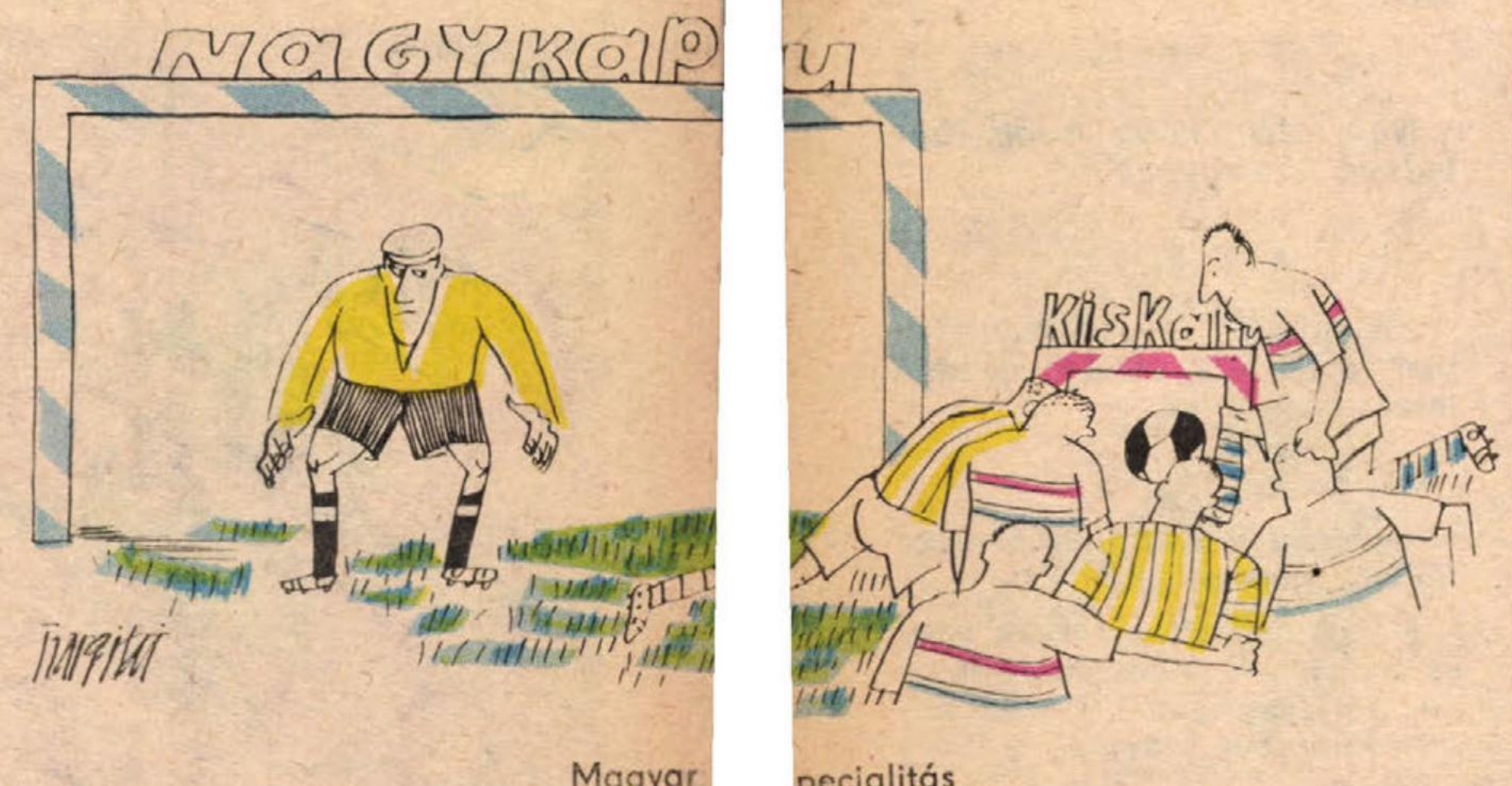

Magyar pecialitás

ÜZEMEN BELÜLI TARTALÉK

Pusztai Pál rajza

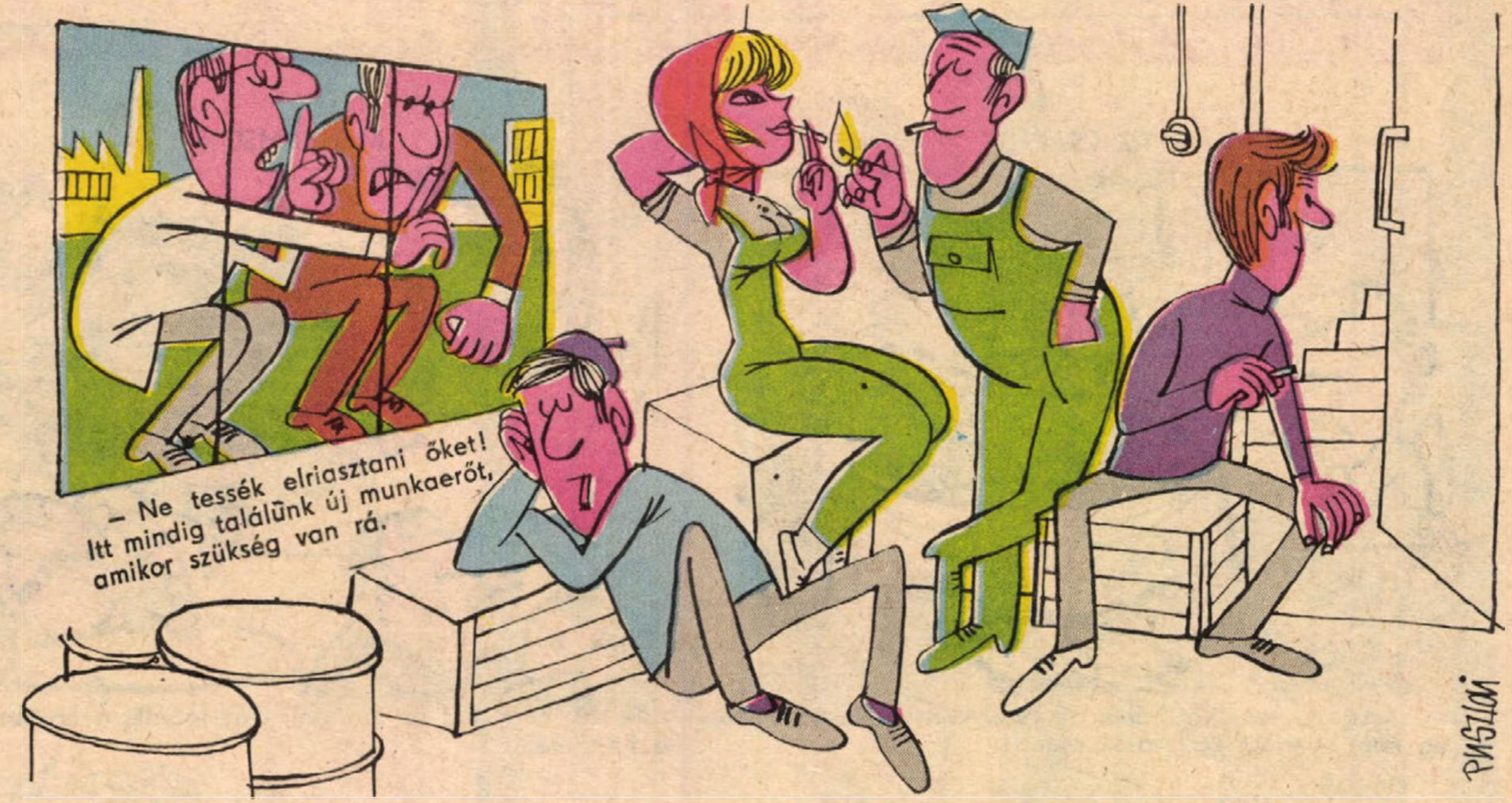

– Ne tessék elriasztani őket! Itt mindig találunk új munkaerőt, amikor szükség van rá.

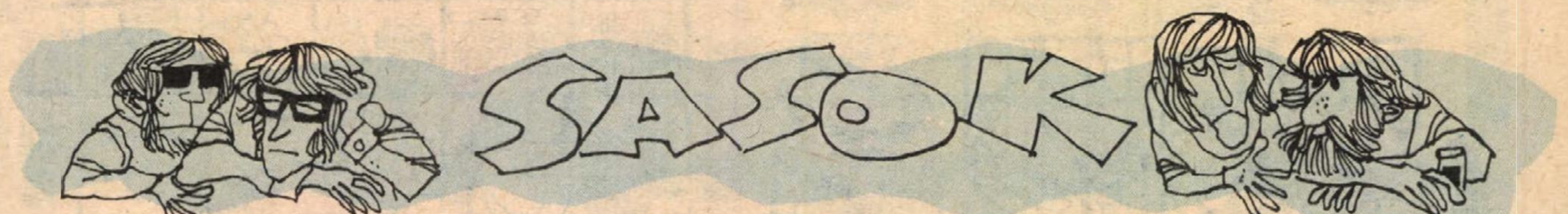

SASOK

Mint minden délután, most is együtt ült az irodalmi kávéház négy összetolt asztalánál a „Sasok" társasága. Itt volt mindenki, aki számít: Hajma, az abszurd szonettek lánglelkű költője, a terpentinszagú Becski, a hazai absztraktok legabsztraktabbika, Csörgő, több anti-dráma szinopszisának jeles társszerzője, Kövi, a harmincnégy és fél perces aforizmák ihletett alkotója, Dese a konkrét zene hazai úttörője, és még sokan mások.

A társalgás a szokott módon indult. Ki-ki elbüszkélkedett legújabb eredményeivel. E napon Hajma, a költő kezdte:

— A kiadó ma adta vissza egy opuszomat. Csodálatos, húsz-soros szonett. Egy szót sem értettek belőle. Konzervatív, gyepes fejek!

— Miért? Mit vártál? — legyintett Becski. — Én, csupán azért, hogy képességeimről vitathatatlan ítéletet kapjak, elküldtem három hátborzongatóan nagyszerű vásznamat az „Ifjú piktorok" koratavaszi tárlatára. Boldog voltam, amikor a műveket azzal dobták ki a világítóudvarba, hogy szennyes mázolmányok. Ezektől ez kitűnő kritika... Ha az alkotásaim bekerültek volna a tisztelt kollégák színes fényképei közé... Rossz rágondolni...

— Az semmi! — csattant fel Dese. — Én szereztem egy rapszódiát. Korszerű, konkrét zene: tűsarok-kopogás, autó-csikorgás, porszívó-zúgás, szekér-zörej diszharmonikus elegye, de van benne halálhörgés-siralom is. A zsüri az első tételnél elmenekült. Kell ennél nagyobb győzelem?

A többiek elismerően bólintottak. Desének különben is nagy tekintélye volt a társaságban. Ellene egyszer kirohant egy zeneesztéta is, aki többek között azt írta, hogy Dese a legközveszélyesebb kókler, akinek zavaros álmodernizmusa a sznobok keresett csemegéje.

— Ma be akartam menni a színházba. A portás közölte velem, hogy az igazgatóság rendelete értelmében, még mint néző sem tehetem be a lábam. Rettegnek tőlem. Kézirataimat elégetik, nehogy az utókor számon tudja tőlük kérni gaztetteiket — büszkélkedett Csörgő.

— Én éppen ezért mindent négy példányban írok. Egyet beküldök, hármat a város különböző pontján elások. Az utókor ebből állíthatja majd össze műveim gyűjteményes kiadását. A kis vasládák helyét csak a legbeavatottabb rajongóim ismerik... — mondta Kövi.

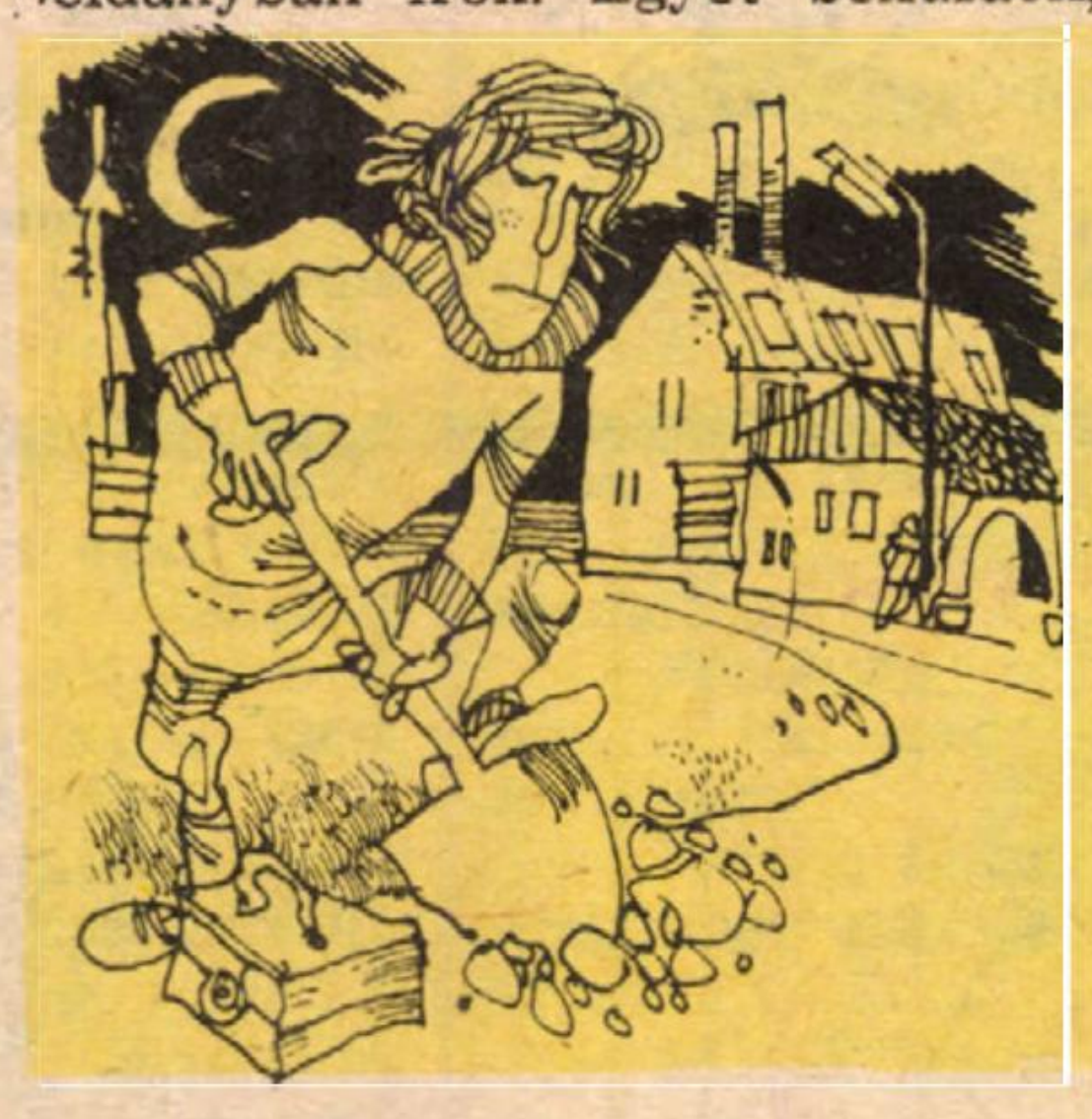

A nagyok után szót kaptak a fiatalabbak is, akik csendben vártak a sorsukra. Kisszerű történeteiket, melyek rendszerint valamelyik napilap redakciójában játszódtak, méla unalommal hallgatták az öregek, akik között a huszonkét éves matuzsálem sem volt ritka. Kisvártatva egy fiatalember lépett be a kávéházba.

— A Körösi — sziszegte undorral Hajma.

— A tehetségtelen, konformista, dilettáns — fordított hátat neki Becski.

Körösi elindult az asztal felé, de a hideg, elutasító pillantások megállították. Köszönésre nyíló ajkai összezáródtak és reményt vesztetten más irányba indult.

Ő már kizárta magát a „Sasok" társaságából. Kiderült, hogy méltatlan hozzájuk; zsenialitása álca volt csupán. Az irodalmi lap legutóbbi száma közölte egy versét...

Ősz Ferenc

PSZICHOLÓGUSNÁL

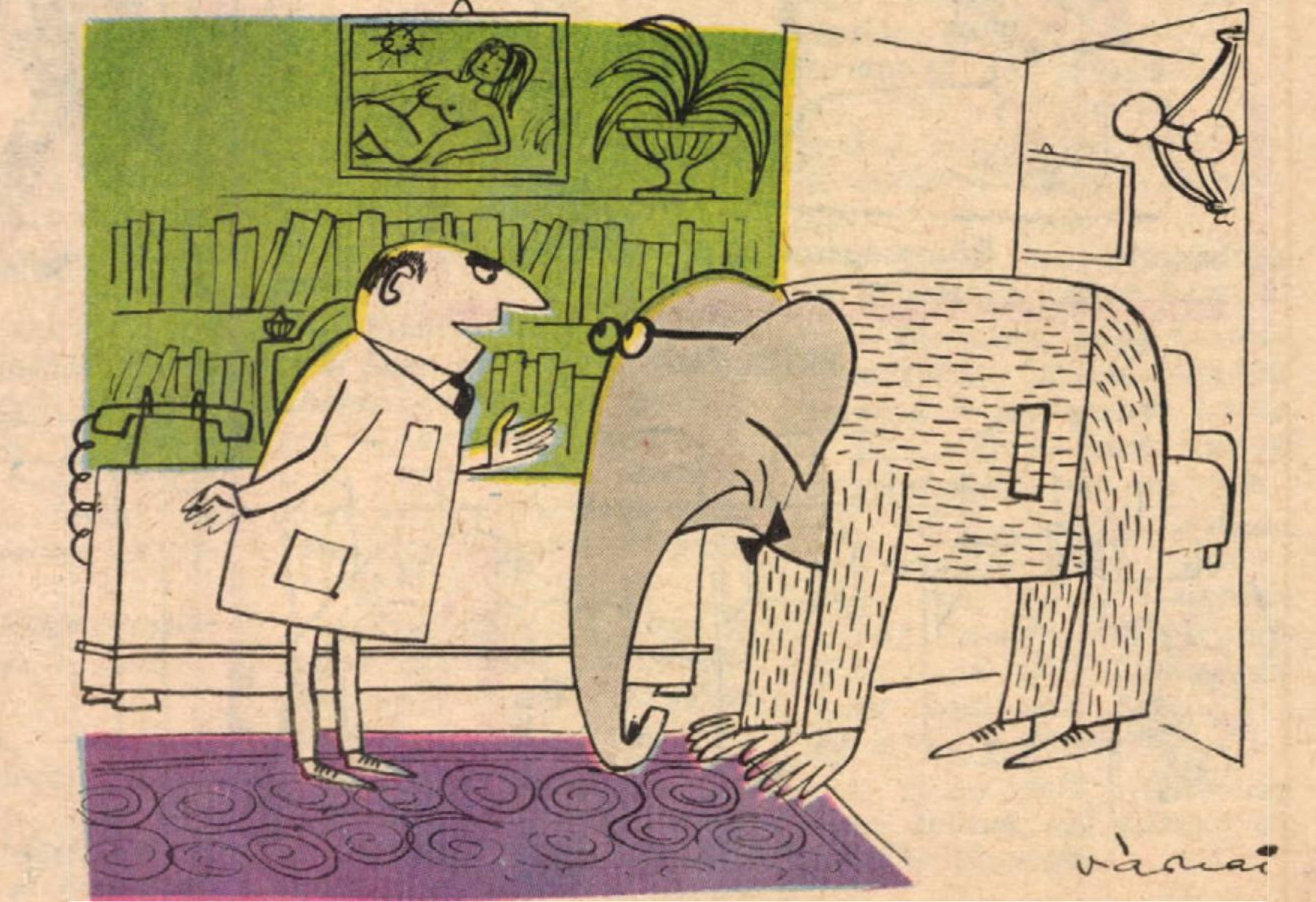

– És mikor érezte először magáról, hogy elefánt...?

MAI CSODÁK

Fülöp György rajzai

A TÍZ CSAPÁS

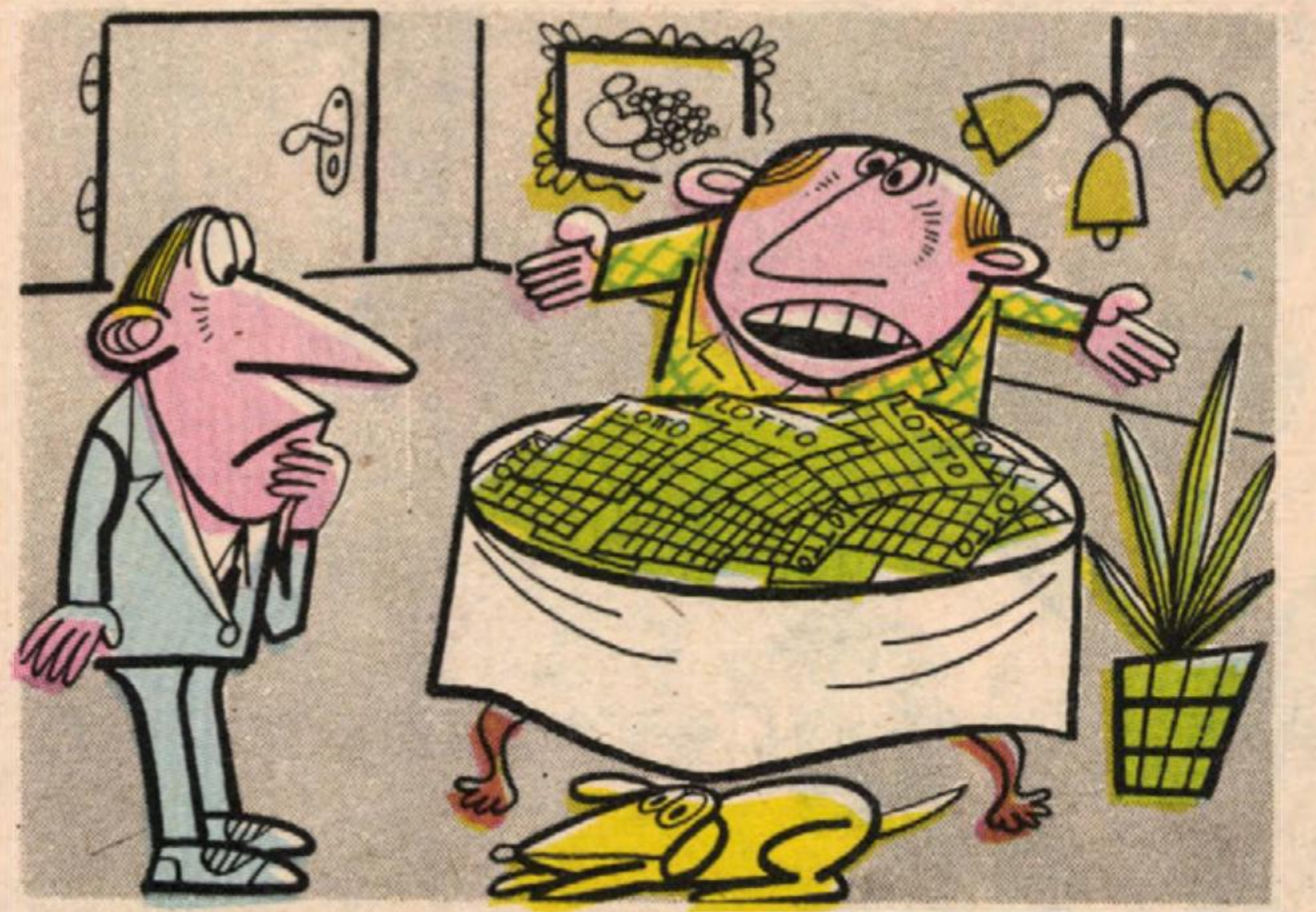

– Öregem, minden héten tíz szelvénnyel játszom, de még nem nyertem egy vasat sem.

MAI SÁMSON

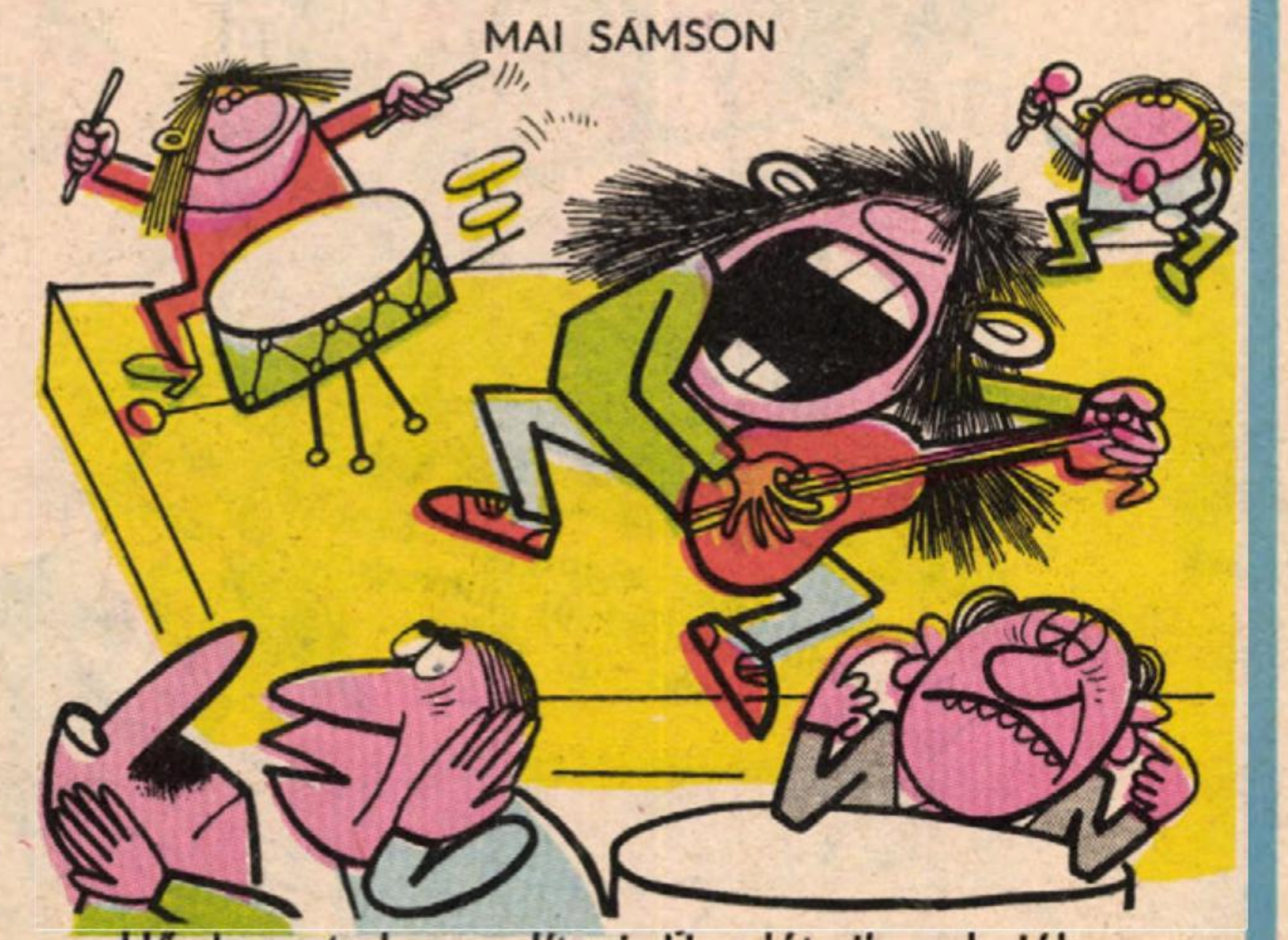

– Hű, hogy tud ez ordítani. Úgy látszik, a hajában van a hangereje.

JÓNÁS A CETHAL GYOMRÁBAN

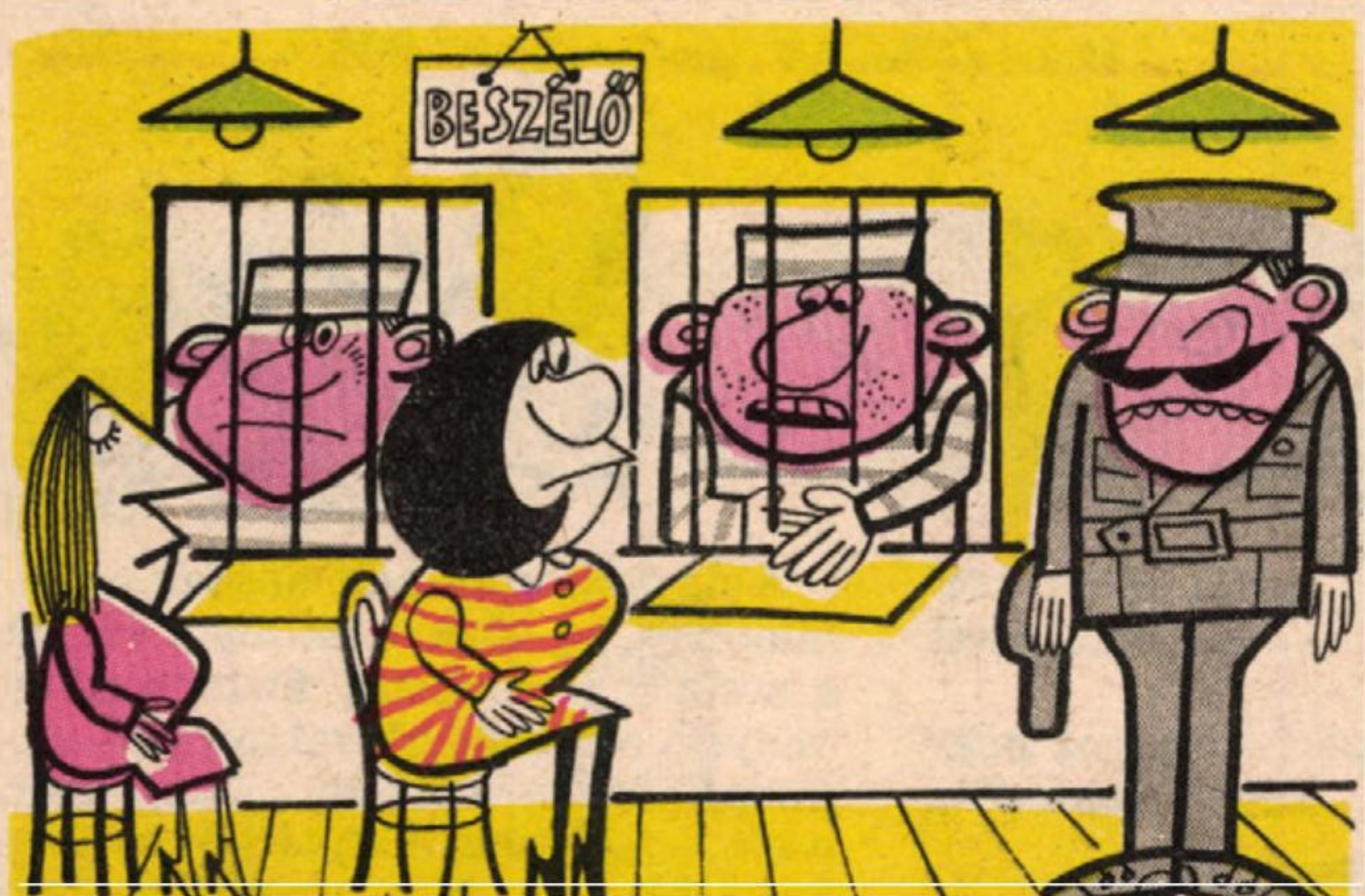

– Mondd meg az ismerősöknek, hogy hosszabb tengeri utazáson vagyok.

VIZET FAKASZTOTT A KŐSZIKLÁBÓL

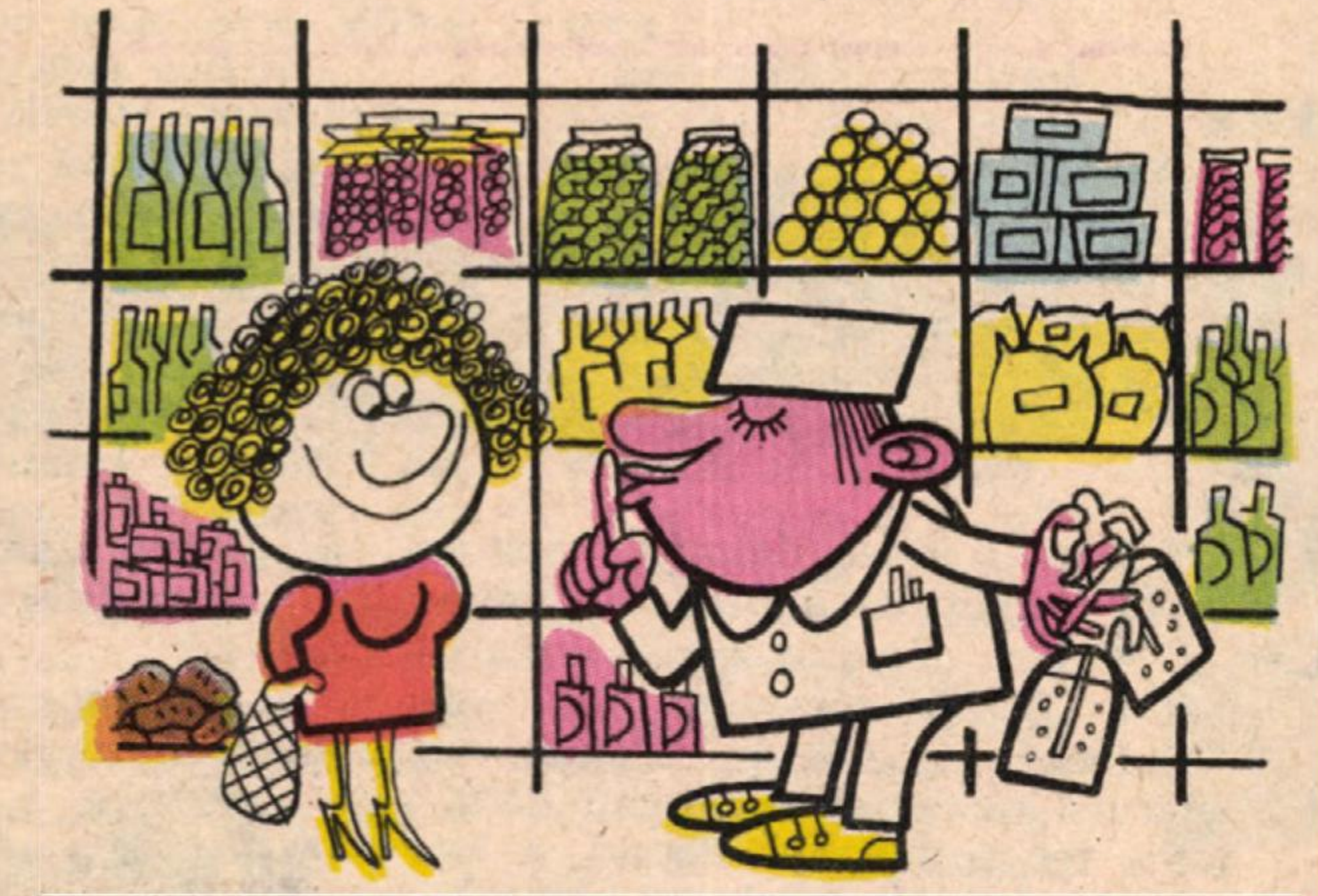

– Tudok adni két üveg szódavizet, de ne mondja meg senkinek.

FIATAL HÁZASOK LAKÓTELEPE

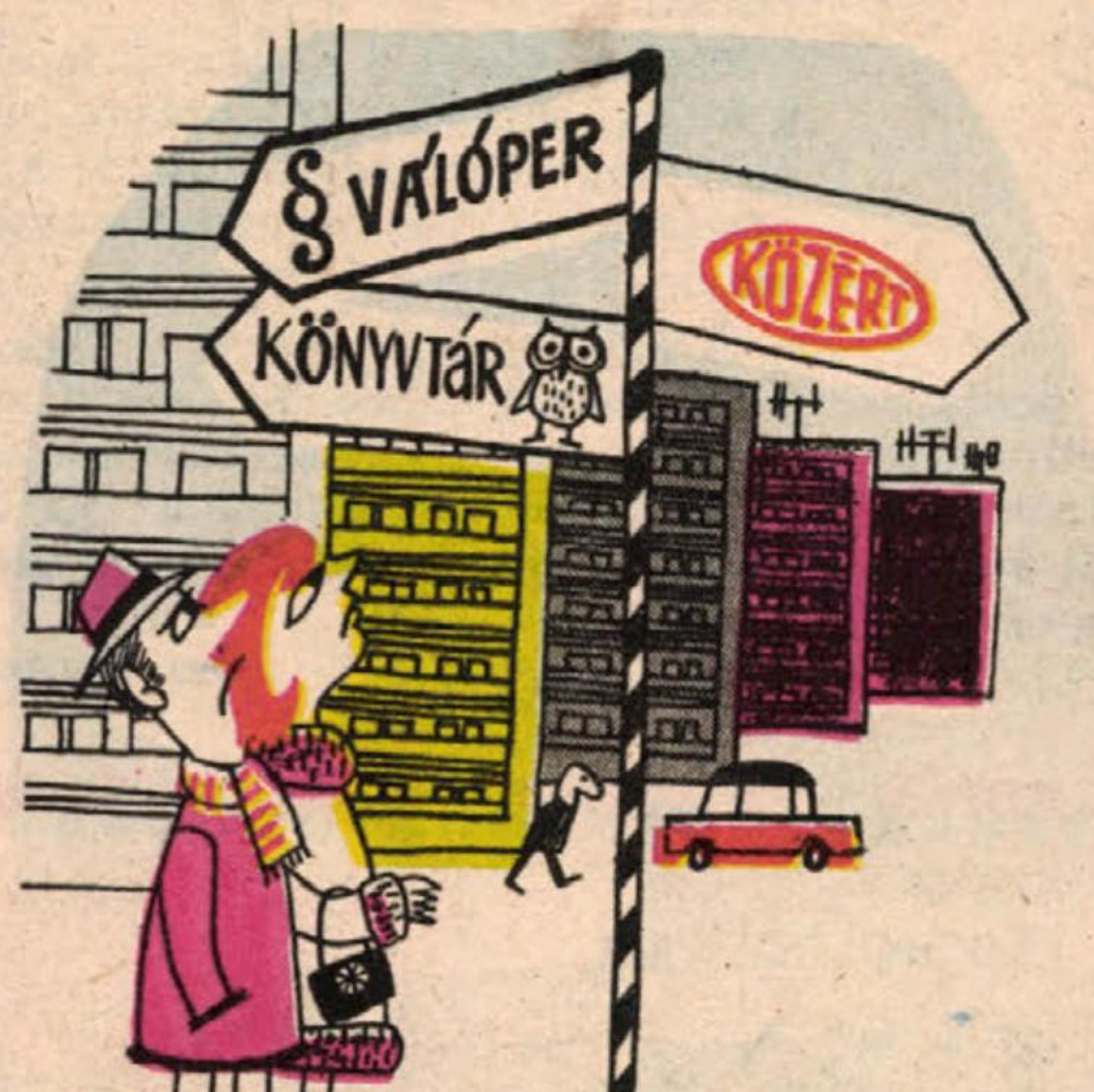

Közönségszolgálat

PECHES MAGYAR TURISTÁK

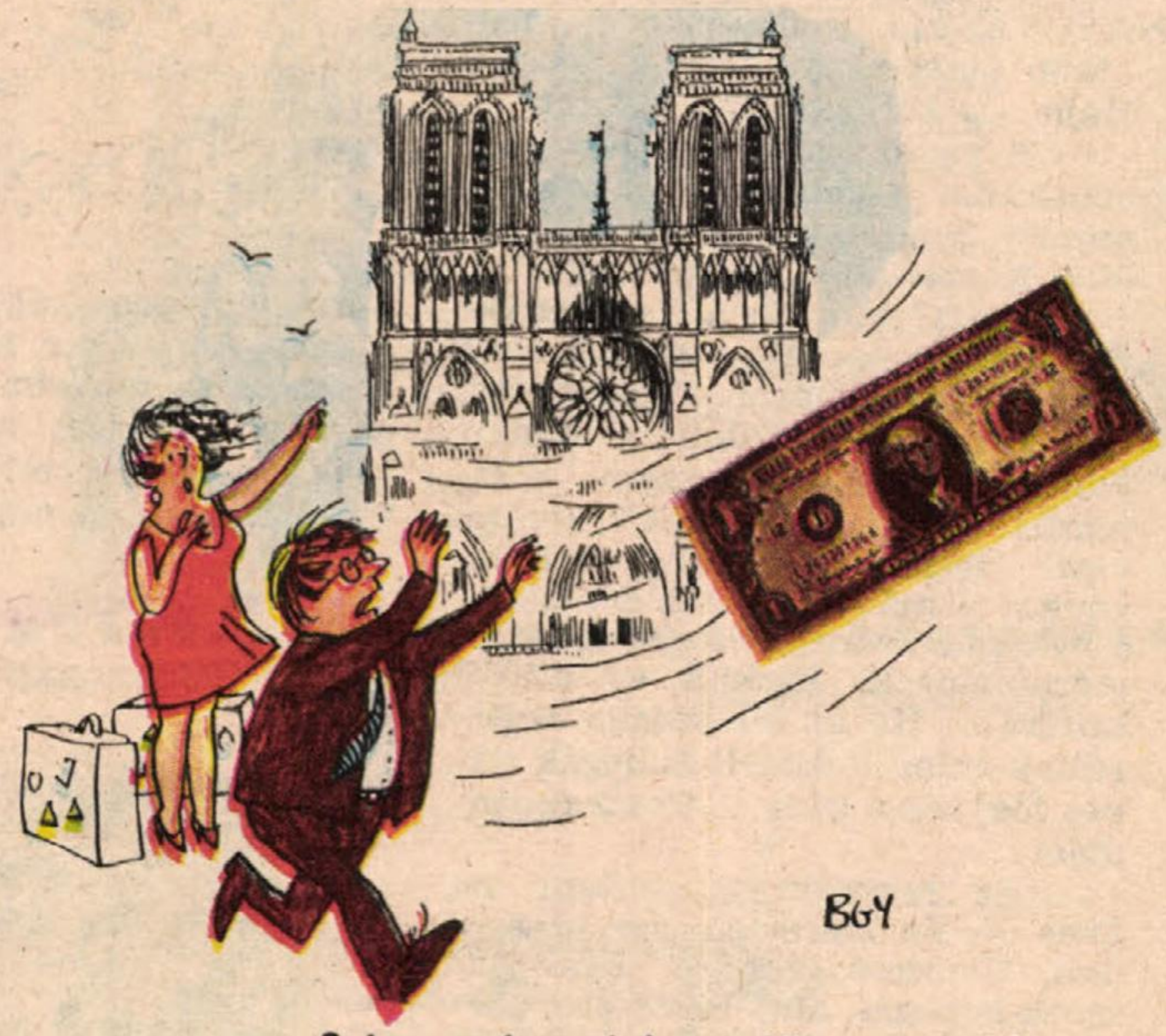

– Sajnos, már csak hatvankilenc maradt!

ÉRTEKEZLET

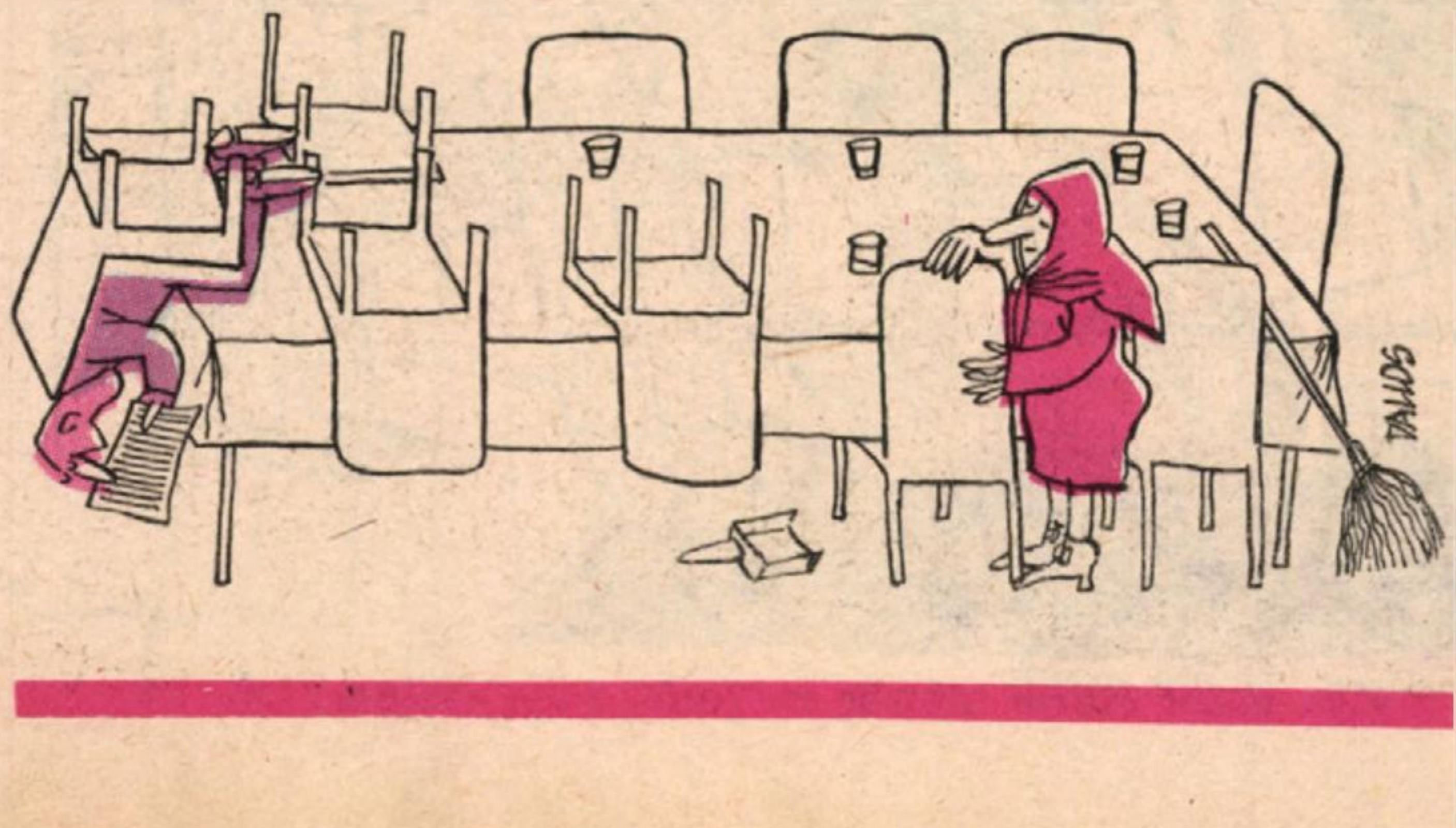

ÉJSZAKAI MÉRKŐZÉS

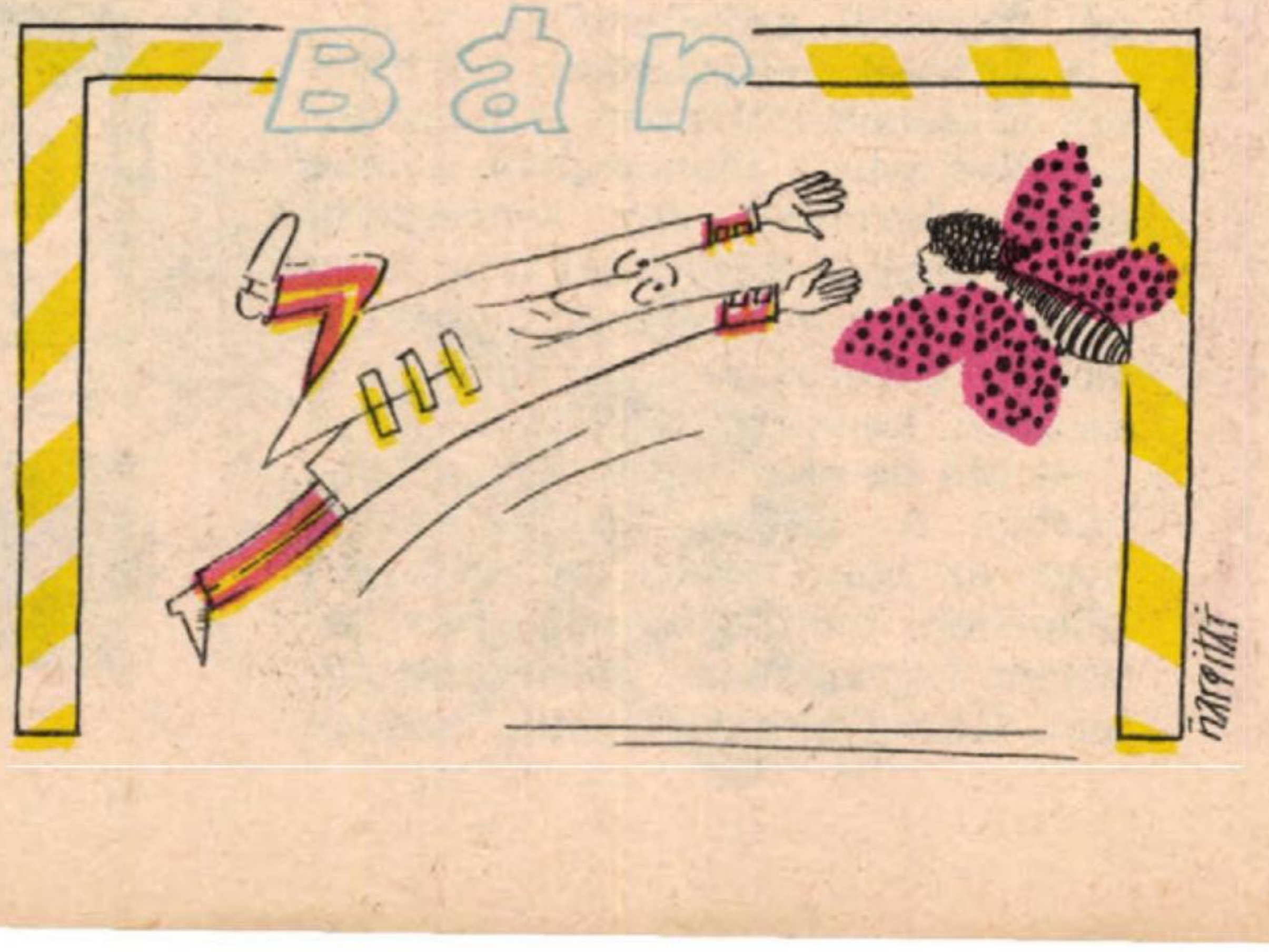

TŰNŐDÉSEK RÖVID PÓRÁZON

— Hogy ízlett az ebéd? — kérdezte az újonnan nyílt vendégfogadó vezetője.

— Ha a húsleves olyan meleg lett volna, mint a sör, és a sör olyan hideg lett volna, mint a húsleves, semmi okom sem volna panaszra.

*

Ha a szerelem elvesztette ízét, azt semmiféle fűszer sem pótolhatja.

*

Sok asszony szentül hiszi: azért van a világon, hogy a férjét pallérozza.

*

Annyira sem vette komolyan a vizsgát, hogy puskát készített volna.

*

Azért nem érdemes nősülni, hogy az ultiban mindig kéznél legyen a harmadik.

*

A felkapott cselgáncsmester tekintélyén nehezen köszörülhető csorba esett, amidőn egy szép hajnalon vérében fagyva találták a gyermekjátszótéren.

*

Az anyakönyvvezető büszkén hordja fejét a kisváros főutcáján: ezt is, azt is én adtam össze. Az ügyvéd még büszkébb: ezt is, azt is én választottam el.

*

Leánykérő: Nekem a gondolataim szépek, magának a teste elbűvölő. Osztozkodjunk!

*

Hívott a régi szeretőm: finom óbora van.

Nem mentem: hű vagyok az újhoz.

Szűzanyám! Vagy csak öregszem?

*

Nem elég, hogy mégy: haladnod is kellene!

*

Ha mindennap oroszlánvérben fürödsz is, attól még nem leszel bátor.

*

— Miért nem tudott Erzsike férjhez menni?

— Olyan kedves, olyan okos és olyan becsületes, hogy minden férfi így gondolkodik: nálam különbet érdemel.

E. Kovács Kálmán

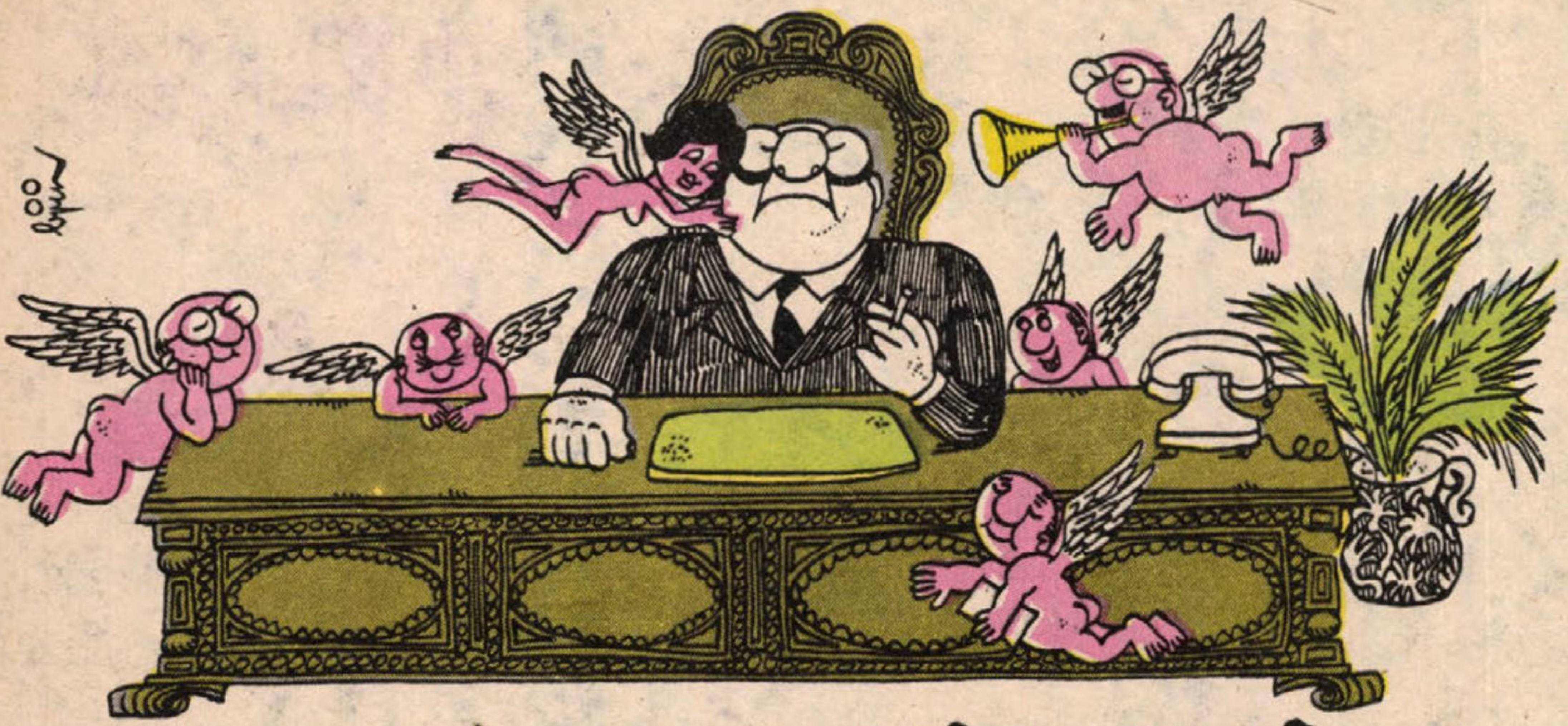

FŐNÖK

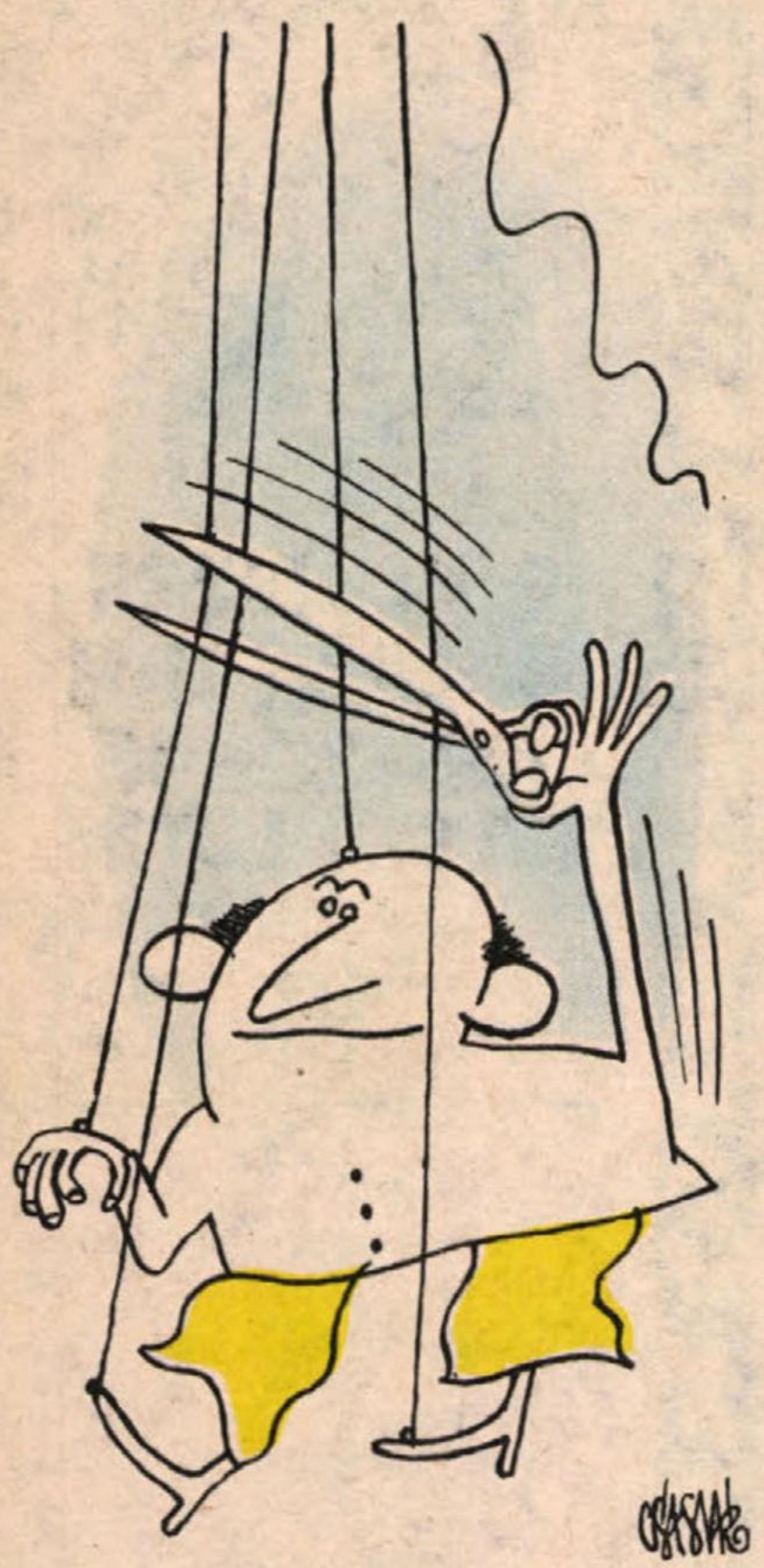

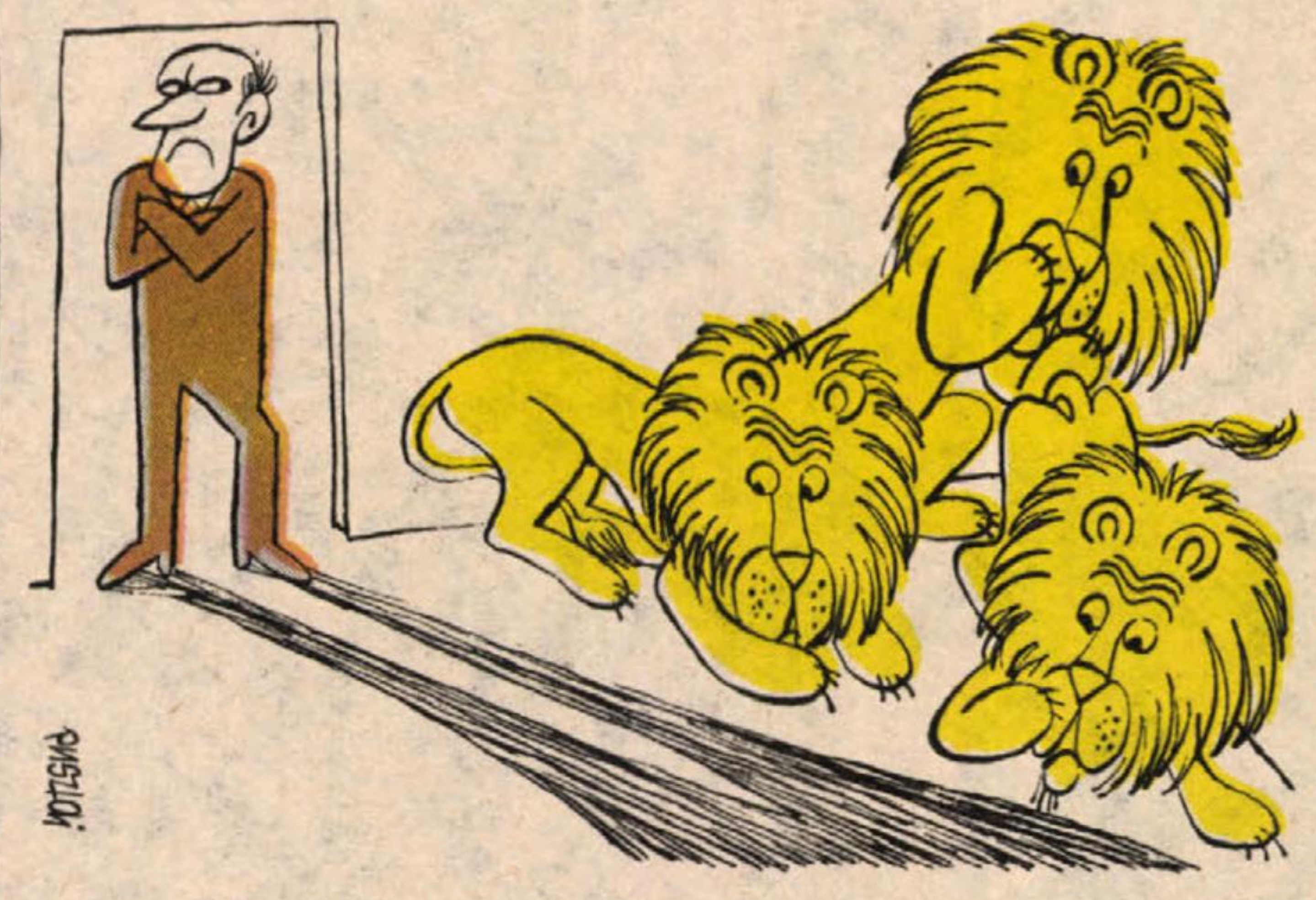

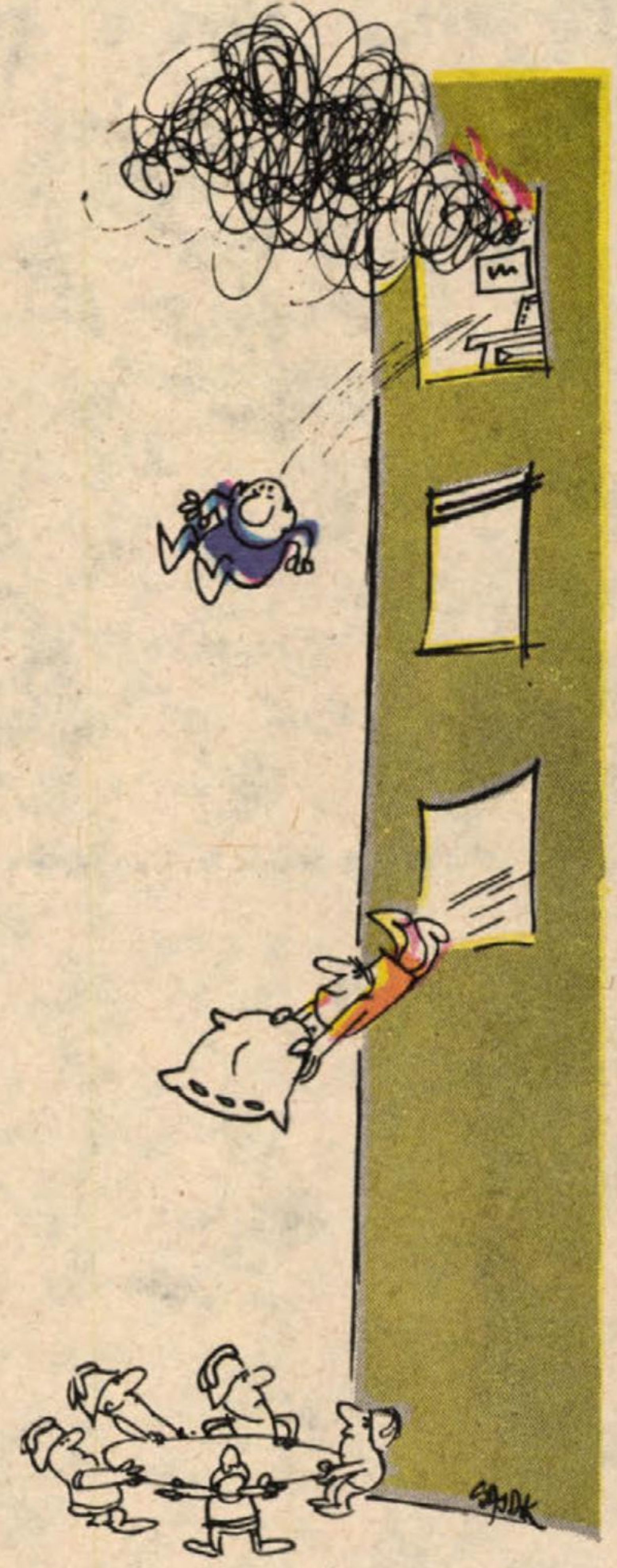

BALÁZS-PIRI, CSÁSZÁR, PUSZTAI, HEGEDŰS, SAJDIK, SZŰR-SZABÓ, VÁRNAI

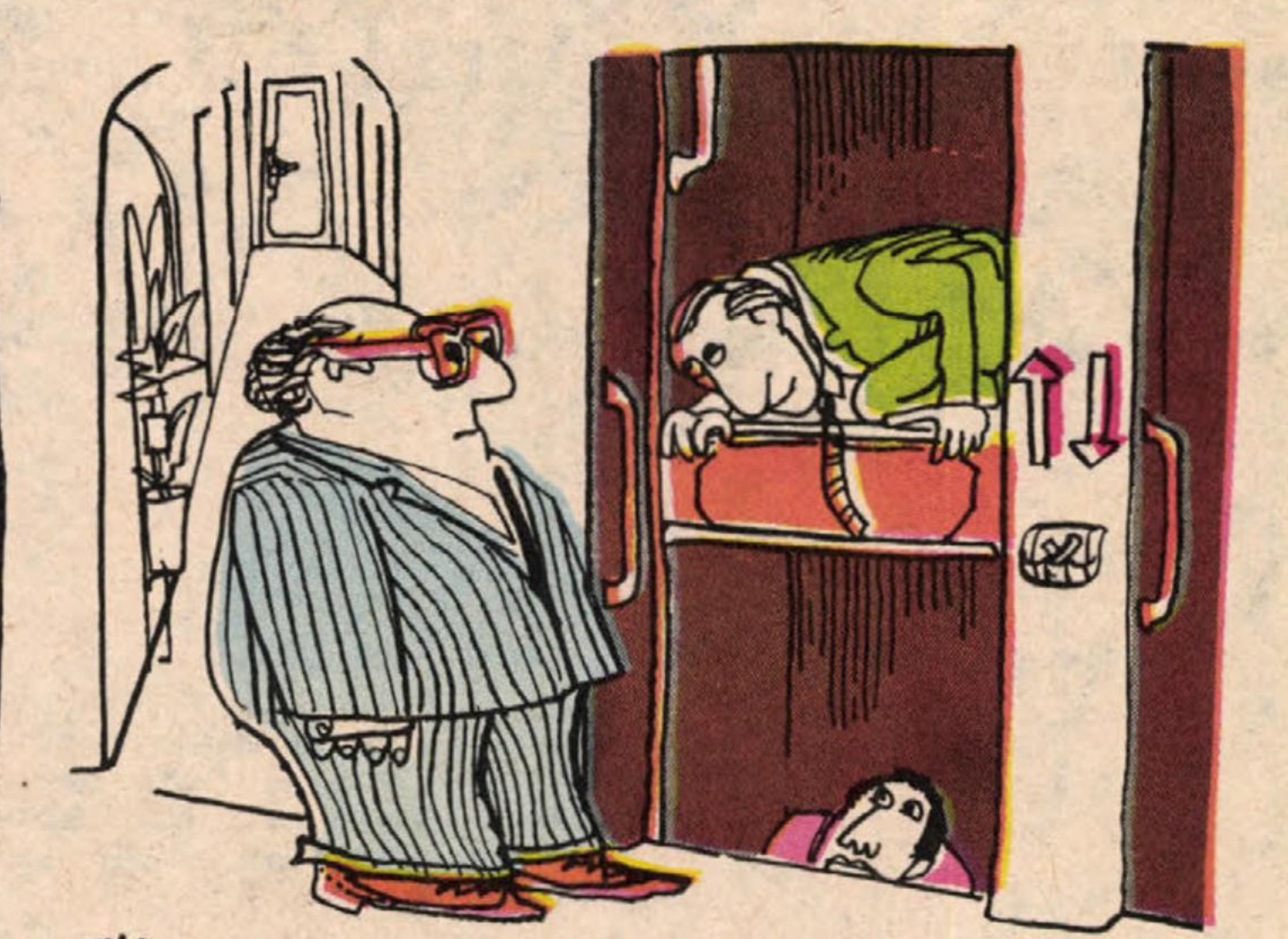

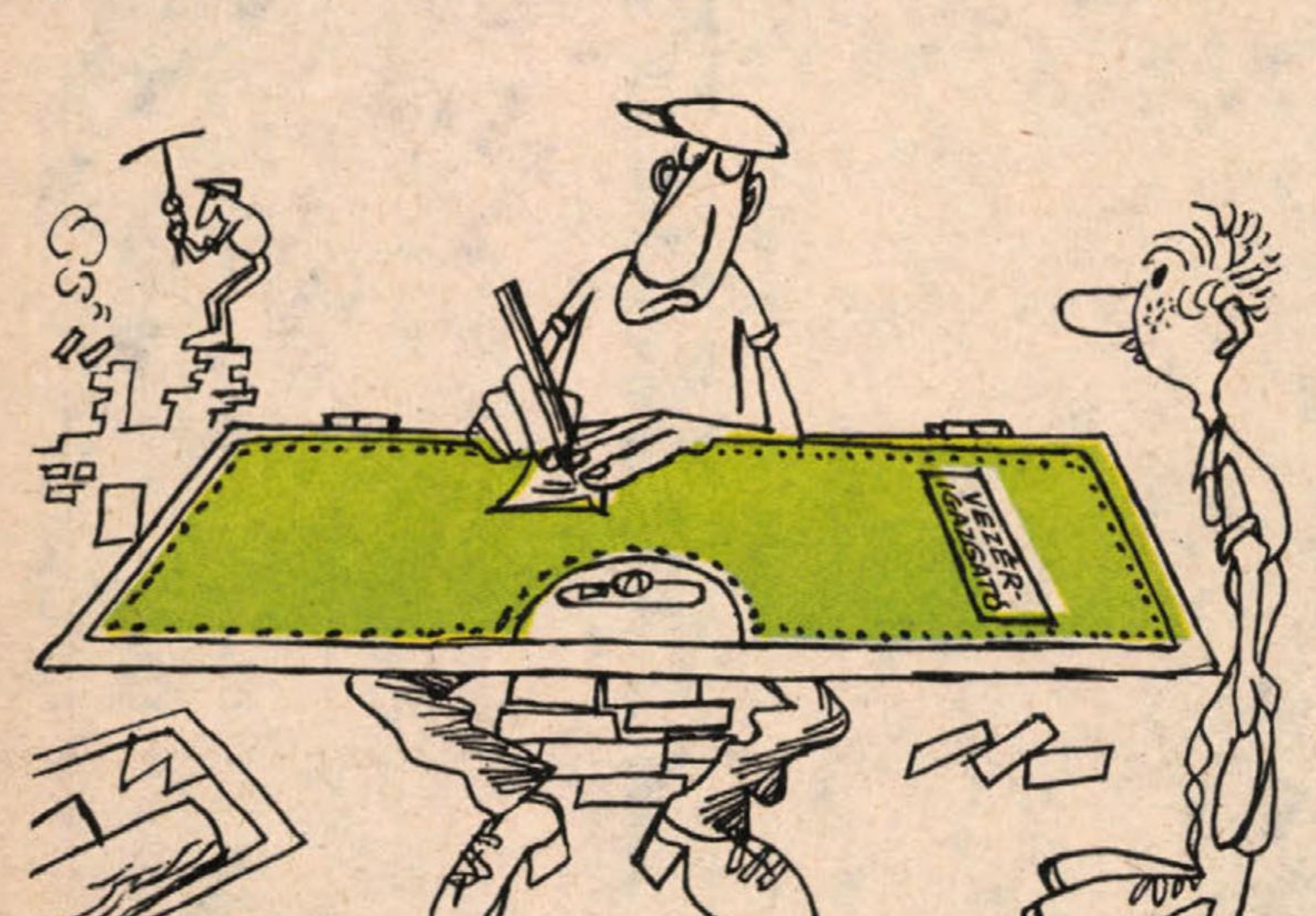
VEZÉR-IGAZGATÓ
SZ-

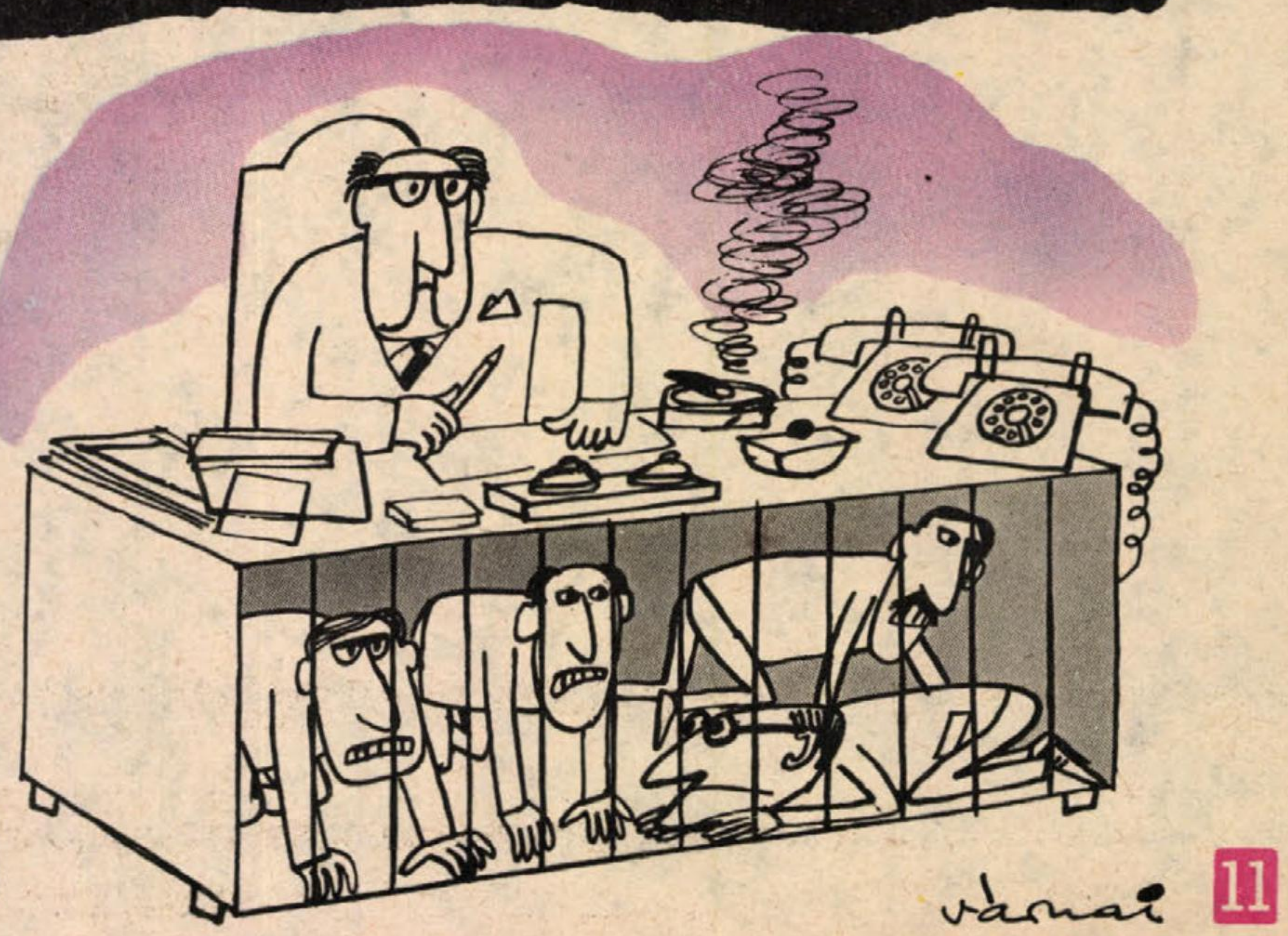

ESŐS NAP

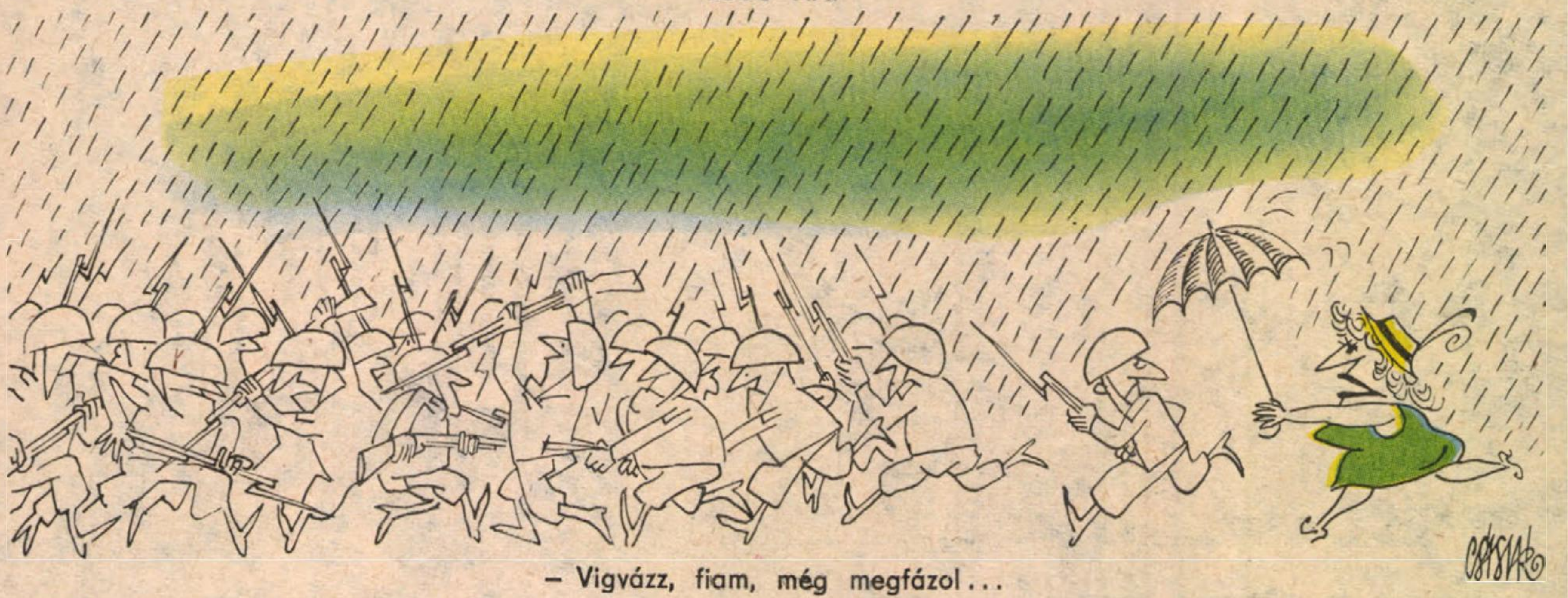

– Vigvázz, fiam, még megfázol . . .

GOMBAFRIZURA

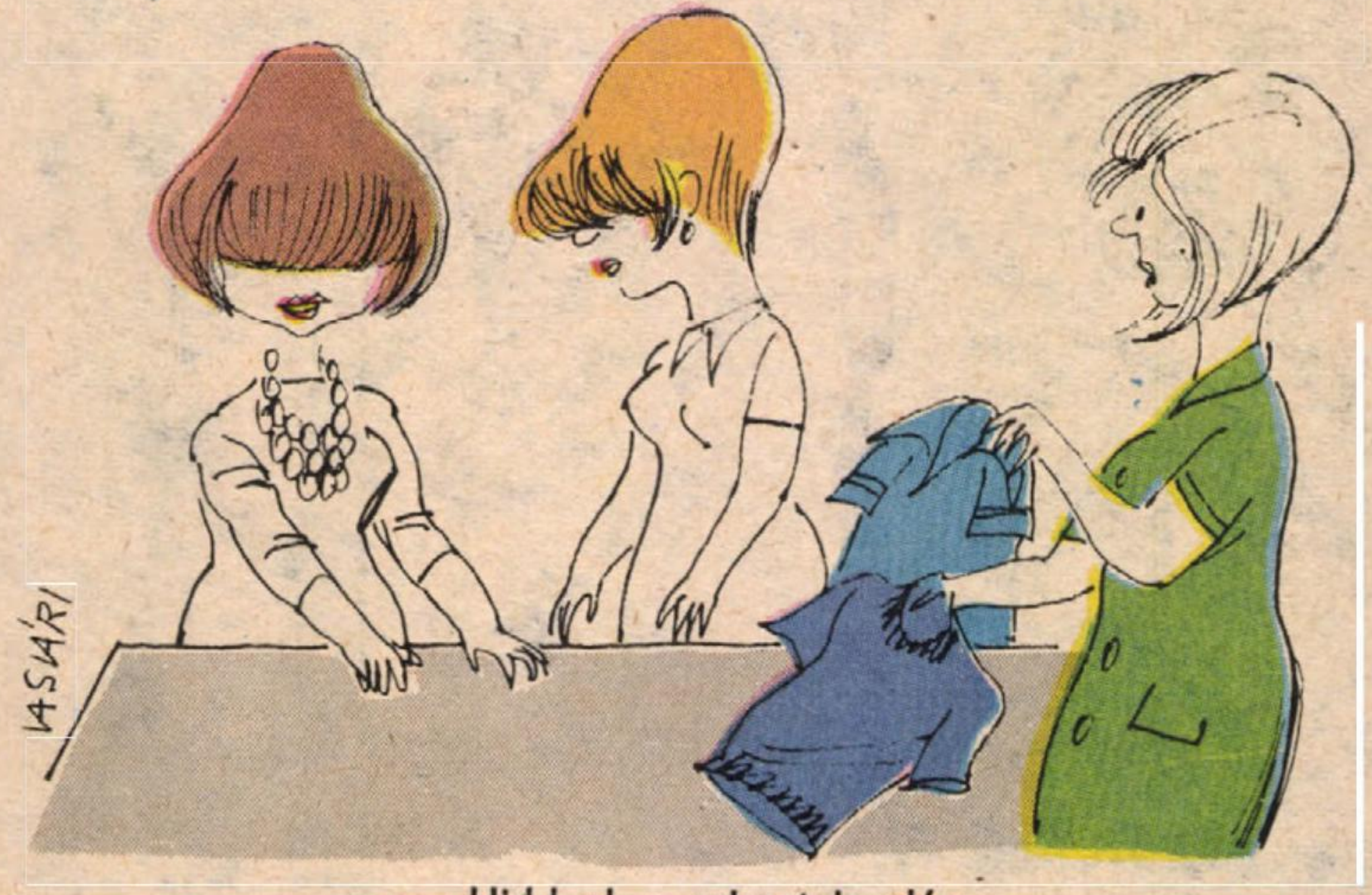

– Hidd el, a szimat is elég . . .

PARKOSÍTÁS

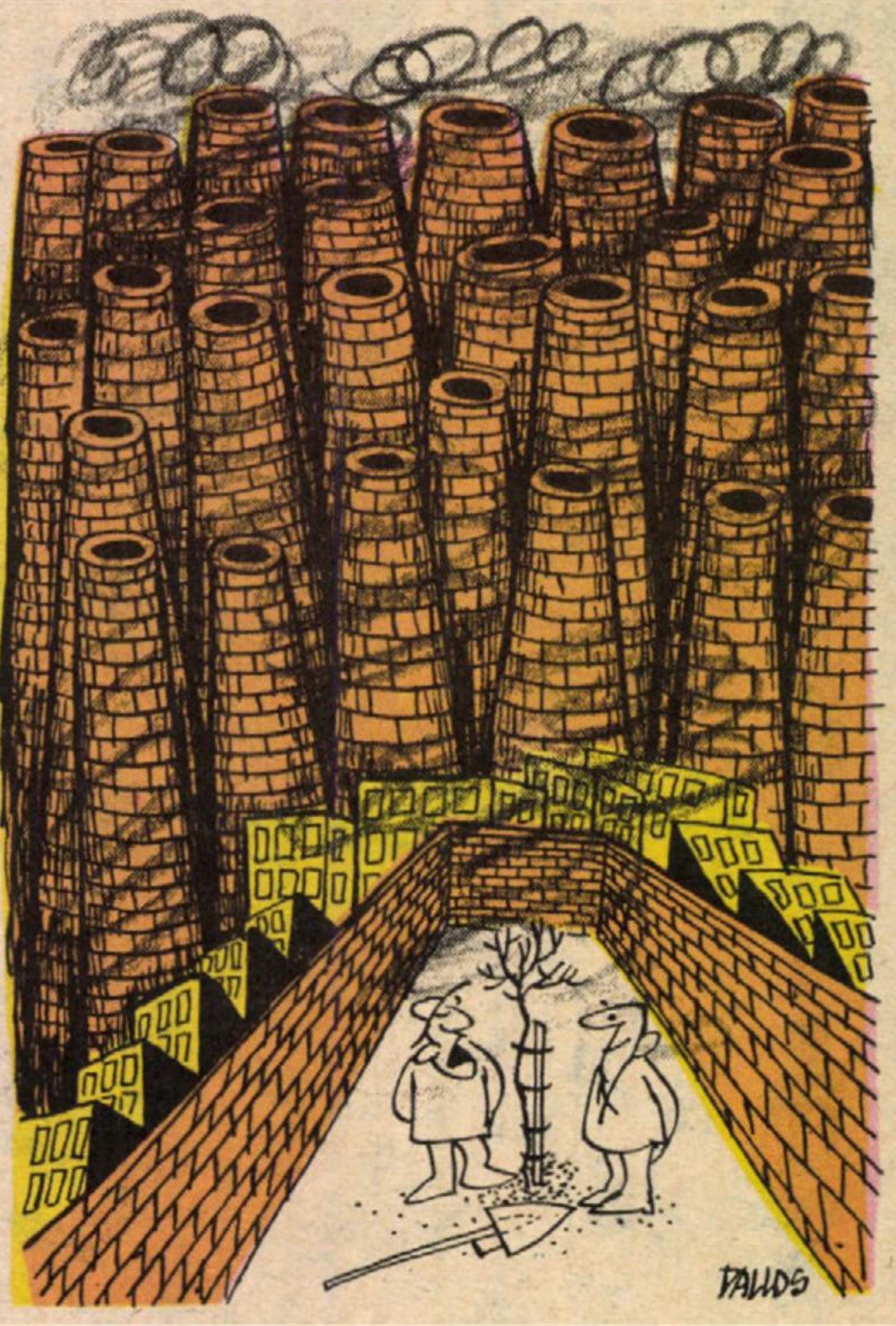

– A fa tisztítja a levegőt . . .

KEZDŐ AUTÓS

– Kérem szépen, köd volt és háromszor fél konyak . . .

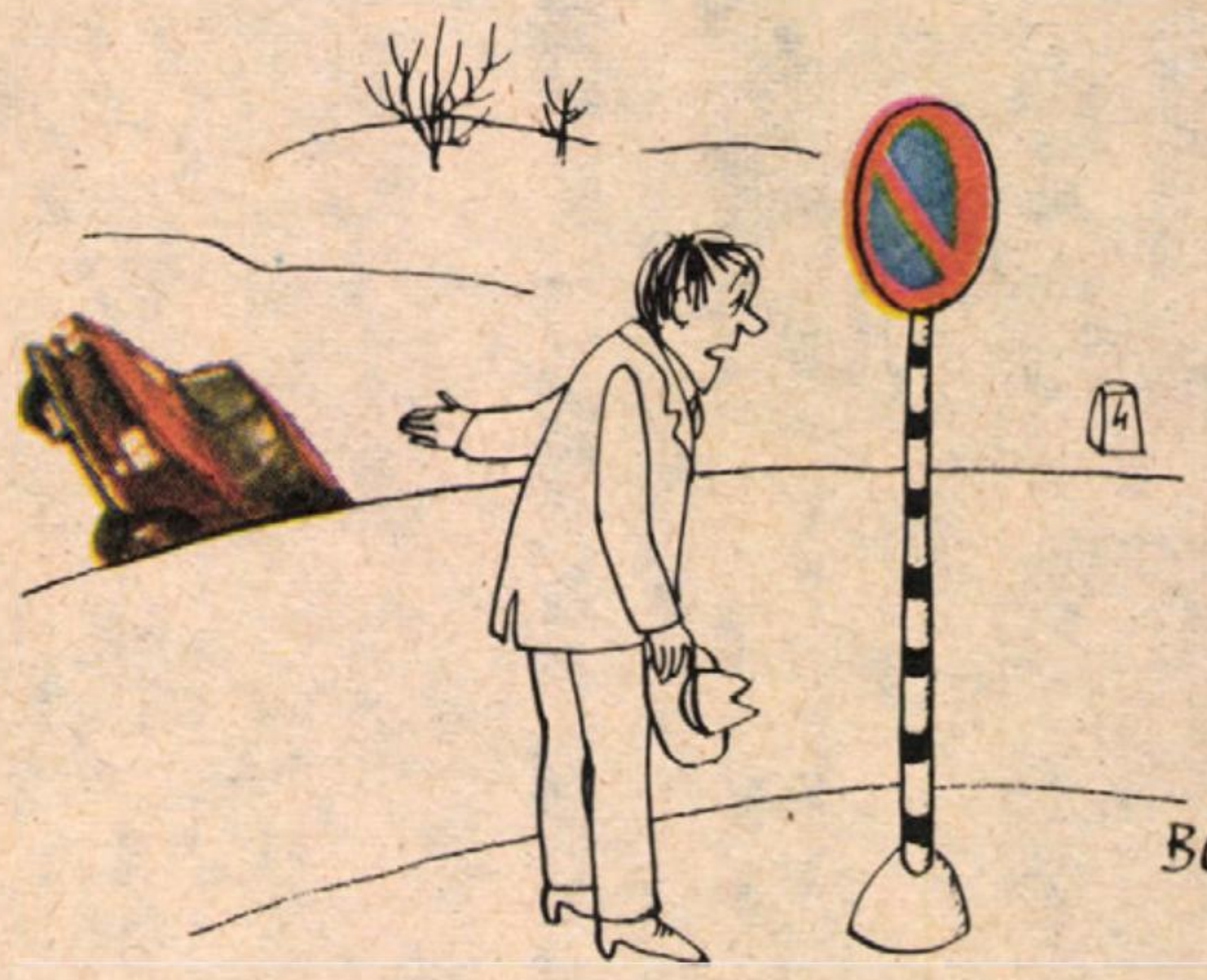

Beküldött rajzokra és kéziratokra csak akkor válaszolunk, ha azokat figyelemre méltónak találjuk. A válasz nélkül hagyott küldemények megőrzésére nem vállalkozhatunk.

KIKAPCSOLÓDÁS

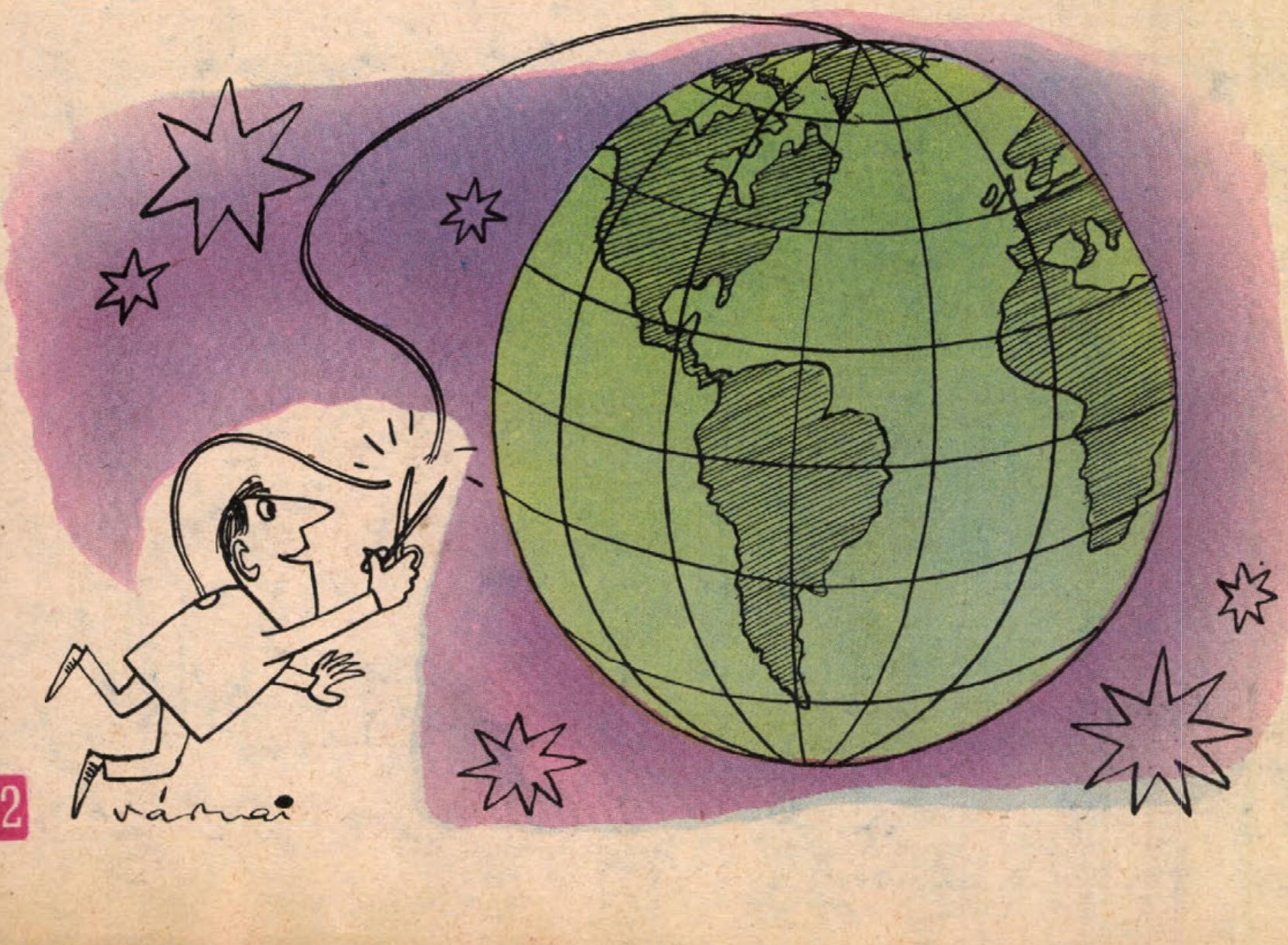

E HETI HIRDETÉSEINK ● E HETI HIRDETÉSEINK ● E HETI HIRDETÉSEINK ● E HETI HIRDETÉSEINK ●

ROHANJUNK!

a KÖNYVES-BOLTOKBAN IDŐSZAKOS ÁRLESZÁLLÍTÁS

állami könyvterjesztő vállalat

unimo
gallér és kézelő mosó

A CASCO
BIZTOSÍTÁS
TALPRA ÁLLÍTJA!

SZELGA
ZSEBRÁDIÓ
660,- Ft

OTP HITELRE IS KAPHATÓK:

STRAND
TÁSKARÁDIÓ 1.150,- Ft

CAMPING DE LUXE
TÁSKARÁDIÓ 2.010,- Ft

A FŐVÁROSI
KERAVILL
SZAKÜZLETEIBEN

E HETI HIRDETÉSEINK ● E HETI HIRDETÉSEINK ● E HETI HIRDETÉSEINK

ELEKTROMOS GITÁR

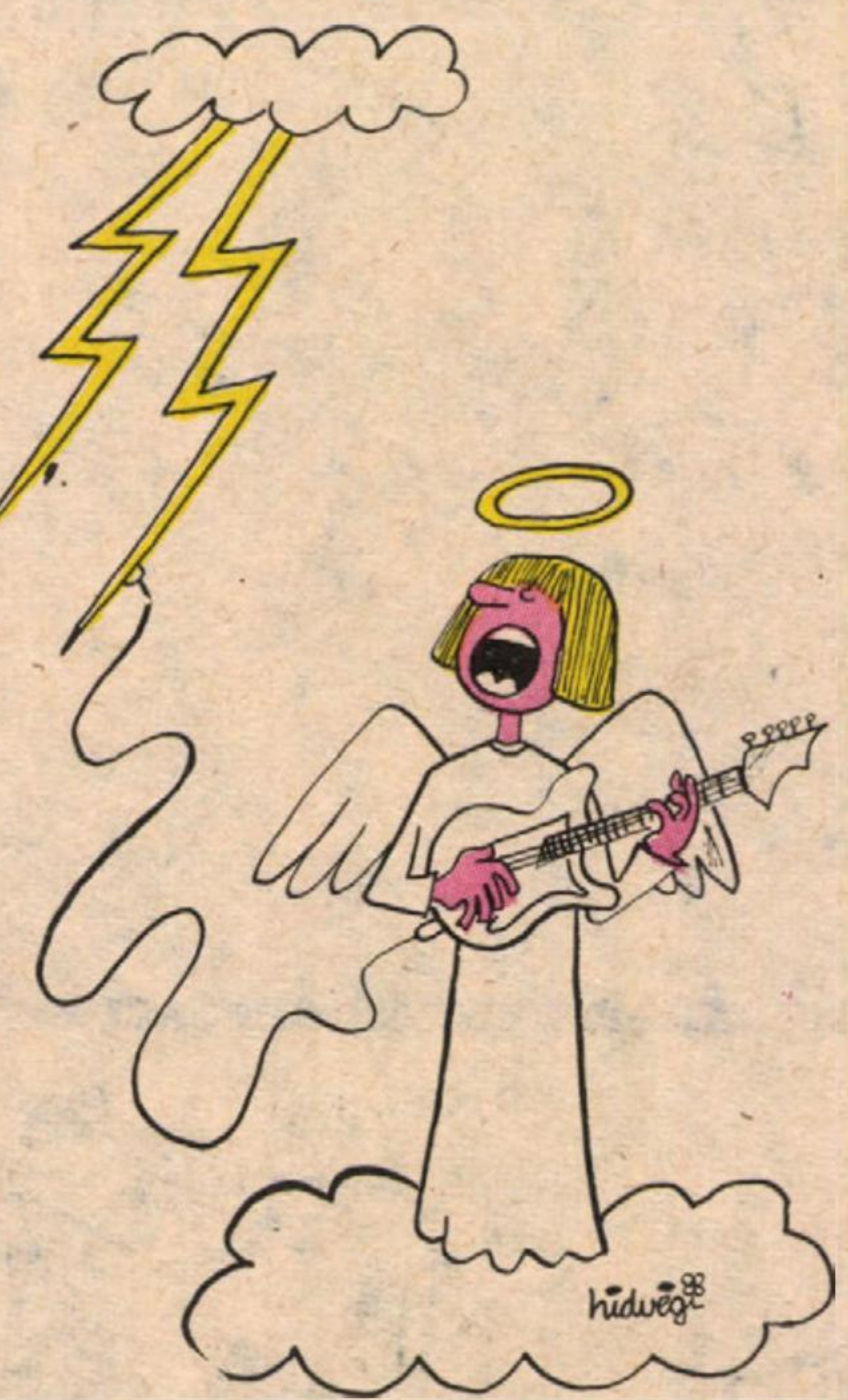

ezt olvastam

CSORBA ÉVFORDULÓ

Olvasom, hogy a „gróf Széchenyi István által Pesten *1829.* június 6-án rendezett első versenynap *100 éves* évfordulójának emlékére” lóversenyt rendeztek Káposztásmegyeren — *1927.* június 6-án.

Úgy látszik, sem akkor, sem azóta nem tűnt föl senkinek, hogy az évfordulóból egy nyeretlen kétéves időszak hiányzott.

AZ ÉRZÉKEK TRÉFÁJA

Egy labdarúgómérkőzés Népsport-beli tudósításából: *„A 74. percben sokan már gólt kiáltottak a hazai szurkolók közül, de az optikai csalódás volt.”*

A szurkolók *kiáltása* aligha fogható fel *optikai* csalódásnak. Inkább *hallucináció* ez: a riporter *ucinált,* mintha *hallana . . .*

ÁLDOZATOK BÜNTETÉSE

Egy napilap-cikkből: „Évek és évtizedek óta zavartalanul és *büntetlenül halljuk* a pongyola kifejezéseket.”

Miért, tulajdonképpen milyen büntetést kéne ránk szabni az olyan pongyola kifejezéseken felül, mint amilyen — teszem azt — *a fenti?*

DRÁMAI KÉRDÉS

A Magyar Nemzet egyik színikritikájából: „A vígjáték így vígjáték marad . . . *Drámában* az ilyen jellegű isteni beavatkozás nevetséges volna, *itt* helyénvaló.”

Nem kevésbé vígjátékba illő, ha egy színikritikus csak a *tragédiát* tekinti drámának.

Tímár György

HÁZASSÁG

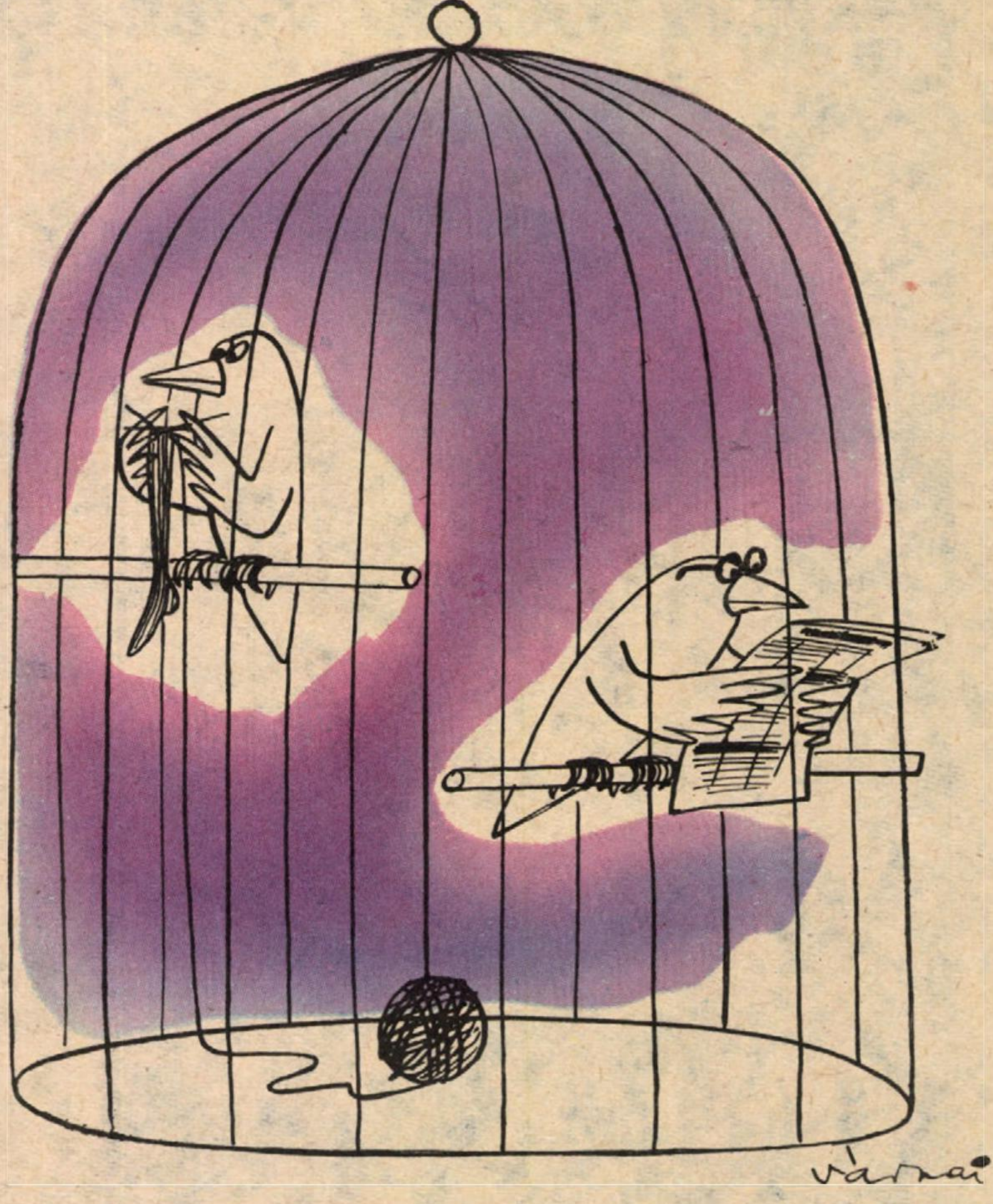

FELEDÉKENYSÉG

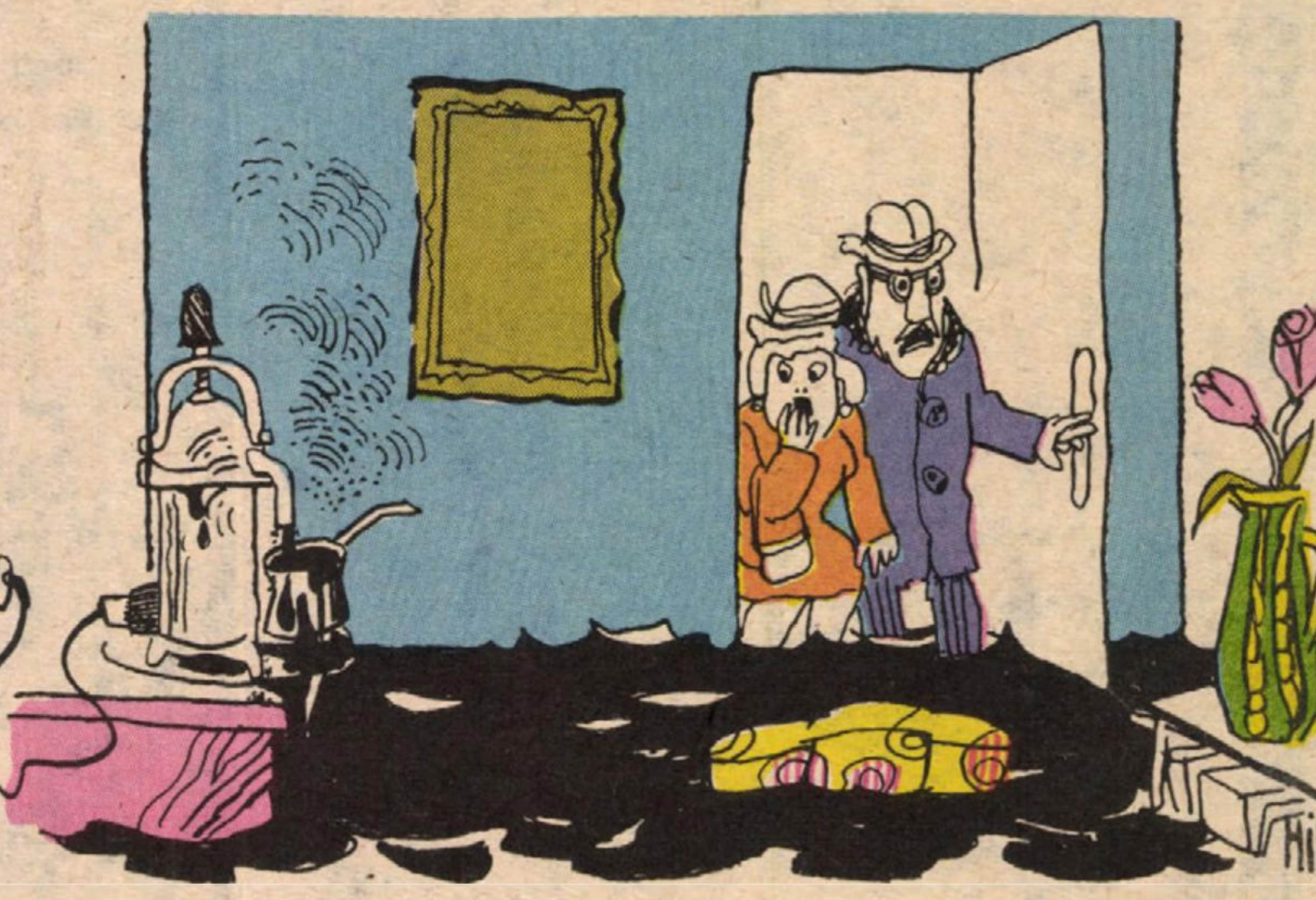

– A kávéfőzőt persze megint nem kapcsoltad ki.

NYŰGÖS ASSZONYKA

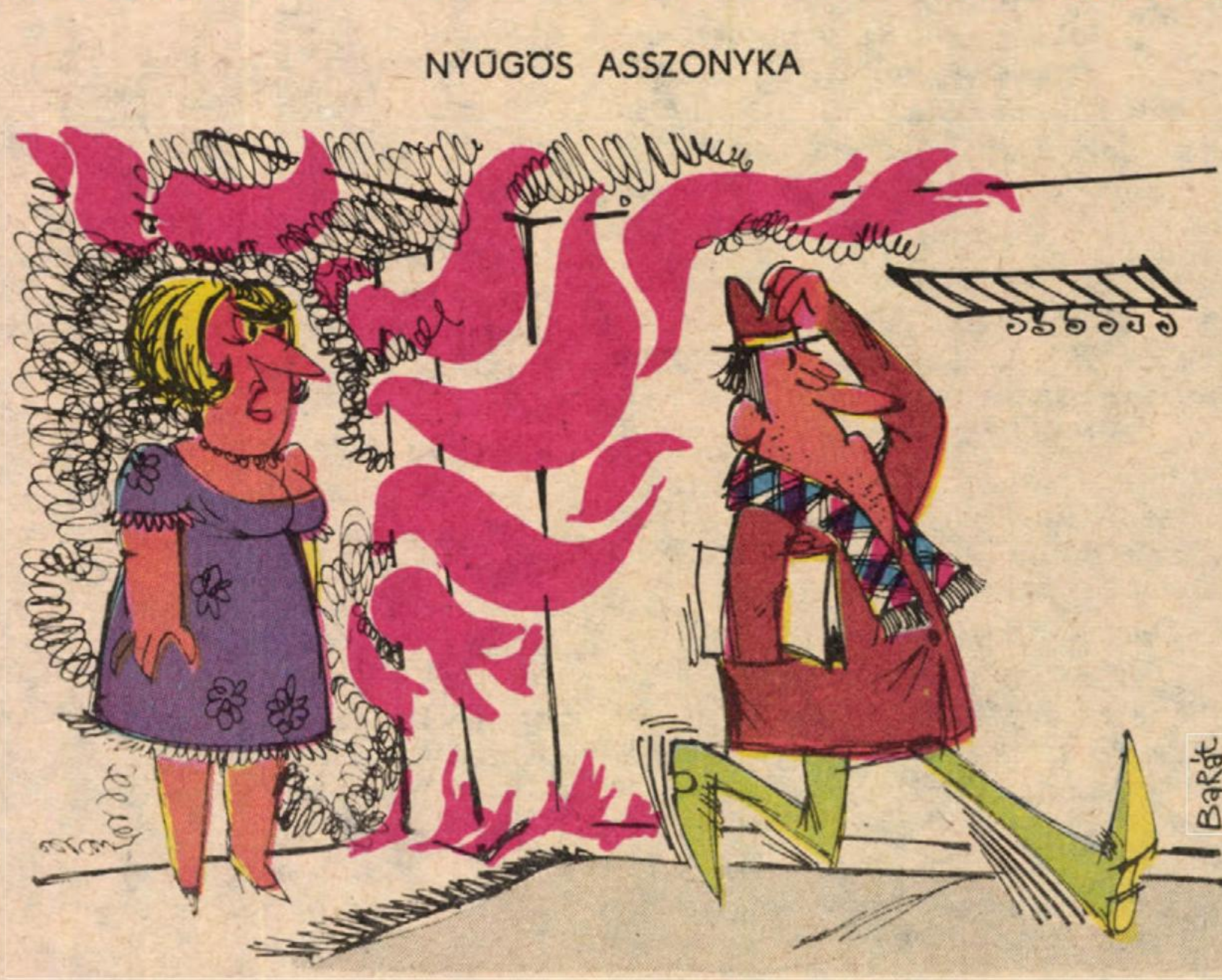

– Látod, milyen vagy? Amint egy kis segítséget kérek tőled, mindig elmégy hazulról . . .

IMPORT HUMOR

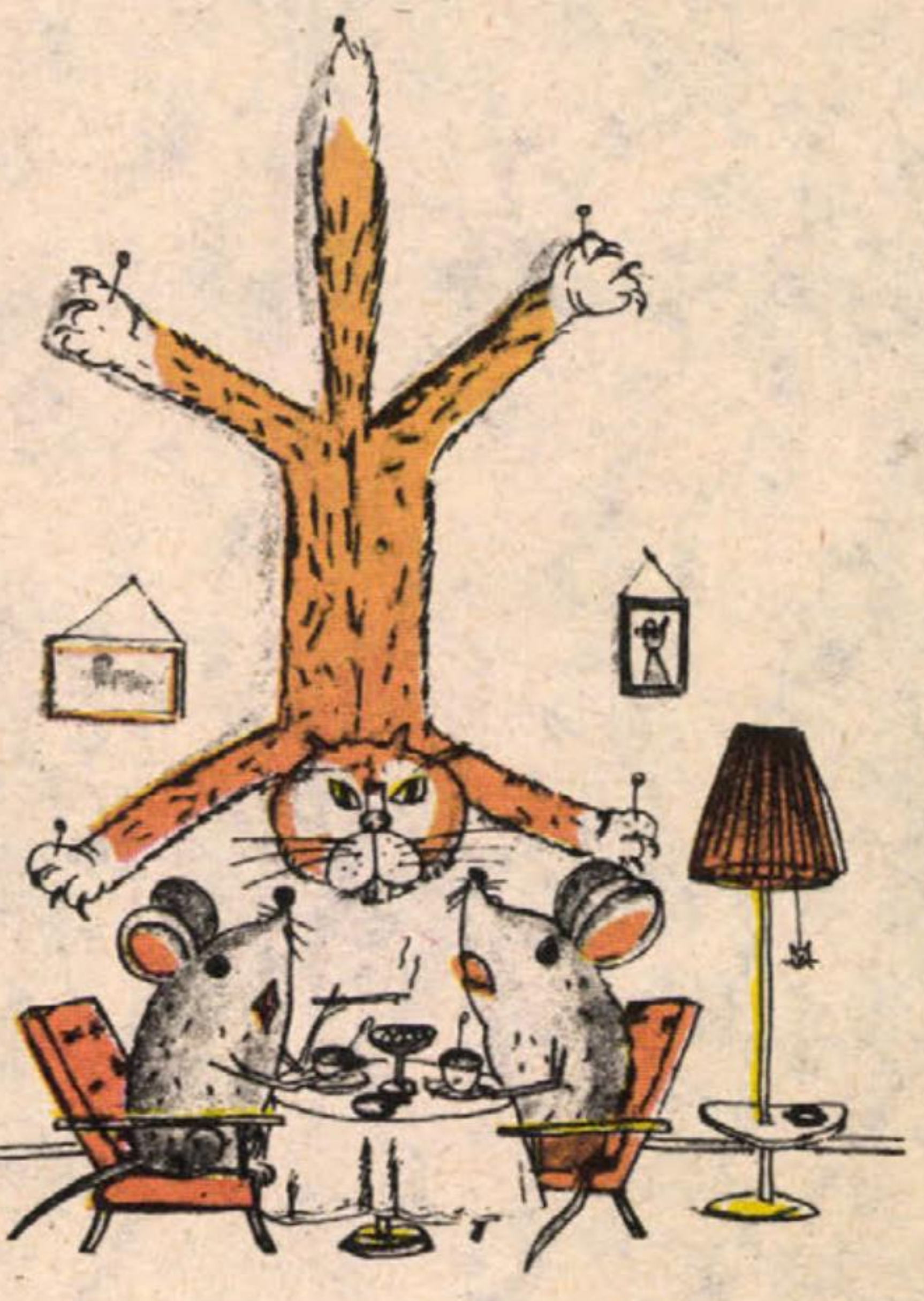

– El sem képzeled, szívem, hogy milyen tülekedés volt a boltban ezért a bőrért! . . .

(„Krokodil", Moszkva)

HARAPÓS KUTYA

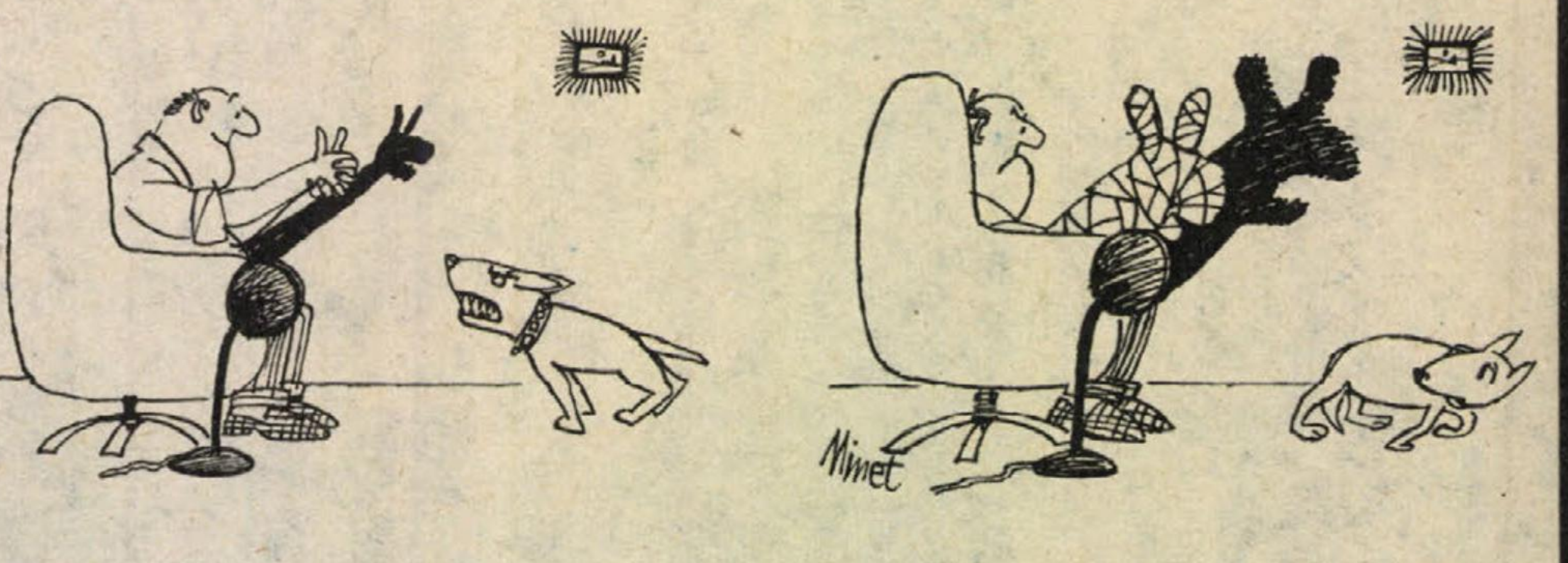

(„Punch", London)

TURISTÁK

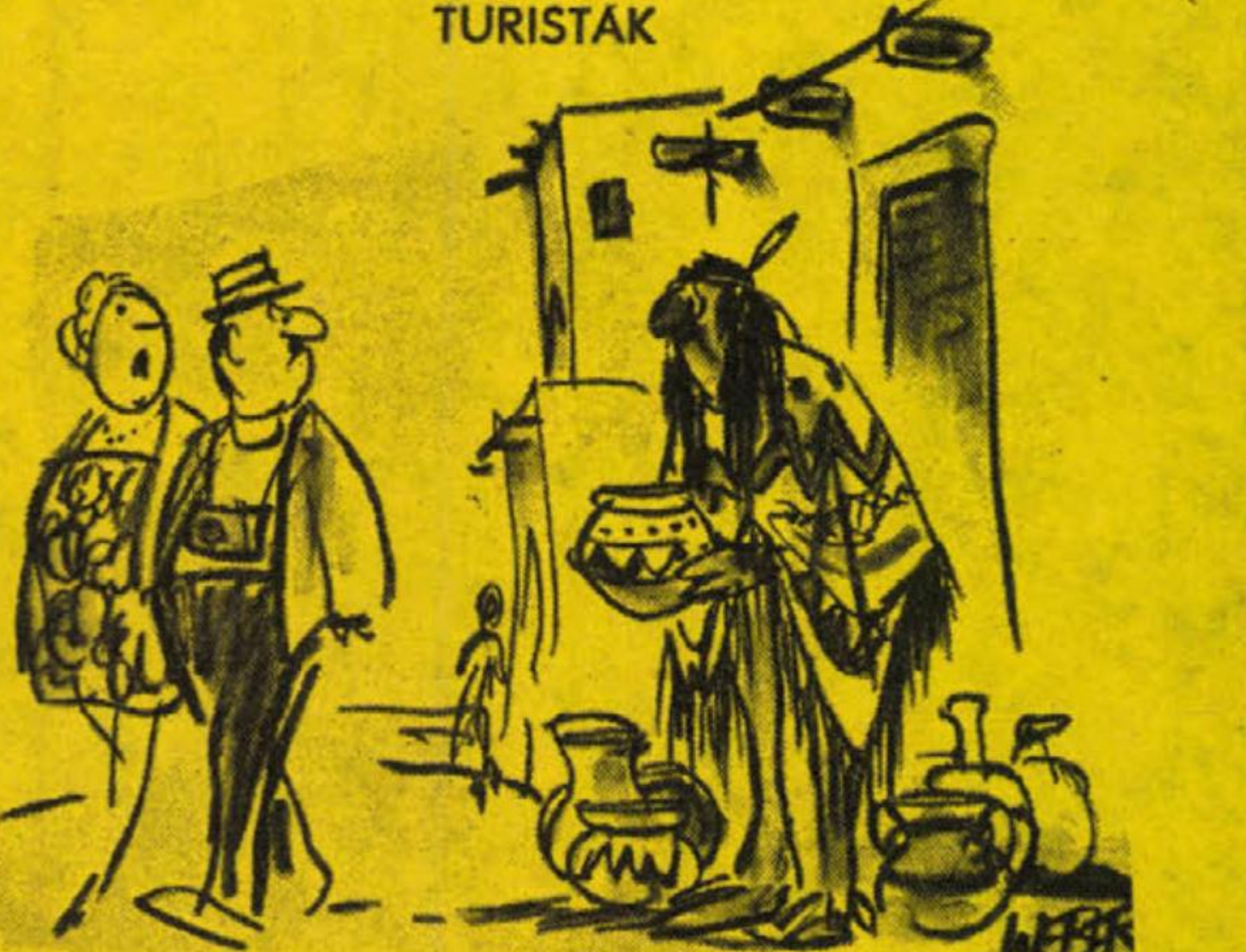

– Nahát, amerre csak utazik az ember, mindenütt ezek a hippik! . . .

(„The New Yorker")

KINOS MUTATVÁNY

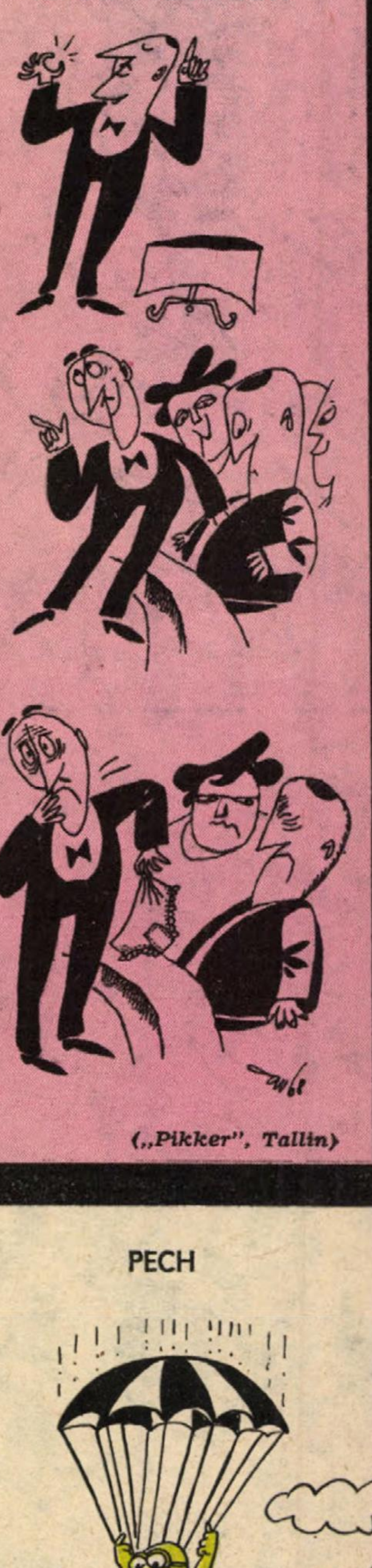

(„Pikker", Tallin)

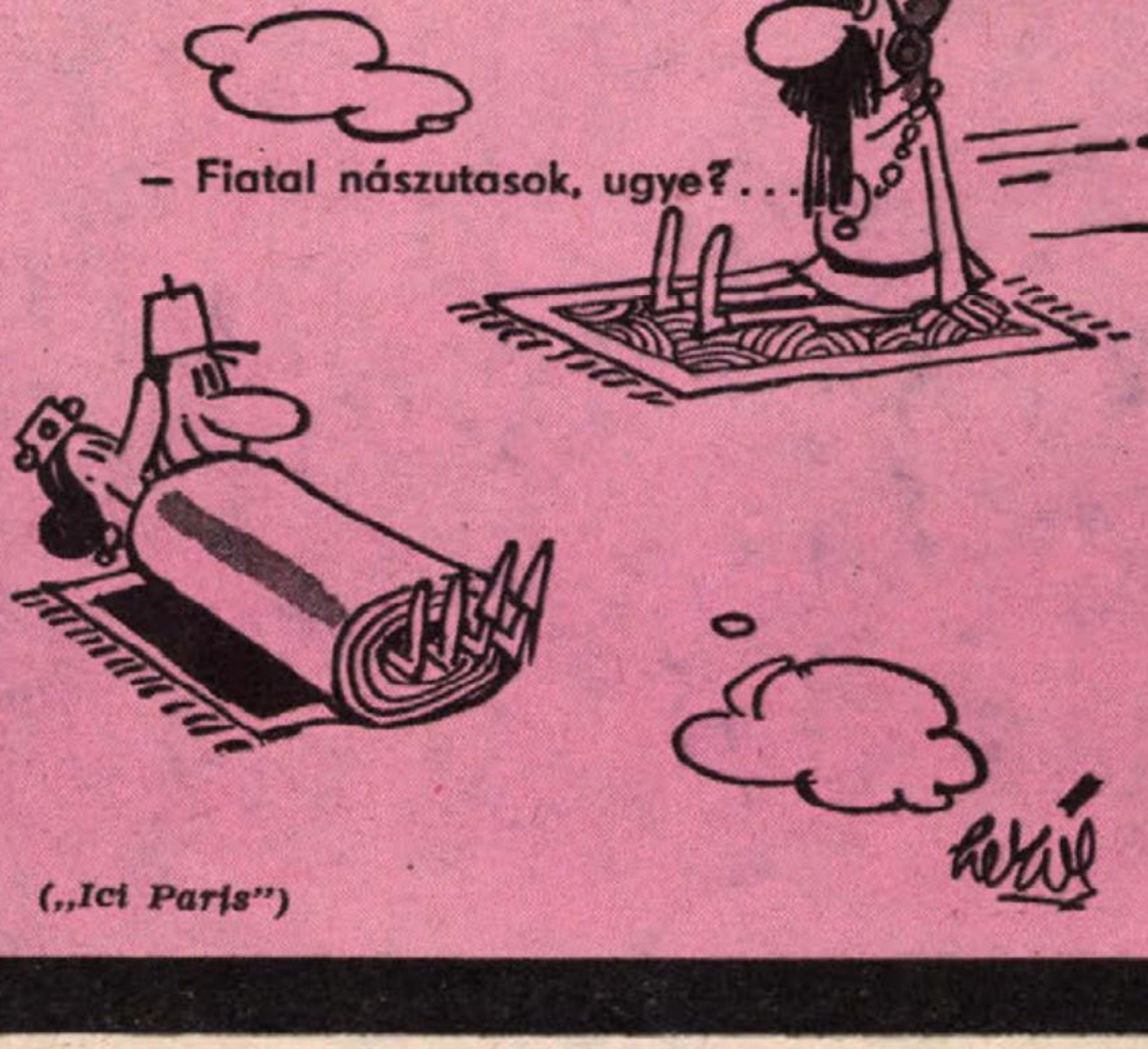

– Fiatal nászutasok, ugye? . . .

(„Ici Paris")

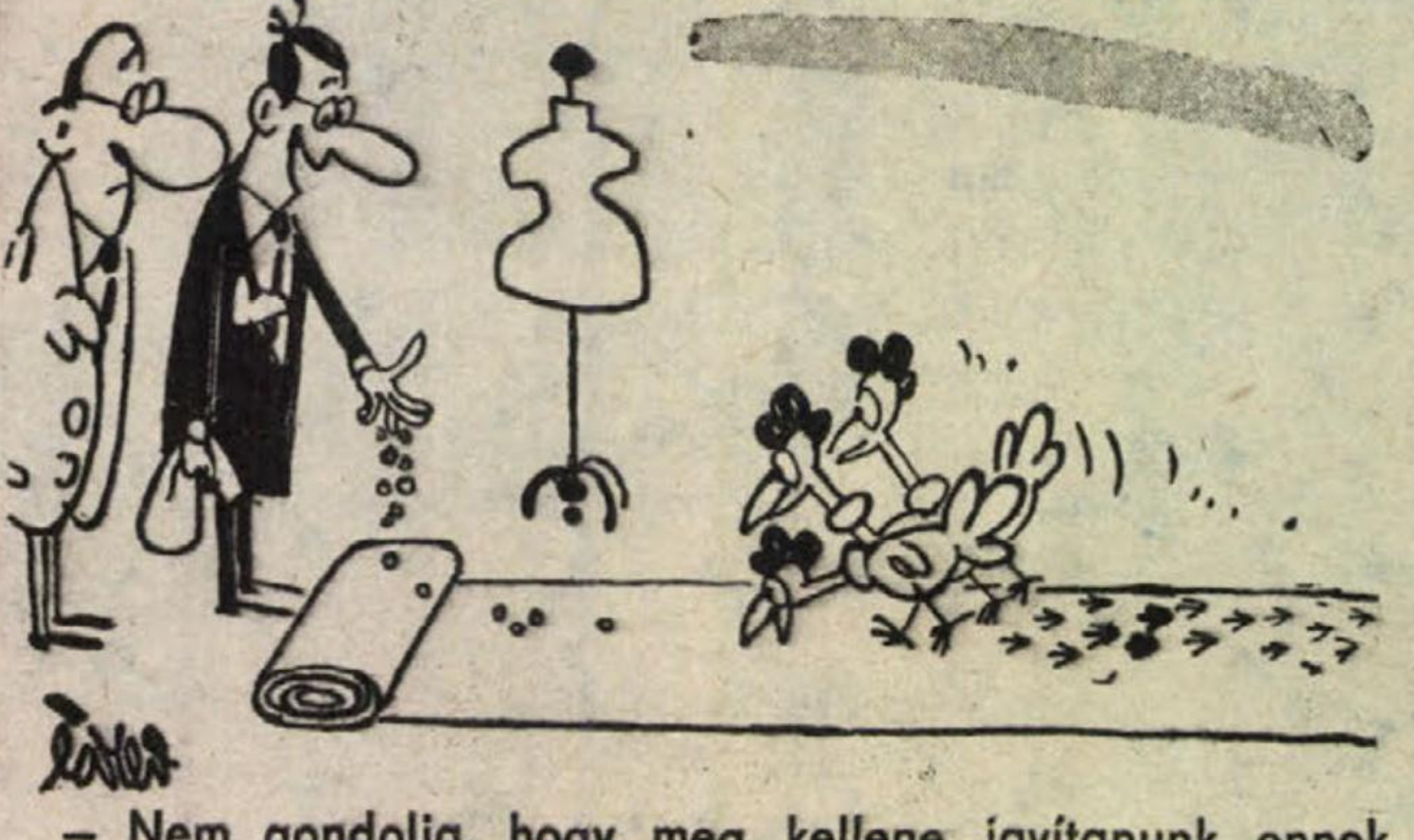

– Nem gondolja, hogy meg kellene javítanunk ennek a tyúkláb-mintás anyagnak a technológiáját?

(„Ici Paris")

óvás

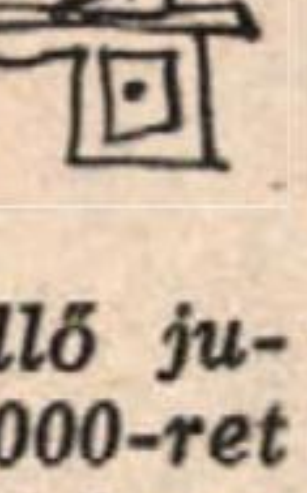

Csak dicsérje nekem még valaki a Boy Szolgálatot, hogy minden igényt kielégít, szolgáltatásai sokoldalúak, mondhatni úttörőek! Ugyan kérem, ma is hívom őket:

— Halló, halló, Boy Szolgálat?

— Boy Szolgálat!

— Hát kérem, egyszerű dologról van szó! A SRIMEG-nél vagyok adminisztratív munkaerő, számlázás, kalkuláció, egyebek tartoznak rám.

— SRIMEG — mondja a hölgy a vonal túlsó végén —, tessék csak tovább mondani!

Hát mondom neki:

— De egy ideje nemigen járok be, s ez engem valahogy zavar! Se fizetés, se jutalék, csak a patália az asszony részéről, ez bizony a zsebi résztől eltekintve sem tesz jót az idegeknek . . .

Csend a vonal túlsó végén, erélyesen ráhallózok, nem alszik-e véletlenül. Nem, mondja, hogy igen, igen, igen.

— Na kérem, nekem szükségem volna egy derék fiatalemberre, aki helyettem bejárna, persze illő jutalék ellenében. Kábé havi 2000-ret fog kapni, ebből 500 az övé, hogy még nekem is maradjon valami.

Ennyi az egész, és várom a választ, óriási süket csend után lankadatlan érdeklődnek:

— Hogy tetszik mondani?

Megismétlem a kívánságom, sőt hozzáteszem:

— Nő is lehet, csak az a fontos, hogy lehessen rá számítani. 44 órás munkahét, szabad szombat, villamosbérlet, kitűnő üzemi konyha potom pénzért!

Erre már világ végét idéző csend, mire tovább ütöm a vasat:

— A főnök, ha én nem is állom, elég rendes, szereti a precíz munkát, s az ilyesmi nekem nem kenyerem, innen az affér vele. De ha a maguk embere a kedvében jár, kis angyal lesz.

Még mindig változatlan a hallgatás, hát egyre sorolom a szívderítő lehetőségeket.

— Hét végén víkendezni lehet a vállalat balatoni üdülőjében! A kollégák agyonkínálják az embert a tízóraikkal! Értekezlet alig van, de ha igen, alvásra is föl lehet használni.

A csend most már irtózatos, keserűen, reménykedve mondom:

— Nyugdíjast is fölfogadok, ha nem fél egy kis munkától! Hát nem értik meg, hogy képtelen vagyok bejárni?

És csak a csend, a csend a partner tájain — persze, letették a kagylót! És ezt nevezik korszerű szolgáltatásnak! Ezek mernek dicsekedni plakátról plakátra! Na, mindegy, és dúltan sóhajtok: hát akkor úgy látszik, holnap ismét be kell menni!

Pedig én meg akartam oldani a kérdést. Még áldozatra is hajlandó voltam, hogy segítsek szegény kollégáimon. De ha nem, hát nem . . .

Csak úgy, mint eddig, dolgozzanak továbbra is ők helyettem.

Nagy S. József

PECH

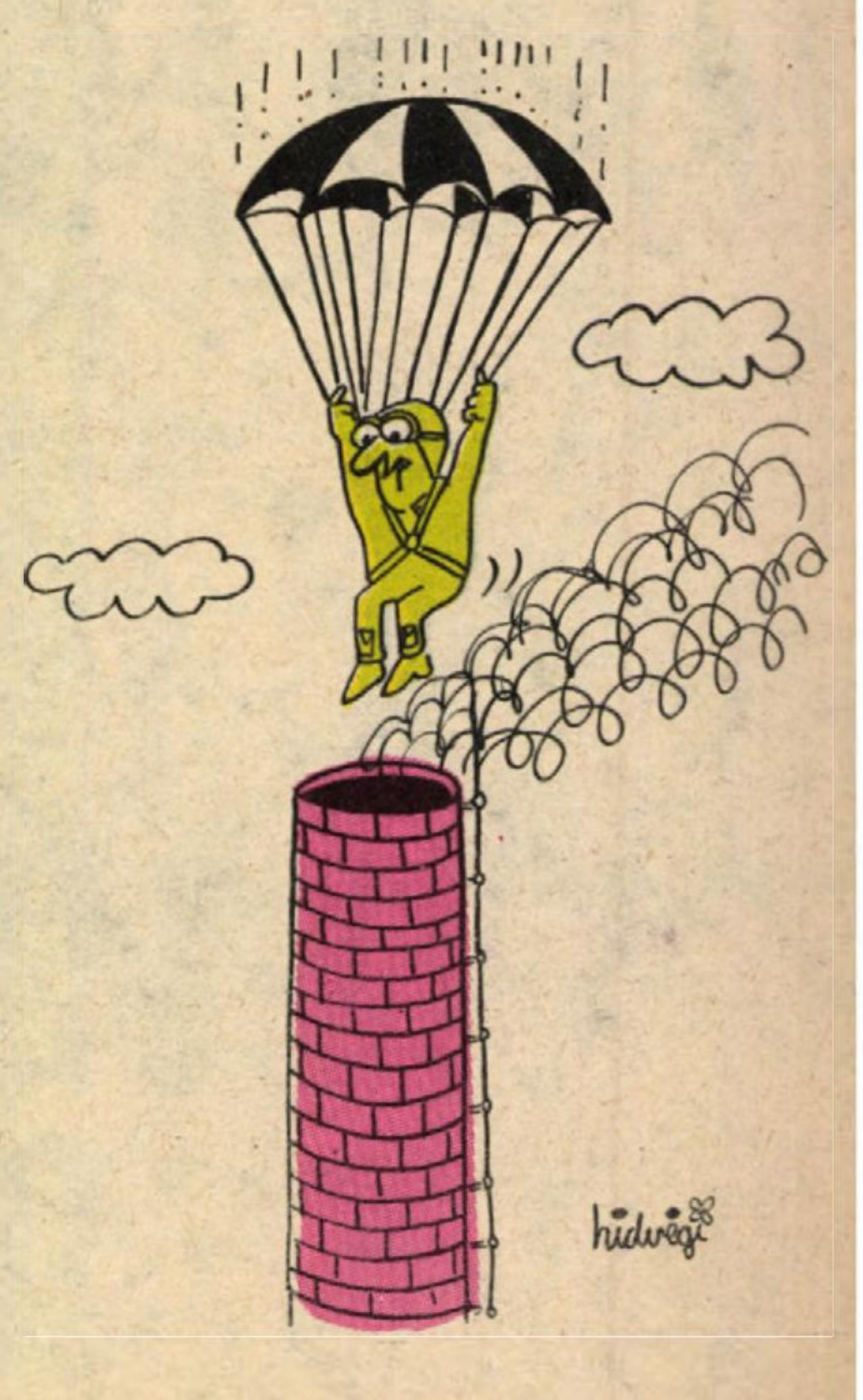

VALLOMÁSOK ÉJSZAKÁJA

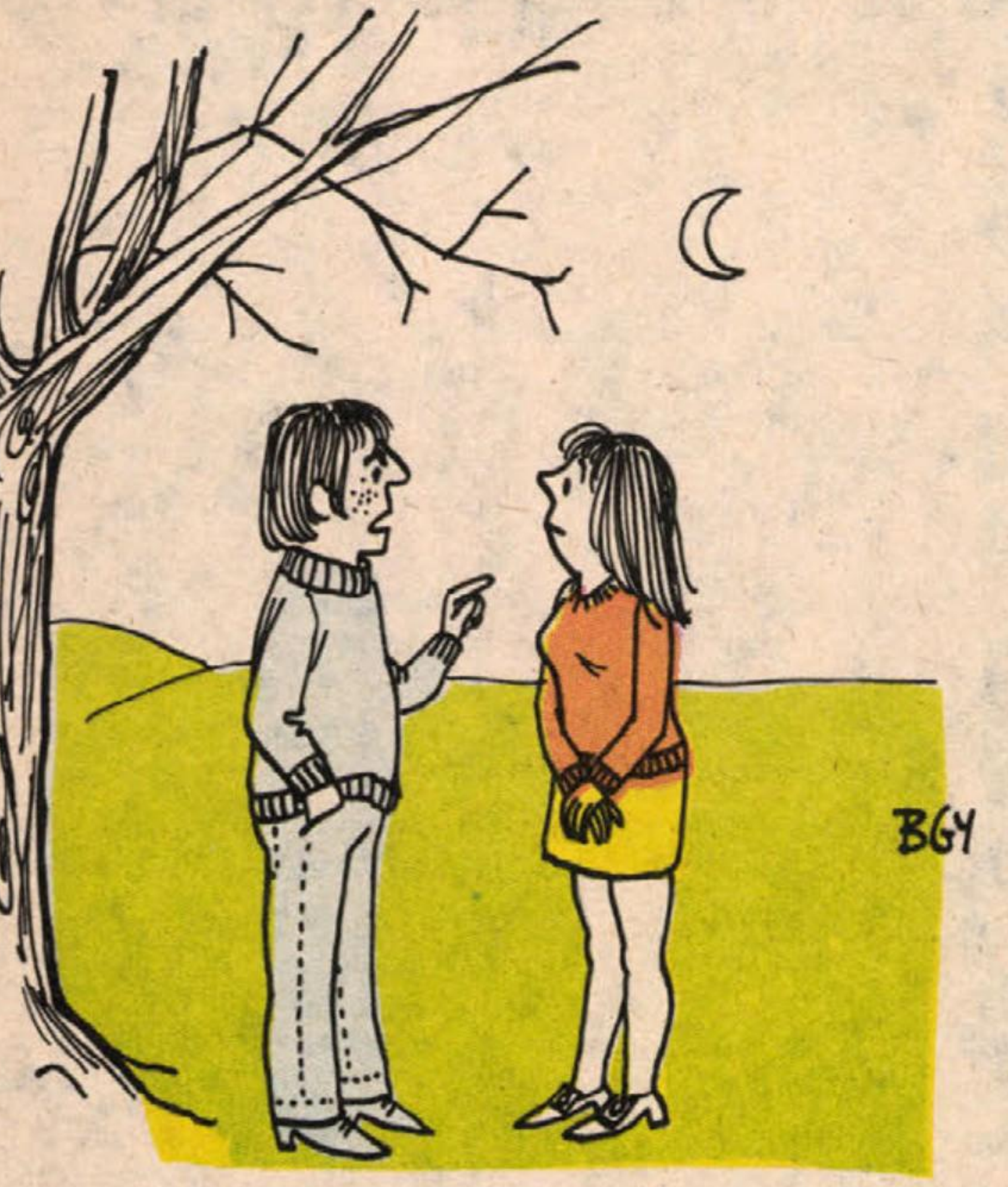

– Illés vagy Omega?

RÉBUSZ

A 65. sz. rejtvényünk megfejtése:

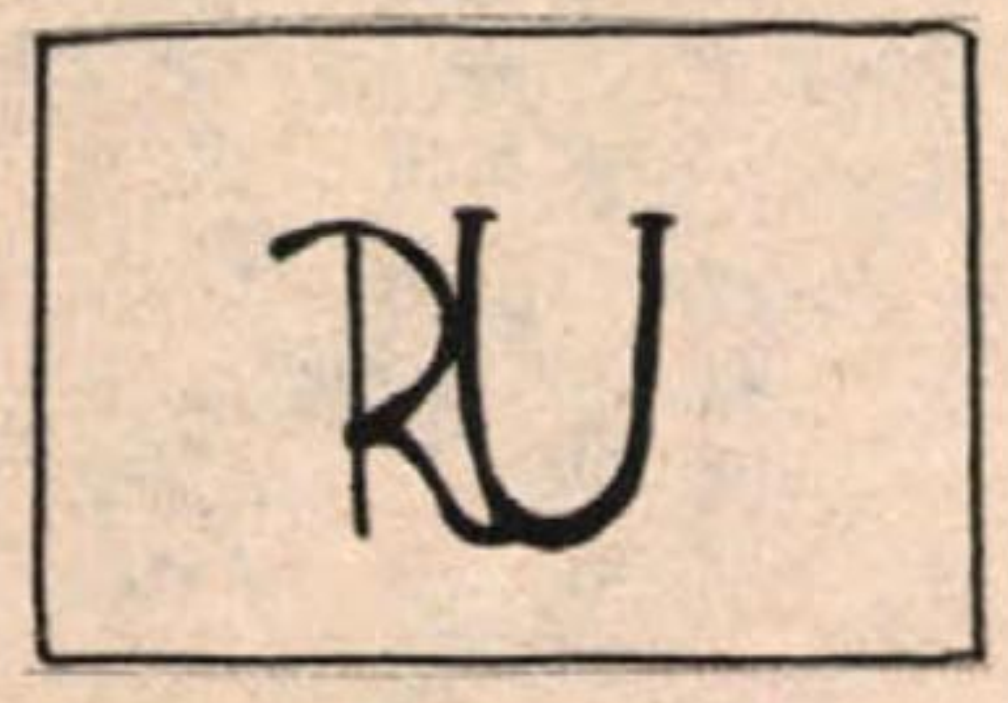

Ruhatáros

A 100 forintos díjak nyertesei a következők:

Kecskés Béla, Nagybátony, Bányaigazgatóság.

Borbély Zsófia, Budapest VI., Majakovszkij u. 12.

Papp Sándorné, Szolnok, Mátyás kir. u. IV. ép.

67. REJTVÉNYÜNK

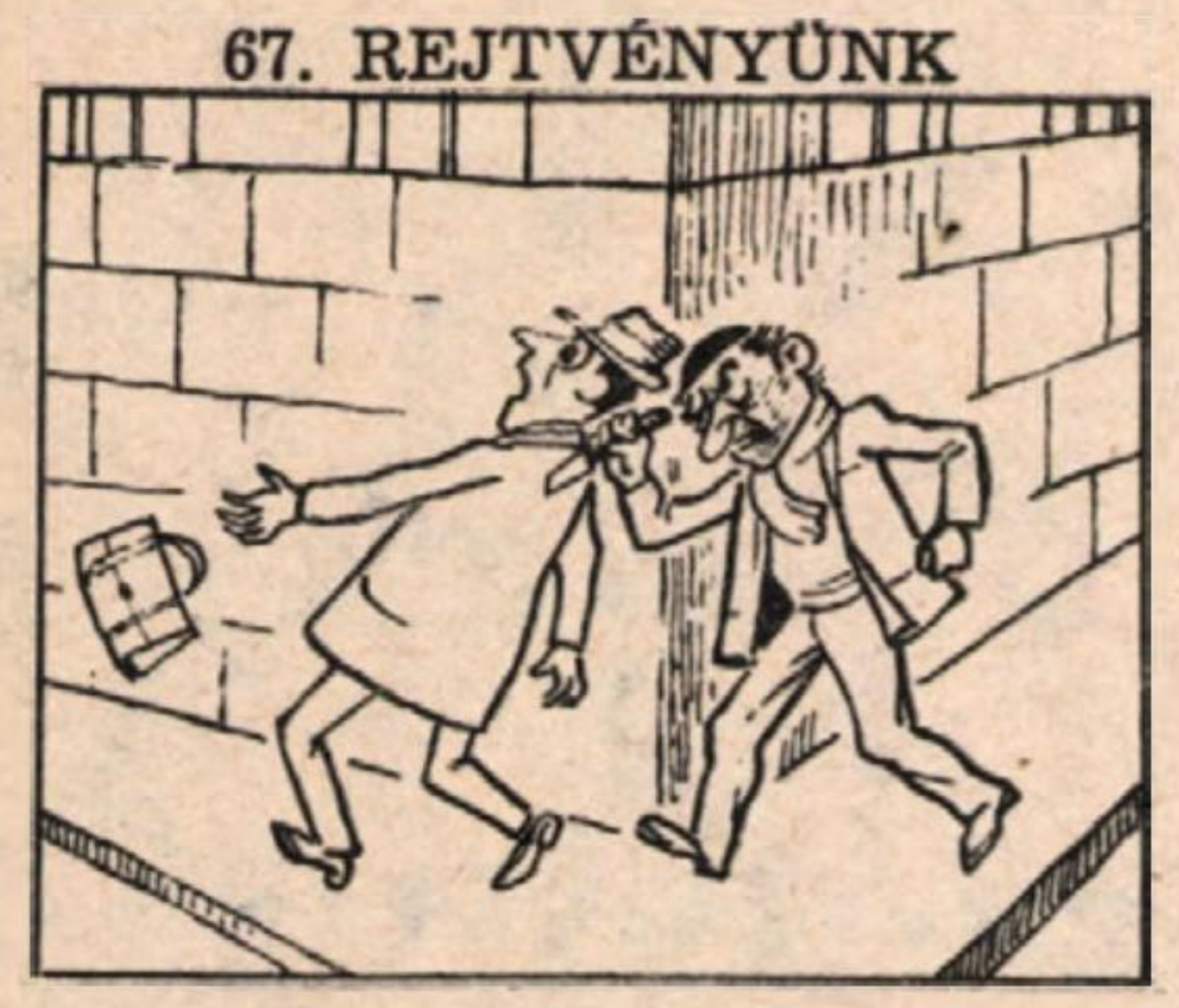

A megfejtők között háromszor száz forintot sorsolunk ki.

A megfejtéseket legkésőbb április 18-ig kell postára adni, kizárólag levelezőlapon, erre a címre: Ludas Matyi, Budapest VIII., Gyulai Pál u. 14.

NAGY HECC...

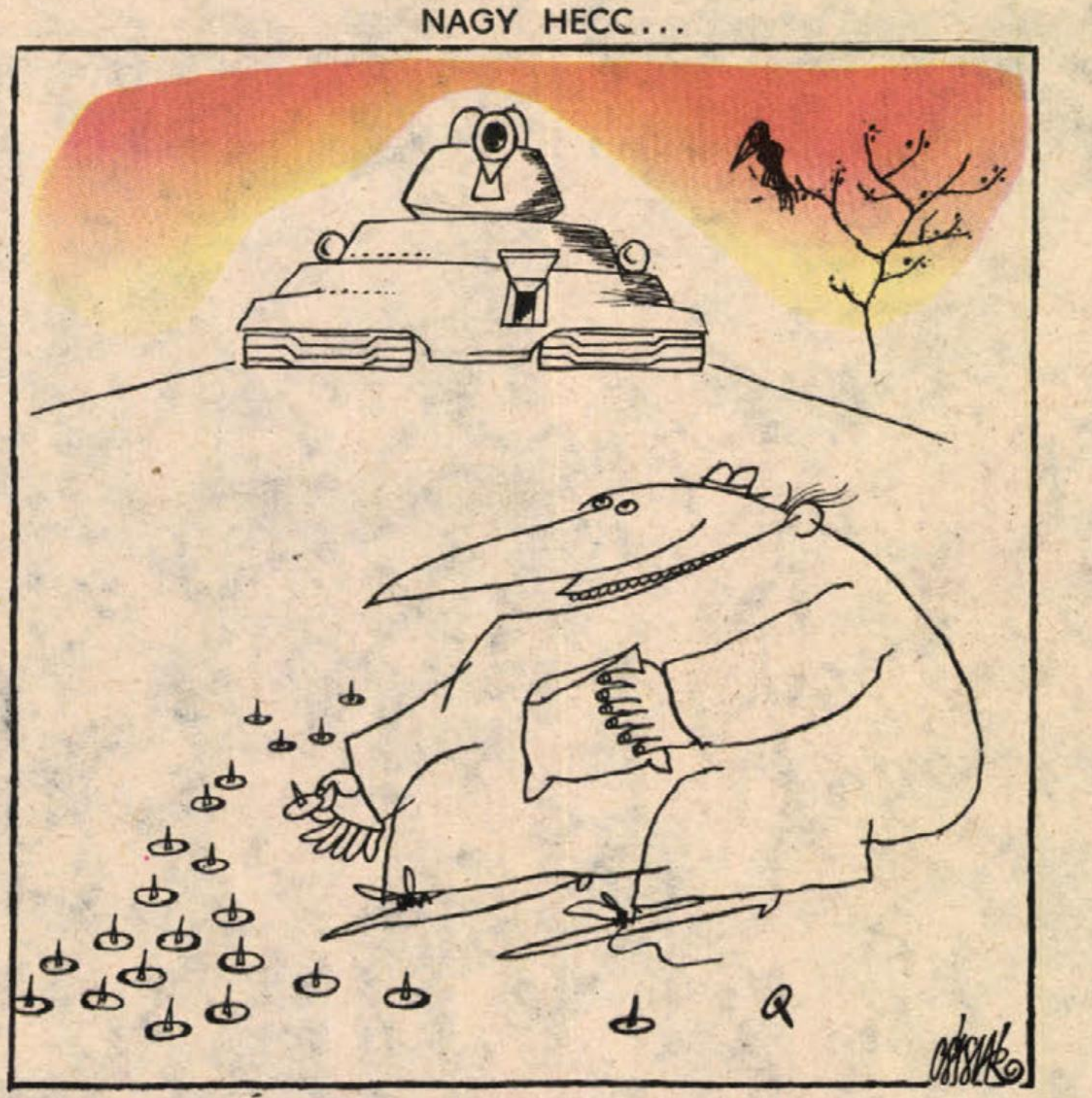

OROSZLÁNVADÁSZAT

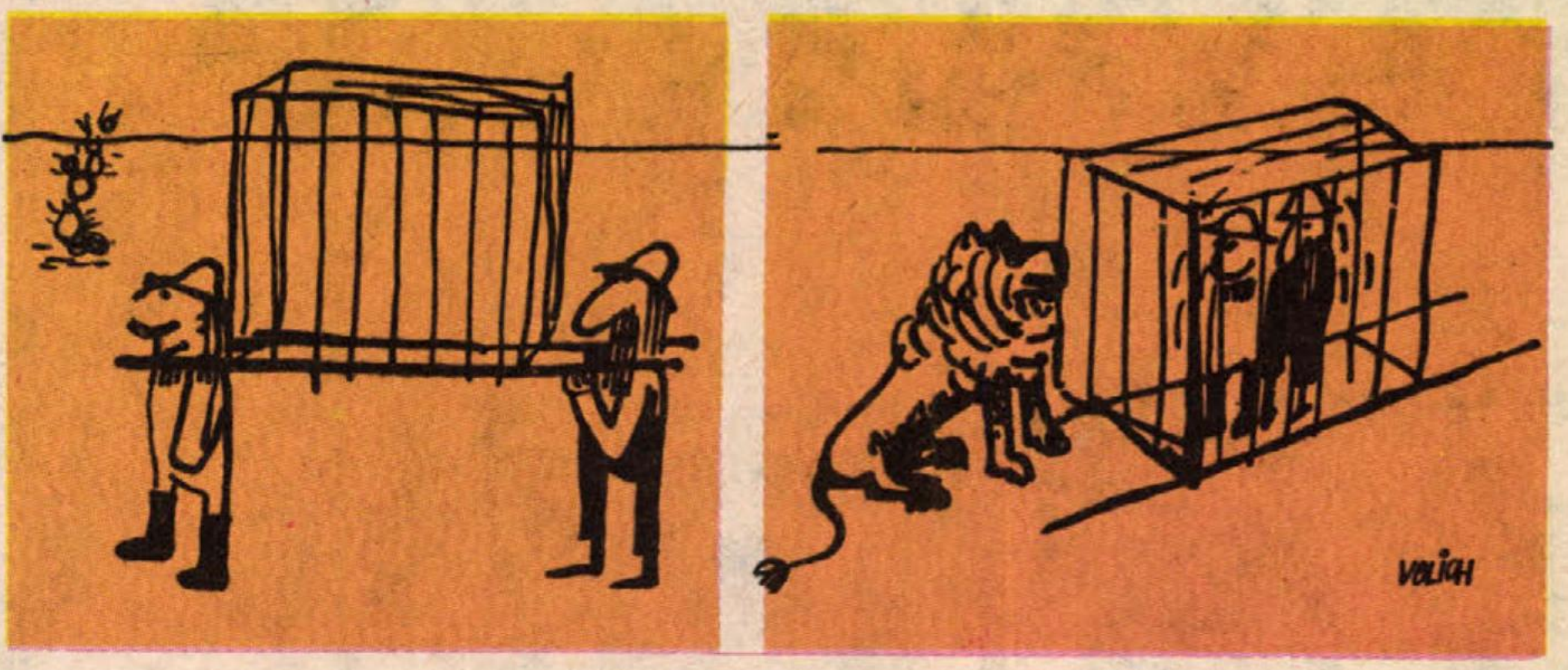

ÉLETMŰ

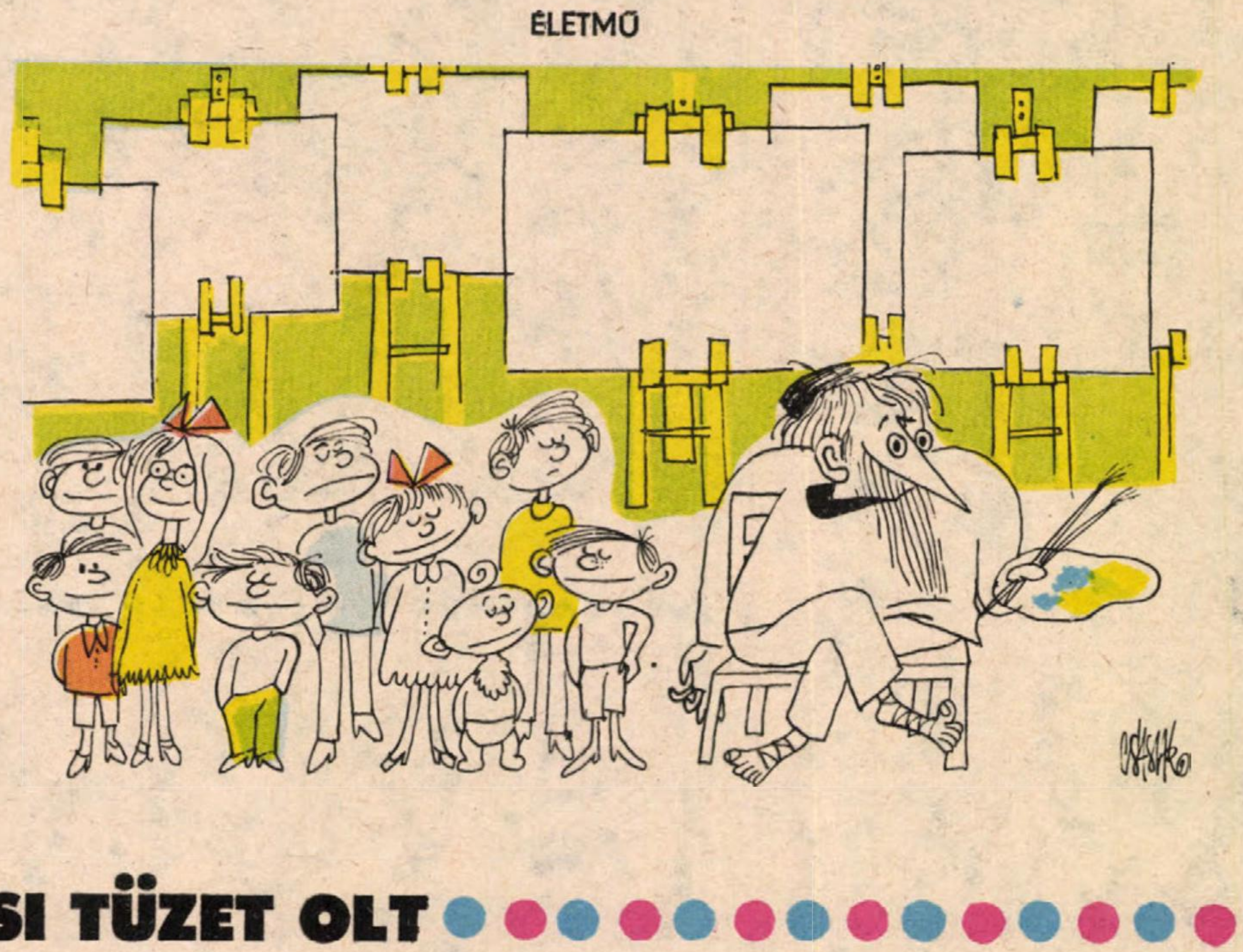

HÁTHA VALAKI NEM ISMERI

Mottó: Nincsenek régi viccek, csak öreg emberek vannak, egy újszülöttnek minden vicc új.

A hotel igazgatója megkóstolja az új szakács első főztjét.

— Mondja, hol tanult maga főzni? — kérdi gyanakodva.

— A háborúban tiszti szakács voltam. Meg is sebesültem kétszer.

— Hm. Csodálom, hogy le nem lőtték.

— Milyen cigarettát parancsol? Filterrel vagy anélkül?

— Filterrel és anélkül.

— Hogy érti ezt?

— Úgy, hogy egyik végén filterrel, a másik végén filter nélkül.

— Mondja kérem, lehet egy lángész jó férj?

— Kérdezze meg a feleségemet.

Leány: Mondd, mit csinálnál, ha éveken keresztül egy lakatlan szigeten kellene élned?

Fiú: Nyugodtan várnék és azt gondolnám magamban, hogy veled beszéltem meg egy randevút.

— Voltam a jósnőnél. Azt mondja, hogy egy fiatal, szőke, gazdag férfiú mellett fogom megtalálni az örök boldogságot.

— Hisz ez nagyszerű...

— Igen, de a jósnő nem mondta, hogy mit csináljak a mostani férjemmel.

BUKSI TÜZET OLT

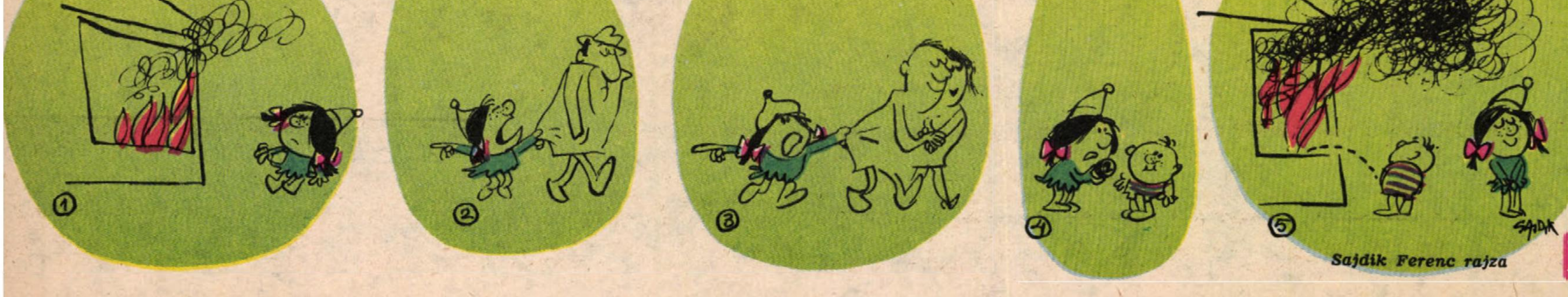

Sajdik Ferenc rajza

KORSZERŰ TÉVÉ

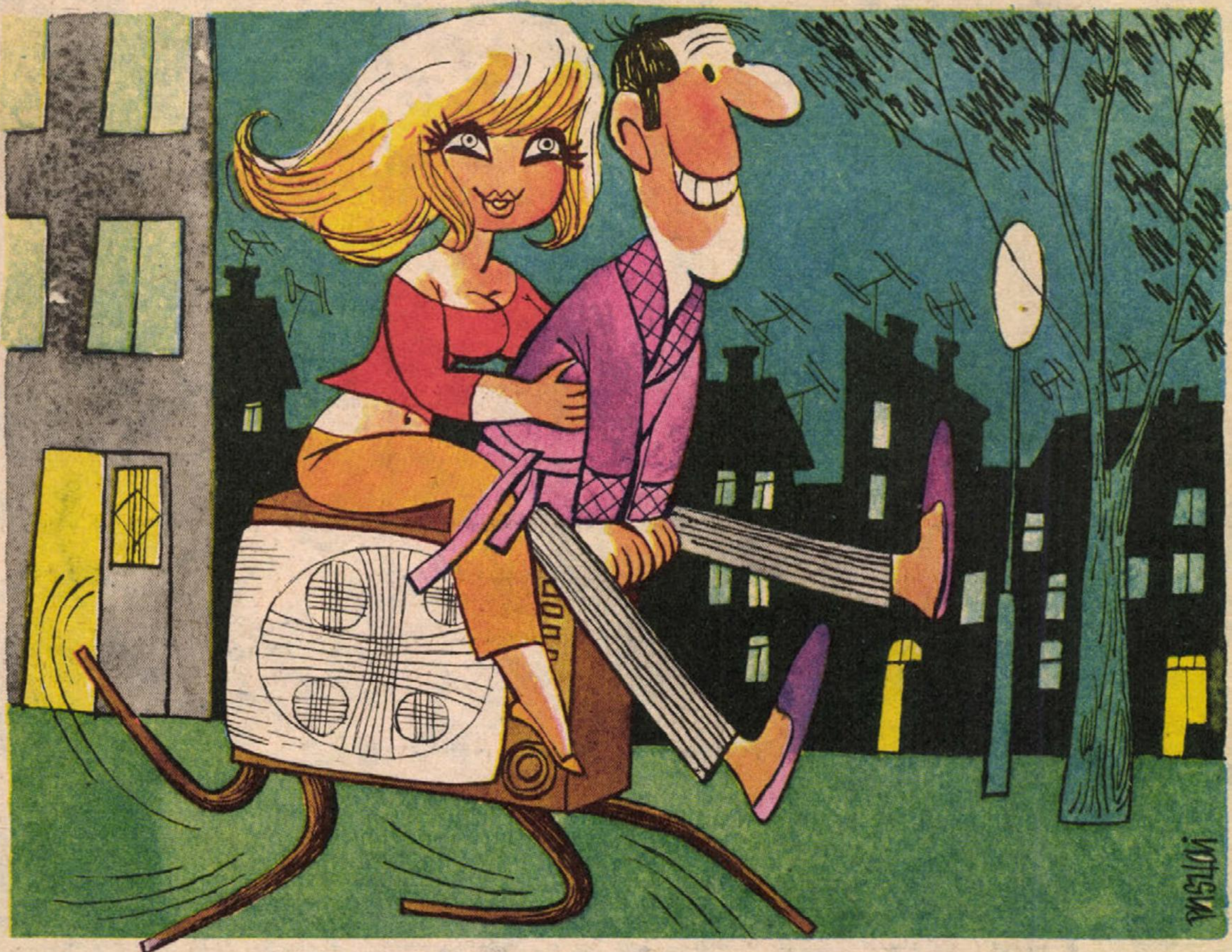

Adásszünetben kiviszi a nézőt egy kicsit levegőzni.

TÉMA – NOTESZEMBŐL

MINDENÜTT?

Ha eddig nem tudtam volna, hogy a végletek népe vagyunk, akkor most végképp megtanított rá az almavodka, pontosabban a szeszipari vállalat új termékét népszerűsítő reklám, amely merészen szakított az annyit ostorozott hirdetési hagyományokkal. Az almavodkát így ajánlják figyelmembe: „Tegyen próbát, kérje mindenütt!”

Szót fogadtam és próbát tettem. A rövidáru boltban egyszerűen kinevettek, mert igaz ugyan, hogy a vodka rövid italnak számít, de mégsem tartozik a profiljukba. Az optikai szaküzletben gúnyosan vetették a szememre, hogy nyilván optikai csalódás áldozata vagyok, s ennek szegről-végről köze lehet az általam emlegetett alkoholféléhez is.

Szó ami szó, a „mindenütt” túlságosan tág fogalom ahhoz, hogy hasznosítható felvilágosítást adjon az almavodka lelőhelyéről. Ennyi erővel akár így is hirdethetnék: „A vodka nem esik messze az almától!”

DUZZOGÓ

Olvasom, hogy a modern tervezésű szociális otthonból nem hiányzik az úgynevezett duzzogó sem, ahova a közösségbe nem kívánkozó öregek szükség esetén visszavonulhatnak.

Kitűnő gondolat, de miért ne alkalmazhatnánk szélesebb körben? Úgyszólván minden munkahelyen elkelne egy duzzogó, ahol oltalmat és megnyugvást találhatnának azok a sértett, illetve sértődött dolgozók, akik pillanatnyilag szívesen maradnának egyedül sérelmeikkel.

Még az elutasított ügyfelek is megértőbben viselkednének, ha azt hallanák, hogy az illetékes nem házon kívül vagy értekezleten van, hanem visszavonult a vállalati duzzogóba. Nincs az a kérges lelkű ügyfél, aki oda is követné az ügy előadóját. Kétségtelen azonban, hogy fennáll a visszaélés veszélye is. Félő, hogy egyesek munka helyett inkább a duzzogást választanák, mert mindig sértve érzik magukat, ha dolgozniuk kell. Annyi baj legyen. Semmi sem tökéletes.

Böcz Sándor

HAZAI ŰRKÍSÉRLET

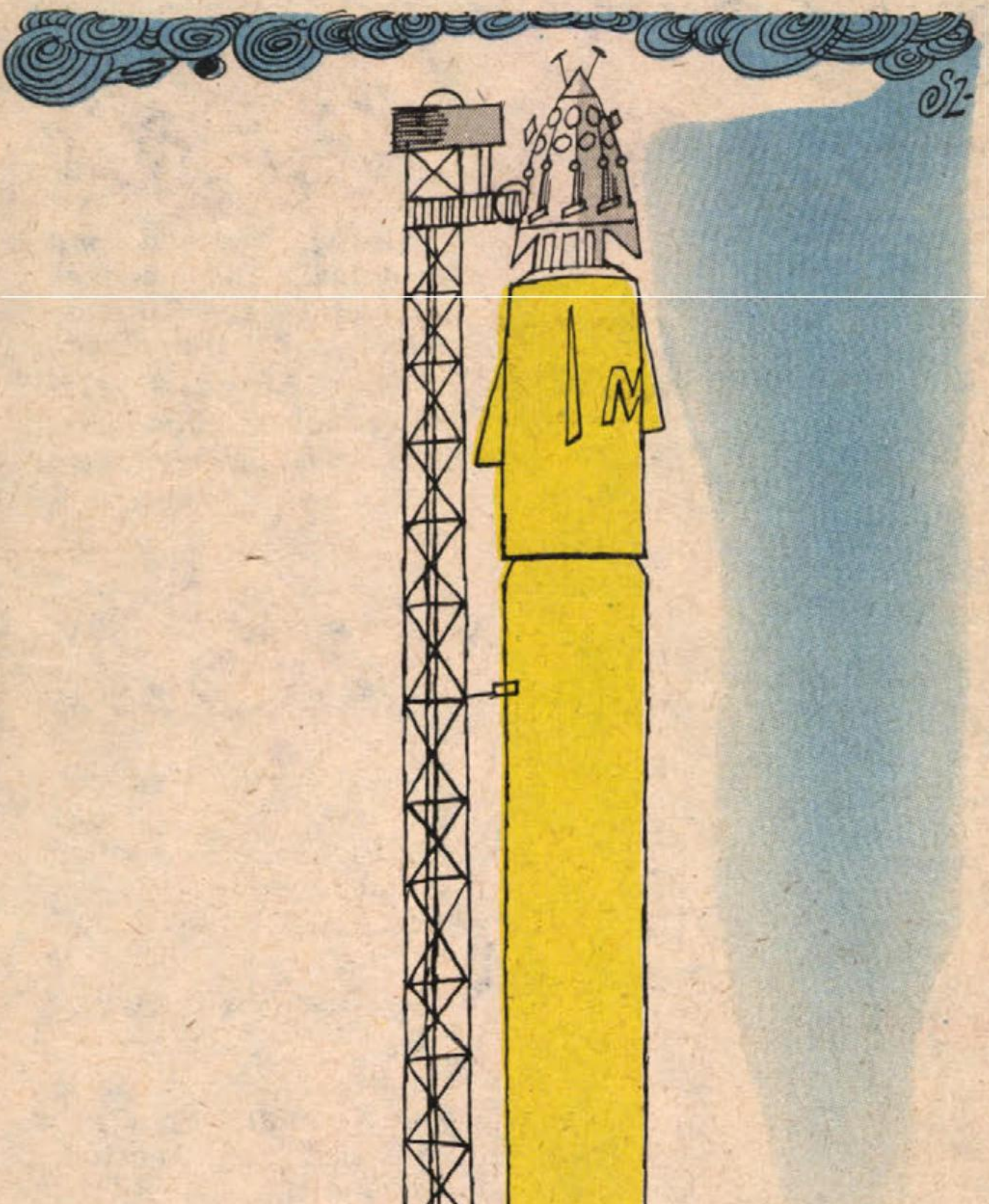

– Mire visszajönnek, megcsináljuk a járdát.

LÉLEKTANI ELŐKÉSZÍTÉS

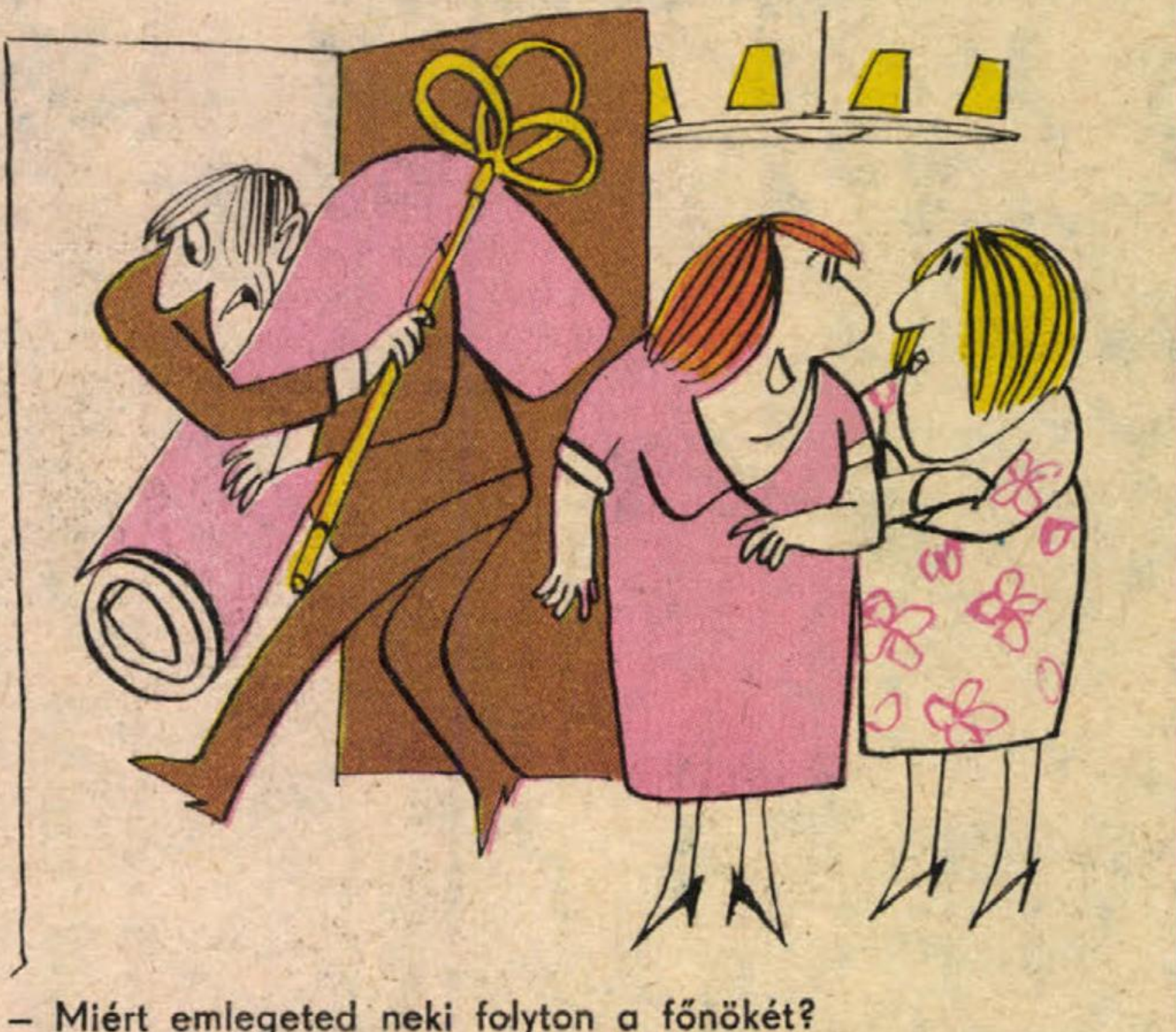

– Miért emlegeted neki folyton a főnökét?
– Mert akkor dühös lesz, és erősebben porolja a szőnyeget.

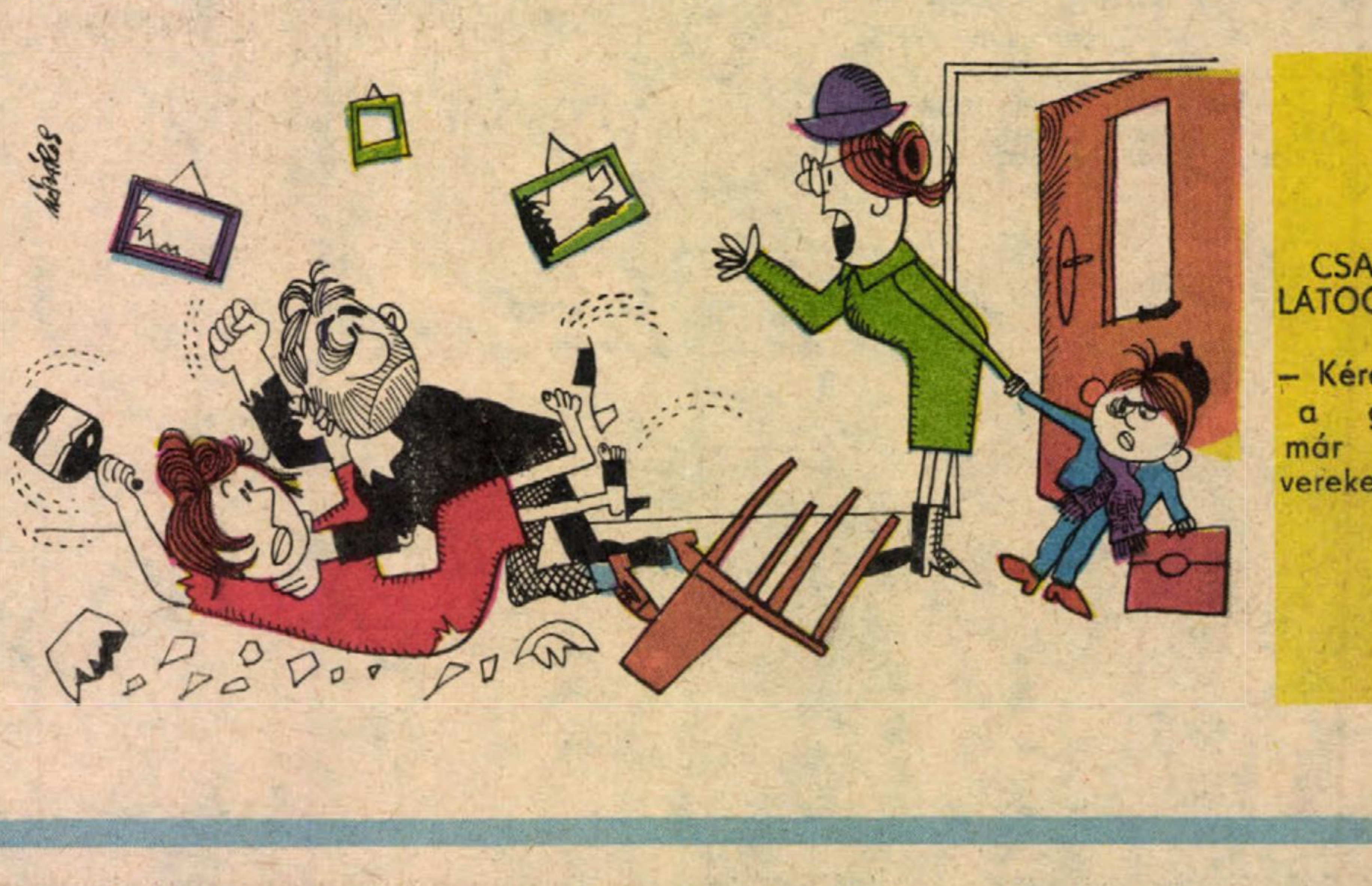

CSALÁDLÁTOGATÁS

– Kérem, ez a gyerek már megint verekedett!

Főszerkesztő: Tabi László — Szerkesztő: Földes György — Kiadja a Hírlapkiadó Vállalat — Felelős kiadó: Csollány Ferenc — Szerkesztőség: Budapest VIII., Gyulai Pál utca 14. — Tel.: 335—718. — Kiadóhivatal: VIII., Blaha Lujza tér 3. Tel.: 343—100, *142—220. — Árusítja a Magyar Posta — INDEX: 25.504
Készült ofszet rotációs eljárással, Ultraset 72-es gépen, a Zrínyi Nyomdában — 69.2663/2 — Budapest V., Bajcsy-Zsilinszky út 78. — F. v.: Bolgár Imre